

پانچ نقاشی در ایران

تالیف

دکتر زکی محمد حسن مصری

ترجمہ

ابوالقاسم سہا

اسفند ۱۳۳۸

چاپ دانش

بنام خدای بخشناونده مهربان

کتاب (التصوير في الاسلام عند الفرس) که این بنده نگارنده ابوالقاسم سحاب آنرا بنام (تاریخ نقاشی در ایران) ترجمه نموده ام کتابی است نفیس و زیبا و شامل مطالبی مفید و دل‌پسند در این فن که بخامه شیوا و قلم توانای استاد دانشمند آن دکتر زکی محمد حسن مصری امین دارالانار العربیه مصر (موزه ملی) در اثر تتبع و تحقیق و بررسی و تدقیق در آثار نفیسه کتاب‌های خطی و آثار ادبی ایرانی در کتابخانه و موزه‌های اروپا و مصر آنرا از روی ذوق و قریحه فنی و حسن سلیقه و استعداد هنرپیشگی و تخصصی که داشته تألیف و تدوین نموده و قسمت‌های جالب‌توجهی را بسلیقه خود بسندیده و انتخاب کرده و در ضمن شواهد و دلالتی از برای اثبات مدعا و ابراز منظور خود طی صفحات کتاب از آثار فنی و هنری اساتید این فن بمناسبت و موقعیت هر دوره از ادوار جمع‌آوری و پیوست کرده که موجب مزایا و مرجحات و امتیاز مخصوصی از برای مؤلفه خود گردیده و مندرجات کتاب را با محتویات فنی و هنری و ضمائم آناری منطبق و منضم نموده و بمورد طبع و انتشار آورده. این استاد هنرپیشه در حقیقت خدمتی بزرگ و شایان تقدیر نسبت بمیهن عزیز ما ایران انجام داده و این هدیه نفیس را نه تنها بایران بلکه بجهانیان ارزانی داشته اینک زحمت و همت و مساعی جمیله دکتر دانشمند مورد تقدیر و منظور نظر وزارت فرهنگ ایران گردیده و بانظر و تصویب شورای عالی فرهنگ بترجمه این کتاب تصمیم اتخاذ نمودند و میخواستند کتاب نامبرده بفارسی ترجمه و طبع شده و مورد مطالعه و استفاده همگانی گردد.

این بنده از آنجا که در آغاز نشر این نسخه نفیس در سال ۱۳۱۶ خورشیدی آنرا ترجمه نموده و حاضر داشته و در صدد بدست آوردن مجال از برای طبع آن

ج

بودم مراتب را بمقام وزارت فرهنگ گزارش داده و تقاضای چاپ ترجمه خود را از آن مقام نمودم از حسن اتفاق این تقاضا مورد قبول واقع شده و بداراره کل نگارش دستور داده شد که در چاپ نسخه ترجمه موجوده اقدام نمایند .

اکنون این بنده با تجدید نظر در ترجمه و اصلاحات لازمه در پاره اصطلاحات و واژه های معمولی و دقت نظر در تصحیح و تحسین مطالب با اظهار تشکر از تقدیر اولیای امور بطبع و نشر ترجمه کتاب نامبرده مبادرت و اقدام نموده و مراقبت خود را تا حدی که ممکن است نسبت به چاپ و تهیه و تدارك موجبات آن از هر جهت بکارزده و امید است که زحمات من بنده هم مورد توجه و قبول واقع شود و از این راه نیز خدمتی بفرهنگ میهن عزیز خود نموده باشم .

در پایان پوشیده نماند که نگارنده بنوبت خود در آخر کتاب تذیلی نگاشته و برای مزید استفاده خوانندگان قسمتی از آثار نفیسه و شاهکارهای فنی و هنری اساتید هنر پیشه و نقاشان ایرانی را که جزو مفاخر و ذخایر کتابخانه های مهمه این کشور است با تصاویر و نمونه از آن مآثر گرد آورده و باین کتاب بعنوان پایان پیوست نمود .
وبالله التوفیق .

ابوالقاسم سحاب اسفند ۱۳۲۸

آقای دکتر زکی محمد حسن مؤلف کتاب
 «التصویر فی الاسلام» و امین دارالانار العربیه
 (موزه) مصر و دکتر در ادبیات از دانشکده
 پاریس و دارای دیپلم آثار ملل آسیائی و
 اسلامی از آموزشگاه لوور پاریس و گواهی-
 نامه آموزشگاه زبان شرقی در فرانسه و
 لیسانس ادبیات از دانشگاه مصر و دیپلم
 مدرسه دانش سرای عالی قاهره و معاون
 علمی سابق موزه برلن میباشد که کتاب او
 بوسیله چاپخانه «لجنة التألیف و الترجمة
 والنشر مصر» در ۱۳۵۴ (۱۹۳۶) چاپ شده
 و منتشر گردید.

آغاز کتاب بقلم مؤلف

بسم الله الرحمن الرحيم

و بعد این کتابی است کوچک، امیدوارم که من در آن توفیق یافته و نیازمندی
مکسانی را که میخوانند در پیدایش هنر نقاشی ایران و تطور و تغییراتی را که در این فن
پیدا شده بررسی و تحقیق نمایند بقدر امکان رفع نمایم و این هنر که در تمامی دنیای
اسلامی بویژه کشور ایران که بیشتر از دیگر ملل مسلمان توجه خاص به پیشه و هنر
نقاشی داشته و بیشتر از دیگران گوی سبقت را در این میدان ربوده بخوانندگان کتاب
خاطر نشان سازم .

اما هنر نقاشی که در سواحل نیل جلوه و بروز نموده و ترقی و پیشرفت کرده
من برای بیان آن فصولی چند در کتاب (عهد الفن الاسلامی فی مصر) خود ترتیب داده
و نگاشته ام و نیز برای ظهور این هنر بعنوان نقاشی اسلامی در هند کتابی جداگانه ترتیب
داده ام که بزودی آنرا در آینده انتشار خواهم داد .

ضمناً من از استاد خودم دکتر عبدالوهاب عزام تشکرات خالصانه خود را اظهار
میدارم که لطف و مرحمت خود را در مراجعه باصول این کتاب مبذول داشته همانطور
که از اساتید اعضاء لجنه تألیف و ترجمه و نشر بویژه از استاد بزرگوار خودم احمد
امین ابراز امتنان مینمایم که توجه خود را در باره چاپ این کتاب بکار برده .
و باز من صرف نظر نمیکنم از اینکه خود را مدیون قدرشناسی و تشویق استاد
بزرگ، دانشمند جاستون وایت میدانم .

زکی محمد حسن

بنام خدا

آغاز کتاب

بقلم خاورشناس بزرگ استاد جاستون وایت (۱)

مدیر موزه دارالانار عربی در مصر

برای این بنده نیازی نیست که من بخوانندگان مصری دکتر زکی محمد حسن را معرفی کنم کتاب مهمی را که او پیش از این راجع بدولت طولونی تألیف نموده در آن کتاب چندان رعایتی از جهت بیداری همگانی در مصر نشده بود زیرا که کتاب مزبور را بزبان فرانسه نوشته ولیکن دکتر زکی را جز این چاره نبود که کتاب خود را بآن زبان بنویسد چونکه این کتاب را برای گرفتن پایه گواهی نامه و دکترای خود از سربون نگاشته و باوجود این کتاب مذکور بخوبی گواهی میدهد که دکتر زکی زمام زبان فرانسه را در دست گرفته و کاملاً آنرا مانند زبان مادری خود میداند.

ولی نگارنده خیلی میل دارد دکتر زکی کتاب تألیفی خود را که تاریخی بدیع و ممتاز است مجدداً بزبان عربی نقل و ترجمه نماید تا اینکه دانشمندان مصری که از زبان فرانسه اطلاع ندارند در حدود قدرت خود بتوانند از آن بهره مند شده و بفهمند که مؤلف تاجه پایه توانسته موضوع را پروراند و اشاراتی وافیه و شامل در هر مورد بنماید و هم احساسات وطن پرستی او را که در وجود من نفوذی زیاد نموده چاره - جوئی کند.

دکتر زکی وقتی بمصر بازگشت کرد که تحصیلاتی خیلی مفید و سودمند در فرانسه و آلمان و انگلستان و اسپانیا نموده بود و باو امانت دارالانار العربیه (موزه باستانی مصر) واگذار شد که شایسته این کار و سزاوار تحقیق و جستجو در این آثار بود و اول اندیشه دکتر این بود که نتیجه تحصیلات خود را بعد از بازگشت بوطن خویش بروز دهد لذا جزء اول از کتاب تاریخ فنون اسلامی در مصر را تألیف نمود و موزه

باستانی مصر فوری در صدد طبع و نشر این نسخه نفیس بهزینه خود برآمده و آنرا بچاپ رسانید و آن نخستین کتاب از نوع خود در زبان عربی است.

دکتر زکی موفق شد، هموطنان خود را بتحقیقات و کنکاشی که دانشمندان اروپائی در این موضوع نموده اند خبردار سازد و از بهره ای که خود از آن برده آنرا نیز بهره ور نماید و حق آن است که نباید دانشمندان غربی زبان از تصانیف و نگارش خاورشناسان و مستشرقین بی اطلاع بمانند و اگر برای موافقت بانکارشات آنها نباشد لاقلاً جهت آگاهی از کشف و اظهار اشتباهانی بوده باشد که برای آنان رخ نموده چنانکه مستشرقین هم نتوانسته اند از کتابهایی که به عربی نوشته شده چشم پوشی و صرف نظر نمایند.

بدینجهت من که اصولاً شخصی باختری و اروپائی هستم ولیکن ارتباطی باشرق پیدا نموده و جستجو و تحقیقاتی زیاد کرده - از این راه که مدیر دارالانار عربی هیباشم باخوشی و نشاطی بهم آمیخته و مخلوط خواهان آنم بخوانندگان مصری معرفی این تألیف جدید را که دکتر زکی نموده تقدیم دارم.

در واقع گزارشها و تصاویر نسخه های خطی این کتاب از نفیس ترین نسخ و زیباترین کتب ادوار فنون اسلامی است که بیشتر از همه چیز میتوان از آن بهره مند و کامیاب گردید. دکتر زکی حسن در اثر مزایا و محسناتی که ما باو سراغ داریم این موضوع را بانظری دقیق و روشن بما نمایش داده بطوری که بر ما معلوم میدارد استاد مذکور این موضوع را بی اندازه دوستدار و طالب است و جای تردید نیست که ذوق بی اندازه و شیفتگی و عشق و علاقه او باین صور و کثرت تاجر و شکفت او باین کار برای وی راه کنجکوی و تعمق را سهل و ساده و طریق بحث و کنکاش را جهت او مستقیم و هموار نموده.

خوانندگان خواهند دید که دکتر زکی کتاب خود را در آغاز بمقدمه لازم تاریخی شروع نموده و در آن مقدمه تاریخ ایران را بنحو اختصار بمورد و نگارش آورده و پس از طرح مقدمه وارد بحث و تحقیق پیدایش و ظهور فن نقاشی اسلامی و جریان آن گردیده و تحولاتی را که این فن در کشور ایران پیدا نموده و هراتی را که

نخ

قرنها پیموده یا عواملی که در آن تأثیر کرده . در این کتاب شرح و بسط داده . مؤلف موفق شده که هنرستانهای مختلفه را طبقه بندی نموده سپس بیان و تشریح نماید و خصایص و مشخصات هر دوره را بمورد بیان و تفصیل بگذارد و نیز اساتید و هنرورانی را که در هنر نقاشی و صورت کشی نبوغ یافته و بحد کمال رسیده اند یا هر يك که دارای این عطیه الهی و مواهب یزدانی بوده معرفی و توصیف نماید بویژه از سرآمد هنروران و زعیم و پیشوای ایشان استاد بهزاد و بخشایشی که از فیض خدای آفریدگار باو شده تعریف نموده و قلمفرسایی نماید .

اینك بالانرین آرزوی من این است که خوانندگان مصری در خواندن این مؤلفه جدید همان چیزی را درك نموده و بدست یاورند که من از خواندن آن استفاده نموده و بهره مند گردیدم .

جاستون وایت - قاهره در فوریه ۱۹۳۶

مقدمه ای که بخامه دکتر عبدالوهاب عزام بر این کتاب نگاشته شده :

۱- از آنجا که اسلام اساساً کشیدن صورت ذی روح را بواسطه خاتمه دادن بعمل بت پرستی در تمام مظاهر و نمایش آن حرام فرموده و از اینجهت مسلمانان صدر اسلام در صد کشیدن صورت انسان و حیوان که دارای روح و جانتد بر نیامده و بنقاشی آن توجه نداشتند ولی موقعی که تمدن آنها کمال یافت و تمایل خود را بجانب نقاشی و نوشتن خط و کشیدن صورت نباتات و جماد آشکار نمودند این هنر را باعلی درجه کمال زیبایی و بها رسانیدند .

علاوه بر این مسلمین بمروور زمان در کشیدن صور موجودات ذی روح و ساختن مجسمه یا هیاکل سایه دار بخود اجازه داده - مخصوصاً در دوره های اخیر قرن هفتم هجری و بعد از آن باین کار اقدامی شکست نمودند .

در کاخ عمراء که بقایای آثاری آن اخیراً در سرزمین شام پیدا شده و گمان میرود که بانی آن یکی از امرا و سران اموی بوده صور و نقوش بسیاری از حیوان و نبات دیده میشود .

بنی امیه تنها بکشیدن صور نبات و جماد اکتفا نکرده بلکه آثار جمیل و بدیع و نقش و نگار زیبای آن زمان در کاشیها و موزائیک یا سنگهای رنگین دیده میشود که دیوارهای جامع بزرگ اموی دمشق بآنان زینت شده و هنوز باقی است .

چنانکه گفته اند منصور خلیفه عباسی وقتی که بغداد را بنا نمود امر داد بر یکی از گنبد های آنجا هیکل سواری قرار دادند که بوزش باد حرکت مینمود و از این قبیل آثار در سامرا و انرهای دیگر از خلفاء فاطمیین در مصر کشف شده که صور بسیاری از حیوانات در آنان مشاهده میشود و نیز در ابنیه و آثار اندلس و اسپانیا از این قبیل صوری بسیار نمودار و موجود است .

کتاب خطی مصور اسلامی زیباترین نمونه و نیکوترین آثار را از فنون جمیل و صنایع مستظرفه در خط و نقش و تذهیب و تزئین و رنگ کاری بما نشان میدهد و صفحات آنان فراخترین میدان و وسیعترین فضا برای کشیدن صور موجودات روان دار بوده که روزگاری دراز مسلمین از آن دوری مینمودند .

قرن هفتم هجری مردم عراق (بین النهرین) در نقش و نگار کتب جهت نمایش بعضی از قصص و روایات با افسانه و حکایات حریص ترین مردم بودند و در پیشرفت این هنر کوششی بسزا مینمودند و بهترین نمونه در این خصوص نسخه مقامات حریری است .

صورتگران بکشیدن صور و نقوش کتاب « نوادر ابوزید سروجی » اقدام نموده و از جامه و پوشش گوناگون آن زمان و رسوم و عادات مردم آن دوره صورتهایی زیاد کشیدند و هم اکنون در کتابخانه ملی پاریس نسخه از مقامات حریری وجود دارد که در صفحات آن بالغ بر صد تصویر کشیده شده و نقاشی این نسخه در نیمه قرن هفتم هجری انجام گرفته .

در مصر و شام هم در آن دوره اهتمامی زیاد بنقاشی کتب شده سپس این فن در ایران جلوه و خود نمایی کرده و نقاشهای ایرانی در حدودی معین نایستاده بلکه از پیامبران و صحابه هم صورتهای کشیدند و برای هنر نقاشی در ایران دوره هایی متداوله و بیابای بواسطه تأثیر فن چینی بوده و هنروران بمرور زمان در ترقی و پیشرفت این هنر اهتمام نموده اند .

سلاطینی که سلطنت ایشان در کشور ایران امتداد و دوام یافته آنها نیز هر کدام بنوبت خود در پیشرفت این هنر رعایت اهتمام را بجا آورده و از آن جمله : ایلخانان تیموریان و صفویه بوده اند و تقریباً بقایای آثار تمام این ازمنه را در چگونگی اهتمام مردم را در این باب نموده و گویای آن بوده و نیز درجه رغبت و تمایل ایشان را بتزیین و آرایش کتب و تصویر صور آن نشان میدهد .

سمرقند و هرات در زمان تیمور و شاه رخ و یاسنقر و سلطان حسین بایقرا و وزیر او امیر علی شیر نوائی مجمع نویسندگان بلند پایه و کانون هنر و مرکز هنروران و نقاشان زبردست و سرآمد بوده و این دوره بنام نقاش عالی مقام و استاد مشهور « بهزاد » تمام میشود .

در دوره صفویه فن نقاشی رونق و شکوهی تمام یافته و گلهای رنگارنگ و زیبای آن شگفتن گرفت زیرا که شاهان این خانواده و دودمان نسبت باین هنر توجهی بخصوص

نموده و در پیشرفت و ترویج آن کوشش و مساعی زیاد بخرج دادند مخصوصاً «شاه طهماسب اول» (۹۳۰-۹۸۶) و «شاه عباس کبیر» (۹۸۵-۱۰۳۸) بیشتر از دیگران باین عمل اهتمام داشته و از دارندگان پیشه و هنر تشویق و قدردانی مینمودند.

در زمان شاه عباس عمارات سلطنتی اصفهان و کاخهای بلند پایه آن بآیات و علاماتی از نقوش و تصاویر زینت گرفته بود که من نمونه و بقایای آنرا در کاخ چهل ستون و سایر عمارات و ابنیه و کاخهای باشکوه اصفهان مشاهده نموده ام لیکن در این دوره و زمان بود که در برابر نقاشی ایران نقاشی دیگری خودنمایی نمود و آن نمونه نقاشی اروپائی بود که بین کار استادان ایرانی آشکارا و عیان گردیده و در کاخ چهل ستون هم اکنون صور و نقش و نگاری دیده میشود که سفرا و ایلچیان اروپا در موقع تشرف بحضور شاه عباس و نیز میدان جنگ و هنگامه های جنگی در آن بنا نقاشی شده و گویا که آن به بینندگان تصاویر و نقوش کاخ و رسایل فرانسه را نشان میدهد.

این عصر درخشان و دوره طلایی دلفریب و روح بخش نقاشی را دست و قلم توانای رضای عباسی نقاشی و هنر نمایی نموده و بعد از این استاد برای نقاشی ایرانی تحولات و تغییراتی عجیب دست داده که مندرجاً آنرا بجانب انحطاط و پستی گزاشیده و دچار ضعف و سستی نموده است.

پس از آن در برابر نقاشی ایرانی نقاشی دوره و عصر اسلامی هند و غیر آن قرار گرفته که هر کدام در مورد خود شایسته و در خور تحقیقات و بازرسی کامل خواهند بود.

۲- اروپائیان در باره تحقیق و رسیدگی نقاشی عصر اسلامی و ابنیه و عمارات این دوره توجهی زیاد نموده کتب خطی مصور و نقاشی شده و برخی از نقوش و تصاویر فردی را گرد آورده و آنرا با تاریخ برابری و تطبیق داده اند و برای این رشته از هنر و فن ادوار اسلامی تاریخی مرتب و روشن نگاشته و تنظیم نموده اند از آن جمله «ارنولد» و همکار او کتابی مخصوص راجع به فن کتاب شناسی و تشخیص آن نگاشته و آنرا به «کتاب اسلامی» نام نهاده اند.

۳- مسلمین هم در این زمان برای بررسی و تحقیق فنون اسلامی از اروپائیان پیروی و تقلید نموده و باینکار اهتمام مینمایند از جمله وزارت فرهنگ مصر حوت

دانش جوئی را برای بررسی بفنون اسلامی برگزیده که شایسته ترین شاگرد فارغ التحصیل از دانشکده ادبیات و دانش سرای عالی مصر بوده و او را نیاریس فرستاده این جوان مجدداً در آنجا بتحصیل کمال پرداخته تا بدرجه (دکتر) و اجتهاد رسیده سپس رشته تحقیق و مطالعات خود را در موزه های آلمان و دیگر جا تکمیل نموده و بمصر مراجعت کرده و با موفقیتی که یافته در صدد برآمدن زبان عربی را بآنچه که از کتب فنی اسلامی نیازمند است کمک و دستیاری کند، این دانش جوی جوان همکار محترم ما (دکتر زکی محمد حسن) است.

مشارالیه ابتدا بنام «الفن الاسلامی فی مصر» کتابی نوشته که جزء اول آن انتشار یافته سپس این کتاب را که ما تقدیم و پیشکش بخوانندگان خود میکنیم بنام (کتاب تصویر فی الاسلام عند الفرس) یا این کتاب نگاشته.

ما بهمت بلند دکتر زکی محمد حسن و نبوغ و استعداد کامل او امیدواری زیاد داریم و آرزو مندیم که مشارالیه مساعی خود را در بهره مندی خوانندگان عربی زبان هر اوقات که در این موضوع بنوبت خود بحث میکند مبذول دارد و خدا برای او هر دشواری را سهل و آسان فرموده و موفقیت و یرا در هر کاری که خواهان آن است فراهم سازد.

عبد الوهاب عزام - بغداد ۲۸ شوال ۱۳۵۴ زانویه ۱۹۳۶

مقدمه تاریخی

فلات ایران از طرف غرب برود دجله و فرات ارتباط یافته و از طرف شرق برود سند محدود می‌شود و از جنوب بخلیج فارس و دریای عربستان و از شمال بدریای قزوین (بحر خزر) و رود جیحون پیوسته و بالین وصف ایران شامل کشور کنونی آن و افغانستان و بلوچستان و جنوب ترکستان روس خواهد شد.

برای اینکه دو خانواده کیانی و آکمینید (هخامنشی‌ها) و ساسانی بزرگترین خاندان سلطنتی که در این کشور سلطنت نموده و در قسمت فارس و جنوب غربی ایران نشوونما داشته‌اند، این نام بر تمام ایران غلبه یافته و نزد یونان و روم و عرب و اروپا بنام پرس یا (فارس) معروف گردیده بود (۱).

لفظ (ایران) از کلمه (آری) جدا شده ایران کشور ایرانیانی است که آنها قسمتی از نژاد آریین می‌باشند و این نژاد از مراکز آسیا بجاناب میهن نوین خود مهاجرت نموده در آنجا سکنی گرفته‌اند.

در تمدن ملی که از زمان خیلی قدیم در ایران سکنی داشته‌اند ابداً هیچگونه محل تردید نیست و هنوز آثار تمدن این ملت در بسیاری از نقاط نمودار است.

«سراوریل شاین» و «پرفسور هرنسفلد» قطعانی از ظروف سفالی ظریف که سازشی محکم و استوار دارند یافته و بدست آورده‌اند که آنان بنقوش و رسومی زیبا از خطوط و اشکال هندسی زینت شده بود و علمای آثاری در تعیین زمانی که این ظروف در آن ساخته شده اختلاف دارند و شاید بهترین عقیده و آراء ایشان آن باشد که چیزهای نامبرده در هزار سوم یا چهارم پیش از میلاد مسیح درست شده.

---

۱ - بحسب اعلامیه دولت شاهنشاهی واره پرس با ایران تبدیل یافته و به نام کشور های جهان این نام رسمی اخطار و اعلام گردید. (مترجمه)

کاوش کاران (حفاران) علاوه بر این بنوع دیگری از ظروف آگاهی یافته اند که بیشتر در حدود نهاوند (۲) بدست آمده برای این ظروف ظرافت و زیبایی نوع سابق و خوبی ساخت آن نبوده و بسیاری از علمای فنی باستان شناس آنرا باواخر هزار سوم پیش از میلاد نسبت میدهند.

کنگره صنایع ایران در لندن سال ۱۹۳۱ باعث شهرت چیزهایی از ظروف و اسامحه و زینت آلات و غیره رتزی گردید که در لرستان پیدا شده و باستان شناسان در تاریخ آن اختلاف زیاد نموده اند ولی باوجود این بیشتر از آنها راجع به هزار سال قبل از میلاد است.

با اینکه تاریخ ایران قبل از قیام کورس (Cyrus) یکرشته افسانه های بهم پیچیده و غامض است معذک آنچه را که ما میدانیم این است، در قرن ششم پیش از میلاد در جانب غربی ایران دودسته از نژاد آریین: میدی ها در شمال - پارتها در جنوب جاو مکن داشته اند.

اما میدیها پیش از این در زمانی دور و دراز باین مرز و بوم مهاجرت نموده و آمیزش آنان با آشور بان و بابلیها که ساکنین قدیمت جزیره و عراق بودند عاملی بزرگ و قوی در ترقی و پیشرفت ایشان شده و از این راه نوشتن آموخته و ازدانش و مدنیت به مقامی بلند و جایگاهی ارجمند رسیدند و لولی نکشید که بواسطه نیرو و اهمیت خود فارس را معایع خویش کرده و آنرا بدادن باج و خراج مجبور و ملزم نمودند.

اگر چه دوره سکونت فارسیها در ایران و جاگزیدن آنان در این حدود تازه تر از دیگران بوده ولی باوجود این سستی و ضعف ایشان چندان ادامه و دوام پیدا ننمود زیرا که ریس نامبرده توانست که بآنها وحدت کلمه داده و بین ایشان طرح یگانگی و اتحاد و زینت سیس امیا مردم شمال ایران نبرد و کارزار نموده - میدی را شکست داد و بر روی پشته آن که اکنون (ج. د. ا. ن.) پرد مستولی شده آن دو کشور را یکی گردانید و بدینسان که توانست که ۵۰۰ سال قبل از میلاد دولت کبیر را تأسیس نماید.

۲ - این ظروف مربوط به قاری است که در تنه زیان (گیان) توسط کریشمان بعمل آمده و گبان یکی از آبادی های مهم نهاوند است. (مترجم)

دولت کیان

(۵۵۹ - ۴۳۱ ق م)

کورس سلطنت خود را از طرف مشرق تا رود سند امتداد داده بعد از شکست
پیدی و دستگیری (کروسس پادشاه ایشان) آسیای صغیر را بکشور خود ضمیمه نمود
پس از آن بر کلدانیان غلبه یافت و بابل را فتح نمود (۵۳۹ ق م) بعد از آن جانشینان
وی هم مانند او رفتار نمودند.

کامبیز پسر کورس در ۵۳۵ قبل از میلاد مصر را گرفته و بعد از آن ایران و یونان
را بهم پیوست سپس بین ایران و یونان زد و خورد های معروف و فتح و شکست های
چندی روی داده و حملات ایران بر کشور یونان مکرر گردید و ایران برای یونان دیگر
مستمراتی باقی نگذاشت (۵۰۰ تا ۴۷۹ ق م).

دولت کیان همواره بر قرار و پایدار بود تا اینکه اسکندر مقدونی پیدا شده
بدولت و پادشاهی این دودمان خاتمه داد (۳۳۴ - ۳۳۱ ق م).

آرین ها در ادوار پیشین تجلیات و مظاهر طبیعت را برستش مینمودند و بوجود
نزاع و کشمکش بین قوای مختلفه طبیعت عقیده داشتند تا اینکه در هزار اول قبل از
میلاد «زردشت» پیدا شده و نیروی خیر را «اهورامزدا» و یگانه بنام «اهورامزدا» نسبت داد
و از ادواح «ابادش» بر وحدت قیاد داد که آن «اهریمن» است و میگفت که این دو
قوه پیوسته با یکدیگر در کشمکش و نزاع اند و آخرینش مغرب و با فایده از اهورامزدا
و بدایش بدست می آید و اگر نه از اهریمن است و از اهریمن باید که روح خیر را کساک و یاری
کرده از درجند و در هر زمان باید و از آن نوری کند و نیز باید که بر روز جزا و پاداش باز پسین
عقیده مند باشند.

زردشت در آموزش مذعوب خود احترام و ستایش را که آرین ها از آتش
نموده و آنرا قدس می شمردند تأیید نمود و آتش را نگه دار و روزی از خیرین در زرتشتی
دانست و زرتشتی آتش را در کانونها و تنگ سوکروان از بزرگترین مظاهر همه
دیانت خرد قرار داد.

اسکندر و جانشینان او

۳۳۰ - ۳۲۴

اسکندر دولت ایران را بهم زده و فتوحات اوراهی وسیع برای نشر تمدن یونانی در شرق نزدیک و شمال هندوستان باز نمود و بزرگترین چیزی را که او در نظر داشت توحید سلطنت و گماشتن مستشاران دولت بیگانه در شرق و غرب بوده تا اینکه امپراطوری گیتی را تحت قدرت و نفوذ خود در آورده باشد.

اسکندر پس از فتح ایران دختر دارای سوم را ازدواج نمود، سرداران او هم از وی پیروی کرده بسیاری از ایشان با بانوان ایرانی زناشویی نمودند لیکن چیزی نگذشت که اجل دست بگریبان او شده و بعد از وی کشور پهناورش بپخشهایی تقسیم گردید که امور آنها سرداران اسکندر اداره مینمودند و یکی از ایشان که سلوکوس نام (Seleucus) داشت چیزی که قابل ذکر باشد نرسید ولی طولی نکشید که بین جانشینان اسکندر نزاع در گرفت و سلوکوس بخش خود را با اتیو کوس پیوسته از اینراه بر بابل استیلا یافت.

بعد از آن اتیو کوس خواست که تنها وارث اسکندر شود ولیکن سلوکوس بر او غالب شده و سلطنت خود را بر بیشتر قسمت آسیا که از خانواده مقدونی باقی مانده بود امتداد داد و تمدن یونان در دوره حکومت او و جانشینانش در تمام قلمرو خاور میانه و شرق نزدیک منتشر گردید.

پارته‌ها (Les Parthes)

(۴۵۰ ق م - ۲۲۶ م)

در نیمه قرن سوم قبل از میلاد دسته از آریین‌ها در خراسان سکنی داشتند که به پارت یا پارتی معروف بودند و آنها از مراکز آسیا بآنجا روی آورده و جایگاه گزیدند پادشاه ایشان ارشاکس Arsakes یا ارشاک توانست که کشور خود را استقلال دهد.

پارتها همواره با جانشینان سلوکوس و تراخ بوده تا اینکه قسمت غربی ایران و حدود شرقی بلاد جزیره را از آنها انتزاع نمودند سپس با رم داخل جنگ و نبرد شده ارمنستان و قسمت غربی بلاد جزیره را گرفتند و در دوره مهرداد کبیر (۱۷۴-۱۳۶) امپراطوری پارتها بدورترین مرز و حدود خود رسیده و بالینکه آنچه تصور میروید پارتها ایرانی بوده اند. معذک تمدن ایرانی در تمام دوره ایشان جز در طبقات توده ملت کار فرما نبوده و بین دربارها و بزرگان و رجال دولت تمدن یونان چیرگی داشته و انتساب پارتها بکیانیان و الحاق این انتساب آنان دارای اثری زیاد نبوده و آنها را برنگ تمدن قوی و مهم یونان که اسکندر و جانشینان آن بایران آورد، بودند رنگین بود.

ساسانیان (Les Sassanides)

(۲۲۶ - ۶۴۹)

ساسانیان منتسب بساسان اند که مردی پیشگو بوده و او را از کاهنان استخر تصور نموده اند و این خاندان علاوه بر این نسب خود را بکیانیان میرسانند. (در اوایل قرن سوم قبل از میلاد) در ایران چندین خانواده های کوچک حکومت مینمودند که آنها در برابر پارتها تسلیم بوده و اظهار فروتنی مینمودند. عرب این دوره را بدوره ملوک الطوائفی (فئودالیته) نام نهاده است. سرسلسله این خانواده های کوچک «بابک» نامی بود که در حدود فارس حکومت داشته سپس پیشرفت کرده و دست اندازی بکشور همسایگان خود نمود و نواده او (اردشیر) توانست که اردوان اشکانی آخرین پادشاه اشکانیان در ایران را شکست داده و بزور و نیرو تخت و تاج او را گرفته و سلطنت خانواده ساسانیان را تشکیل دهد و آنها وارث چیزهایی شوند که از پارتها باورث و یادگار مانده بود و آن نزاع و کشمکش بین ایران و روم و بیزانطین بوده.

اردشیر باروم درباره ارمنستان داخل جنگ شده و همیشه این جنگ و جدال بین دو دولت امپراطوری بزرگ ایران و روم تا دوره انقراض دولت ساسانیان برقرار بود و گاهگاه فترت هایی کم و کوتاه در این مپانه رخ می نمود.

پوشیده نیست که بزرگی و شوکت ایران باستان در دوره ساسانیان تجدید شده و کشور ایران راهی را که آن زمان در تمدن جدید و عظمت خود پیمود تنها در دوره این خانواده بوده و شاهان این دودمان قهرمانانی بودند که از ایران و تمدن آن در برابر روم و یونان در مغرب زمین دفاع مینمودند و بر ضد قبایل هیاطله (مفلول - ترك ها) در شرق بودند.

مابین شاهان ساسانی از همه مشهورتر (شاپور اول) است که با سوریه و شام جنگ نموده و با رومیها ۲۶۰ بار نبرد کرد و نیروی روم را شکستی سخت داد شاپور و الرین امپراطور روم را اسیر نموده بایران آورد و ایرانیان یادگار این حادثه شکفت را با خطوطی برجسته و خوانا روی تخته سنگها برای یادگاری همیشگی و دوام رسم نموده اند. هم از ایشان « بهرام پنجم » است که بدستکاری « نعمان » پادشاه حبیره بتخت ایران قدم نهاده و در صید و شکار او را مهارتی زیاد بود و او را بهرام گور لقب داده اند (لفظ گور فارسی و معنی آن خرو وحشی است) بزرگترین سعی و کوشش بهرام گور جلوگیری از قبایلی بود که بحدود شمال و شرق دولت امپراطوری وی حمله آورده و کشور او را در آن حدود دچار تهاجم مینمودند.

در ۵۳۱ « انوشیروان عادل » که درستایش و نیایش او شعرائ عرب شعرها سروده اند به تخت شاهی ایران نشسته: قوانین کشوری را اصلاح - مالیات را عنظام - امنیت را برقرار نمود و لشکری، در حدود شرق و غرب فاتح شده سوریه را تسلیم و فرمانبردار نمودند و او دایره سلطنت خود را تا کشمیر یمن و سحرت داد.

پرویز دوم سوریه را تا شام و روم و آسیای صغیر ملایم ندیده و نیز توانست که تقریباً بر تمام آسیایه استیلا یابد ولی هرگز امپراطور روم به پایایی آن قیام ننموده و نیروی ایران در بلاد جزیره شکستی بزرگ خورد، در نتیجه آنچه را که پرویز گرفته بود مسترد گردانید.

از آنجا که امپراطوری ساسانیان مولود نهفتن میهنی و کتوری و مذهبی بود در دوره سلطنت این خانواده حکومتی ملی و ایران در این کشور برقرار گردید و در آن دوره دیانت مقامی اعلی پیدا نمود سلاطین این خاندان توانستند آئین و

و نظامات اداری را که داریوش در دوره کیانیان ترتیب داده بود دوباره بکار برده و اجرا نمایند و اهمیت و احترامات حکومت مرکزی را در نفوس حکام و فرمانروایان اقالیم و شهرها جای داده و انتشار دهند و دین زردشت با پایه استوار باین جنبش پاک و نهضت مقدس ارتباط یافته و مذهب رسمی دولت گردیده ضمناً نفوذ رجال مذهبی زیاد شد و این کثرت نفوذ تقریباً اسباب خطر انتظامات کشور گردید لذا شاهان ساسانی در قرن چهارم میلادی در صدد برآمدند که این قوه را جلو گیری کنند ولی بعضی از ایشان فدای راه این مساعی شده و جان خود را در سربازینکار دادند اردشیر ثانی (۳۷۶-۳۸۳) نیز از سلطنت خلع گردید.

شاپور سوم (۳۸۳-۳۸۸) ویزدگرد اول (۳۹۹-۴۲۰) و هرمز اول (۴۷۲-۴۷۳) مذهب مانوی را که مذهبی بهم آمیخته و مخلوط از دیانت زردشت و مسیحی بود قبول نمود و اساس آن مذهب این بود که دنیا از دو اصل: نور و ظلمت پیدا شده بدین تفصیل که از نور هر چیز خوب بوجود آمده و از ظلمت هر امر شری پدید گردیده ولیکن آمیزش خیر و شر در این دنیا شری است که بایستی هر کس از آن رهایی جسته و رستگاری پیدا کند.

مانویت مردم را بزه و بی میلی بدینا خوانده از دواج وزن گرفتن را شتاب زدگی بجانب فنا میدانست لذا آنرا حرام گردانید، مانویها به پیامبری عیسی و زردشت اعتراف نموده، عقیده داشتند: اینکه مانوی پیغمبری است که عیسی بآمدن او مرده داده ولیکن تعلیمات مانویها در ایران پیشرفت زیادی نمود و آنان موفقیت تمام در کیش و آئین خود نیافتند وقتی که هرمز وفات یافت پسران وی به تندی از سر راه (۳۷۶-۳۷۷) مانوی نیز کشته شده پیروان او نیز از هم پاشیده و برانگیز شدند.

آخرین تن که از شاهان ایران بکیش زردشت در آمد قباد اول (۴۸۸-۵۳۱) بود که او آئین مزدک را پیروی نمود و او مردی ثنوی مذهب بوده و بوجود خیر و شر اعتقاد داشت لیکن مزدک در اثر تعلیمات اشتراکی و اباحه اموال و زنان از کیش زردشت جدا شده بود و قباد برای کم کردن نفوذ اشراف و رجال مذهبی و مؤبدها و برای از بین بردن قدرت و نفوذ ایشان خود را باین عقیده نسبت داد ولی با وجود این مغلوب شده

و اورا از تخت و تاج برکنار نمودند. قباد پس از چندی از روش و طریقه مزدك دست کشیده و دیگر بار بر اورنك شاهی برقرار گردید.

تعجب در این است با وجود اینکه در رأس دولت ساسانی خانواده ای قرار گرفته بودند که مورد تقدیس و تکریم ملت بود و مردم آنان را مانند خدایان پرستش مینمودند و از پرتو وجود ایشان طبقه اشراف بنفوذ و قدرتی تمام بهره ور و متمتع شده بودند و آنها بر سراسر کشور تسلط داشته و مأمورین شایسته کشوری و سرداران بزرگ لشکری تربیت نموده و بیرون میدادند رجال مذهبی هم به تبلیغات و تعلیمات زردشت و ترویج آن مواظبت داشته آیین و کیش زردشت را نگهبان و محافظ بودند و در نظر ایشان چیزی جز دفع و رفع موانع عموم نهضت اصلاحی نبود مهذلك مقدمات و وسائل زوال و انقراض این دولت فراهم آمد.

از جمله موجبات زوال دولت ساسانیان نزاعی بود که چند قرن بین ایران و روم ادامه داشته و نتیجه آن ضعیف شدن دولت ساسانی در موقع پیدایش و ظهور دین مبین اسلام و شروع دعوت اسلامی گردید، سستی و ضعف دولت ساسانیان نیروی ایران را از ایستادگی و پافشاری در برابر نیروی اسلام باز داشته و طوری شد هنگامی که مسلمین شروع به فتوحات مهمه نمودند پی در پی آنها ضعف و ناپایداری خود را آشکار کرده و شکست ها خوردند و طولی نکشید که نفوذ مسلمین بر تمام کشور ایران امتداد یافت و رشته دولت با عظمت ساسانی بکلی از هم گسیخته و منقرض گردید.

فتوحات اسلامی

قوه ایمانی مسلمین و تعصب اسلامی و رغبت آنها در بسط و نشر این دیانت و اعتقاد ایشان بقضاء و قدر و معرفت آنان از نعمت و راحت و زیادی ثروت ایران و مصر و شام خلاصه موجبات مذکور و غیر آن بزرگترین عامل پیشرفت و بهترین شوق مسلمین در فتوحات مهمه و وسیع آن حدود شده چنانکه ضعف مال عظیمه هم آنها را در آنوقت برای پیشرفت کار کمک مینمود.

ایران در شرق و روم در شمال - کشور ایران بدست اعراب سقوط نموده و اسلاً جزو متصرفات و پیرو او امر خلفا گردید ، خلفا برای امور کشوری آن از طرف خود ولات و حکامی روانه مینمودند و این ترتیب تا اوایل قرن سوم (نهم میلادی) برقرار بود . سیاست بنی امیه و کارهای برجسته ایشان بالا بردن شأن عرب و مقام دولت اسلامی بوده و در دوره آنها دولت اسلام از تمام جهات صیغه و رنگ عربی بخود گرفت و ایران در زمان بنی امیه دور مهمی بازی نموده و کاری از پیش نبرد .

پس از آن بنی عباس آمده و در دوره ایشان متدرجاً سلطنت بدست ایرانیان افتاد و از میان آنها خانواده های جدیدی قیام نمودند ولی طولی نکشید که عصر طلایی دولت بنی عباس اعلان انقراض و افول خود را داده و آثار تجزیه در ارکان و عناصر دولت اسلامی روی نمود - حکام هر جا طمع باستقلال خود برده و دم از خود سری زدند و قدیمتر از همه آنها طاهریان و اولاد صفاری بودند که برای خود حکومتی نیمه مستقل تشکیل دادند

طاهریان ۲۰۵ - ۲۵۹ هجری (۸۲۰ - ۸۷۲ م)
دودولت
صفاریان ۲۵۴ - ۲۹۰ • (۸۶۷ - ۹۰۳ م)

طاهریان منسوب بطاهر بن حسین مشهور بنو الیمینین اند که یکی از سرداران بزرگ مأمون بوده و او را برای ایالت خراسان برگزیده بود ، حکومت در دودمان طاهر زیاده از پنجاه سال دوام یافت تا پسران صفاریکار ایشان خاتمه دادند و نخستین کار آنها این بود که سرسلسله ایشان یعقوب بن لیث صفاری که کار او روی گری بود عهده دار حکومت سیستان شده و سلطنت او در هرات و فارس امتداد یافت سپس طاهریان را شکست داده ، بر خراسان نیز مسلط گردید و خواست تا بغداد را بگیرد - موفق برادر خلیفه او را منهزم نموده و بعقوب در ۲۶۵ وفات یافت - پس از یعقوب برادرش عمرو لیث جانشین او شد . ولیکن طولی نکشید که ساسانیان دولت صفاری را بهمزده و منقرض نمودند .

دولت سامانی

(۴۸۹-۴۶۱) - (۸۷۴-۸۹۹)

سامان مردی ایرانی و از اشراف و بزرگان بلخ بود که در زمان دولت بنی عباس قبول اسلام نموده و چهار نفر از نوادگان او در خدمت مأمون پیدا شده اظهار لیاقت کردند . خلیفه آنها را والی ماوراءالنهر فرمود و بهر کدام حکومتی را واگذار کرد .

یکی از ایشان حاکم فراغنه و سمرقند و کاشغر شده ، پسرش توانست که بعد از او از حدود هند تا نزدیکی بغداد را تحت قلمرو خود درآورد و قدرت خود را در آنجا بسط و توسعه دهد .

بخارا در دوره حکومت این خانواده به علمای بزرگ و اساتید متبحر و هوشمند اشتهار زیاد یافته و سامانیان برای زنده نمودن ادبیات ایرانی و ترویج آداب و رسوم آن بذل مساعی نمودند .

آنها نسب خود را به پهلوان ایرانی * بهرام چوبینه * پیوسته و در زمان ایشان جنبش ملی برای پیشرفت زبان فارسی شروع شد :

رودکی رکن شعرای اولیه ایران در آن زمان ظهور یافت . دقیقی نیز برای امیرنوح پسر نصر سامانی منظومه مفصلی ساخته که در آن گزارش و حوادث ایران را در زمان یکی از پادشاهان بطور افسانه حکایت مینمود .

فردوسی این منظومه را در شاهنامه خود داخل نموده و این شاعر بزرگ با افتخار زندگانی ادبی خود را در خدمت شاهان سامانی شروع نمود .

پسران بویه

(۴۴۸-۴۴۰) - (۹۴۴-۱۰۵۶)

موقی که سامانیان در خاور ایران حکومت داشتند در قسمت باختر این کشور

پسران بویه پیدا شدند که مدعی بودند آنها از نسل و خانواده ساسانیانند.
بویه رئیس قبیله بزرگی بود که در حدود بحر خزر سکنی داشته و تابع سامانیان بودند.

علی پسر بویه ابتدا برای مرداوینج که از آل زیار بود خراج گذر شده و طولی نکشید، که او از دیلم سپاهی بدور خود جمع نمود و نفوذ خویش را بکمک و دستیاری برادران خویش در جنوب ایران برقرار داشت و طوری شد که خلیفه ناچار گردید، در ولایاتی که آنها گرفته بودند حکومت ایشان را تصدیق و اعتراف نماید و بدین ترتیب سلطنت آل بویه در جنوب ایران برقرار شد سپس نفوذ ایشان توسعه پیدا نموده تا بغداد امتداد یافت و در ۳۲۴ (۹۴۷) آنها داخل بغداد شدند، خلیفه یکی از ایشان لقب امیرالامرا می داد و برای آل بویه در امور دول و در بار خلافت جایگاه و مقامی عالی فراهم آمد.

مشهورتر از همگی آل بویه «عضدالدوله» است (۳۳۸-۳۷۲) که دایره تجارت را توسعه داده و پیاسداری و توجه علوم و فنون معروف گردیده و دانش و هنر را تعمیم نمود.

دولت غزنویها

(۳۵۱-۴۸۱-۹۶۲-۱۱۸۶)

در این بین ترکها در امپراطوری بزرگ اسلامی دست بکار زده و دور مهمی را بازی نمودند نفوذ ترکها از زمانی شروع شد که خلفای بنی عباس و سلاطین خاندان ایرانی غلامان ترک را در دربار خود بخدمت گماشته و از ایشان سپاهیان مزدور و جیره خوار گرفتند و نیز سقوط دولت سامانی در اواخر قرن چهارم هجری اجازه داد که سیادت و فرمانروایی کشور ایران از ایرانیان بترکهای آسیای مرکزی انتقال یابد و ایران تا قرن دهم حکومت خود را از ترکها یا مغول قرار دهد ولی با وجود این عناصر ترک بین ایرانیان مستهلك شده رنگ ایرانی بخود گرفت بطوریکه آنها خود را بصیغه ایرانی جلوه میدادند تا بجایی که میتوان گفت خانواده هائیکه پی در پی بر تخت

سلطنت ایران قرار گرفته‌اند (از قرن دهم تا قرن بیستم) حکومت ملی ایرانی بوده و آنها را بهمین واسطه جزء دول ایرانی بشمار آورده‌اند و با این وصف اعم اینکه اصل ایشان از ترك یا ایرانی بوده باشد آنها بسلاطین ایران اشتباه یافته‌اند.

اولین دولت ترك که در ایران حکومت نموده غزنویانند و علت پیدایش حکومت آنها این بود که غلامی ترك موسوم بآلبتکین در خدمت عبدالملك سامانی ترقی و پیشرفت نموده و بعد از وفات او بکوههای افغانستان پناه برده از سلطنت سامانیان سرپیچید و طولی نکشید که غزنویها حکومت کوچکی در غزنین افغانستان تشکیل دادند ولیکن مؤسس حقیقی خانواده غزنوی داماد وی سبکتکین است که خلیفه حکومت او را تصدیق نمود و او بعنوان جهاد به پنجاب رفته بنای جهاد گذارد، پسرش محمود بعد از او فرصت یافته دولت سامانی را منحل نمود و خراسان را ضمیمه متصرفات خود کرده، عراق عجم و کرگان را نیز از آل بویه اشتراع نمود و سپاهیان او در پنجاب پیشرفتی زیاد کردند و دین اسلام را بهند برد و کشور او از طرفی تا حدرد لاهور کشیده شده و از جهت دیگر از سمرقند تا اصفهان را نیز بتصرف خود در آورد.

سلطان محمود اگرچه سنی متعصب بوده و جماعت معتزله را اذیت و آزار مینمود و مؤلفات علمای معتزله را میسوزانید ولی باوجود این دولت ایران در دوره سلطنت او باوج عزت رسیده و در باروی همواره جایگاه شعرای فارسی زبان بود. «فردوسی» کتاب شاهنامه بزرگترین تاریخ افسانه ایران را برای سلطان محمود برشته نظم در آورده و تقدیم او نمود.

سلاجقه

(۴۴۹ - ۵۷۰۰) - (۱۰۴۷ - ۱۳۰۰)

گفته شد که دولت خلفای عباسی از آغاز قرن دهم میلادی چگونه رو بضعف نهاده و طوری بود که نفوذ ایشان از حدود عراق تجاوز نمینمود و چگونه غلامان جیره‌خوار ترك در خدمت خلفا فرونی یافته و بتدریج قدرت سیاسی را از آنها گرفته و نفوذ ملی ترکها در تمام حدود و نواحی سلطنت امپراطوری اسلامی زیاد گردید.

سلاجقه که باین اسم شناخته شده‌اند نسب ایشان بسلاجوق میرسد که زعیم و

قائد این طایفه و رئیس قبیله ترکمان حدود ماوراءالنهر بوده و او توانسته که نفوذ خود را بر خراسان برقرار دارد و بعد از وی قوه سلاجقه زیاد گردید تا اینکه طغرل یک نواده سلاجوق بر ولایات غزنویان استیلا یافته سپس بجانب بغداد شتافت و در ۴۴۷ (۱۰۵۵ م) بغداد ورود نموده و به حکومت شیعی آل بویه خاتمه داد.

خلیفه وقت هم رشته امور سیاسی و کشور داری را بهیمنه او وا گذاشته و بدین طریق سلاجقه نفوذ خود را زیاد نموده دارای حکومت ایران و عراق و آسیای صغیر و شام گردیدند.

در دوره سلطنت البارسلان که جانشین طغرل یک بود سلاجقه در ملاذگرد به وات بیزانطین شکستی سخت داده (۴۶۴) - (۱۰۷۱) ارمنستان را بتصرف خود در آوردند و جلوایشان برای حمله بردن بآسیای صغیر و تهدید قسطنطنیه بازگردید. دولت سلاجقه در زمان ملکشاه و وزیر او نظام الملك که آندو اهتمامی زیاد بر رعیت پروری و دادگستری و احترام و مهربانی بعلماء و شعرا داشتند باوج عزت و کهال رسید و در دوره این شاه و وزیر مدارس و دانشگاهها و مؤسسات دانشی متعددی پیدا شده و نظام الملك از اینگونه بنگاهها در چندین جا بنا و تأسیس نمود.

وقتی که ملکشاه وفات یافت (۴۸۵ - ۱۰۹۲) دولت او ضعیف شده و متصرفات وی مابین پسران و خویشان او که مشاغل حکومتی داشته و عنوان اتابیکان بر ایشان اطلاق میشد تقسیم گردید.

با این وصف جای تردید نیست تمام مدتی را که سلاجقه از آغاز دخول ایشان ببغداد تا زمان وفات سلطان سنجر (۵۵۲ - ۱۰۵۷ م) در ایران حکومت نموده اند از خجسته ترین زمانها و برجسته ترین دوره و عصر ترقی فنون و هنر ایرانی بوده و از اشخاص نامی و برگزیده دوره سلاجقه :

امام محمد غزالی - حکیم عمر خیام - دوفکر حکیم مشهور و فیلسوف دانشمندان معروف میباشند.

دولت خوارزمشاهیان

(۴۷۰-۶۱۷) - (۱۰۷۷-۱۲۲۰)

در آغاز کار ابن خانواده - انوشیروان که از طرف ملک‌شاه سلجوقی عامل خوارزم بود وفات نمود و پسرش جانشین او گردید او خواست که با سلاجقه بمخالفت قیام کند .

سلطان سنجر او را از خوارزم رانده و متواری نمود ولیکن دیگر بار که بایران بازگشت کرد او وجانشینان وی نفوذ خود را در ایران فرونی داده سپس بمذهب شیعه در آمد و آنان قصد داشتند که بخلافت بنی عباس خاتمه دهند ولی چنگیز خان با سپاهیان مغول مزاحم احوال ایشان شده نگذاشتند که حکومت خود را ادامه بدهند . در دوره حکومت این خانواده نیز بسیاری از ادبای فارسی زبان و شعرای ایرانی مانند نظامی و شبخ عطار و دیگران بظهور رسیدند .

مغول‌ها

(۶۵۶ - ۷۴۶ هـ) (۱۲۵۸ - ۱۳۳۶ م)

دسته از مغول بامر و فرمان چنگیز خان قسمت ماوراءالنهر و بلاد شرقی ایران را در ۶۱۸ هجری (۱۲۲۱ م) بتصرف خود در آورده و مغول‌ها به هر نقطه از نقاط که میرسیدند آنجا را خراب و ویران مینمودند و فتنه مغول بزرگترین بلای ناگهانی است که در تاریخ ایران بروز نموده و این کشور را کاهل بجانب خرابی و ویرانی کشانید .

ما بین مغول کسی که قدم ایشان را در کشور ایران استوار نمود دلاکو خان بوده که در نیمه قرن ۷ هجری (۱۳ میلادی) از طرف برادر بزرگتر خود در این کشور حکمرانی مینمود و در ۶۵۶ بیژن داد استیلا نامه مستعصم خلیفه عباسی را بقتل رسانید و در این کشور بنادر تشکیل خانواده‌ای داد که تا ۱۳۶۰ حکومت مینمودند و آن خانواده ایلخانی و مغول است .

اصطلاك مغول با افراد ملت ایرانی سبب تهذیب اخلاق ایشان شده و وضع اداری و آمیزش آنها بعد از هلاکوخان دارای يك سلسله متانت و رشد و پیشرفت گردید و طولی نکشید که مغول دین اسلام را قبول نموده و زیاد حریص بودند که خود را بعموزاده های خود مغولهای بودایی چین اتصال و ارتباط دهند و بدین جهت دوره حکومت این خانواده در ایران نسبت بفنون و هنر و زندگی اجتماعی و تربیتی از دیگر دوره ها امتیاز یافته

موفقیت و پیشرفت اصول ملوک الطوایفی در ایران موجب انقراض دولت جانشینان هلاکو شد و دولت مغول پس از پنجاه سال حکومت و فرمانروائی سقوط نموده و بدولتهای کوچک محلی چندی تقسیم گردید مانند :

دولت آل مظفر در فارس و کرمان (۷۱۳-۷۹۵) (۱۳۱۳-۱۳۹۳) و دولت کت در هرات و دولت جلایر در عراق و غیره از دولی است که تا ظهور تیمور لنگ دوام نموده و فتوحات امیر تیمور در آخر قرن هشتم هجری (۱۴ میلادی) بتمامی آنان خاتمه داد.

تیمور لنگ و جانشینان او

۷۷۱-۹۰۶ (۱۴۶۹-۱۵۰۰)

تیمور لنگ در بلاد ماوراءالنهر سال (۷۳۶-۱۳۳۵) متولد شده و او از خانواده اصیل ترك و از بزرگ زادگان تركستان است.

تیمور موقمی که نفوذ خود را در میان خویش برقرار و پایدار نمود از آنجا بجانب ایران حرکت کرده حکامی را که در این کشور بطرز ملوک الطوایفی حکومت مینمودند بهم زده و همه را تحت يك سلطنت در آورد سپس بجانب روسیه رهسپار شده تا مسکو پیشرفت نمود پس از آن بهند حمله کرده و فتوحات خود را در آنجا ادامه داد تا اینکه دهلی را در ۸۰۱ هجری (۱۳۹۸) بتصرف خود در آورد و طولی نکشید که در حدود آنقره (آنکارا) هم بیایزید سلطان عثمانی شکستی فاحش داد (۸۰۴ هجری-۱۴۰۶) تیمور لنگ در فتوحات خود خرابیها زده و در بیرحمی و وحشیگری خود را بمنتهی درجه رسانیده بود ولیکن اگر که شیراز و دهلی و دمشق و بغداد را خراب نمود

این عمل او برای آن بود که بپایتخت خود جلوه و شکوه و عظمت و جلال داده باشد چنانکه امروزه مقبره و آرامگاه او که یکی از عجایب فنی معماری دوره اسلامی است در سمرقند برپا است و مورد توجه عموم مردم دنیا میباشد.

بعد از وفات تیمور در ۸۰۷-۱۴۰۵ بین ورثه او نزاع در گرفته و در آخر کار چهارمین پسر او (شاهرخ) توانست که خویشان و نزدیکان خود را وادار کند تا حکومت ویرا تصدیق نمایند و او بدین طریق بتخت ایران برقرار گردید سپس بلاد ماوراءالنهر را نیز بتصرف خود درآورده، هرات را پای تخت خویش قرار داد و عده زیادی از شعرا و هنروران را بهرات کشانیده ادب و هنر در دوره او جانشینانش رونق و شکوهی تمام یافت.

دولت صفویه

(۹۰۷-۱۱۴۸-۱۵۰۲-۱۷۳۶)

سلاطین صفویه به «شیخ صفی الدین» منسوب اند که یکی از اولیاء و مرشدان اردبیل بوده و شاه اسمعیل نواده او بعدها دارای قدرت و نیرو شده خانواده ترکمان را که در مغرب ایران حکومت داشتند «آق قویونلو و قراقویونلو» شکست داده و منقرض گردانید و در سال (۹۰۷-۱۵۰۲) خانواده ابرا تأسیس نمود که از آن تاریخ تا ۱۱۴۸ هجری (۱۷۳۶ م) در ایران حکومت و سلطنت داشتند.

نسب صفویه به حضرت علی بن ابیطالب علیه السلام پیوسته و مذهب شیعی در زمان سلطنت و دوره حکومت این خانواده «مذهب رسمی کشور پهنور ایران گردید».

عثمانیان که پهلوانان ترك نژاد بوده و پیروی از مذهب تسنن مینمودند نمی گذاشتند که کلمه آنان یکی شده و نفوذشان زیاد گردد لذا از آن بیعت اختلاف و کشمکش طولانی و شدید بین این دو فرقه پدیدار گردید.

سلطان سلیم در ۹۲۰ (۱۵۱۴) بانیروی زیاد خود بجانب تبریز پایتخت شاه اسمعیل آمده سپاه ایران را شکستی سخت داد و در اثر آن قوای عثمانی بقسمت غربی دولت امپراطوری صفویه مسلط گردیدند. بدتر از همه آنکه قبایل ترکمان نیز همواره

در قسمت شرقی ایران بچنگ وجدال و دست اندازی با محدود مشغول بودند شاه طهماسب (۹۳۰-۹۸۴ هجری) در دوره سلطنت خود همواره با ایندو خطر بزرگ مواجه بود. عصر طلایی خاندان صفویه دوره سلطنت (شاه عباس کبیر) است (۹۹۵-۱۰۳۸ هـ) زمانی که شاه عباس بتخت سلطنت نشست ایران از هر طرف دچار مخاطرات شده بود چنانکه ترکمانان و ازبک حدود شرقی شمالی را تهدید نموده و ترکها با ذریبجان استیلا یافته بودند شاه عباس توانست که دوباره کشور از دست رفته را بخود برگرداند لذا فتوحات خویش را ادامه داد و ترکها را هم از بغداد رانده آنجا را تصرف نمود (۱۰۳۲-۱۶۲۳) سپس بواسطه ایجاد روابط حسنه بین خود و دول اروپا ترکها را دچار مضيقه گردانیده، در اثر این ارتباط نظاماتی جدید در امور کشوری و لشکری برقرار نمود.

از مهمترین حوادث سلطنت شاه عباس انتقال پایتخت او باصفهان بود که در اثر آن شهر مزبور را زیب و شکوه داده ابنیه عالی و مساجد و معابد و کلخهای دلگشا در آنجا بنامود و راه آمد و شد را بجانب این شهر زیبا از هر طرف و هر جا باز گردانیده اروپائیان از دول و ملل مختلفه باصفهان آمدند عظمت و جلال پایتخت و کشور شاهنشاهی را دیده و گزارش آنرا بمورد نگارش آوردند و از آن شرح و وصف نمودند جانشینان شاه عباس با اینکه روش خود سری را گزیده و بخوشی و نشاط سرگرم گردیدند معذک سیاست شاه را پیروی نمودند آنها اگرچه توانستند از بغداد نگهداری کنند و دولت شمانی آنرا بخود برگردانید؛ ولی شهرهای دیگر این کشور را نگهداری نمودند و از شاه عباس در ملرفداری ازار باب هنر و تشویق کارگران و ترویج پیشه و هنر تقلید نموده و در طرح روابط حسنه با دول اروپا اهتمام زیاد بخرج دادند.

در اواخر عوامل ضعف بدوات صفویه راه یافته و موجبات انقراض در آن رخنه نمود تا اینکه افغانه در دوره سلطنت شاه سلطان حسین بمرز ایران تاخت و تاز آوردند (۱۱۰۵-۱۱۳۵)

افغانه در آنوقت تابع ایران بودند شکست سپاهیان شاه سلطان حسین از ایشان (۱۱۳۵-۱۷۲۲) و استیلاء آنها بر اصفهان سقوط دولت صفویه و انقراض آنرا اعلام

نمود - اگرچه بعضی از افراد این خانواده در مازندران و قزوین و غیر آن تا چند سال دیگر حکومت مینمودند معذلك دیگر دولت ایشان تضح و دوامی نیافته و مضحل گردیدند .

نادرشاه

جنگ افغانه با ایران و مداخله آنان پیوسته بهروز و ظهور یکنوع هرج و مرج و خودسری در این کشور گردیده در اثر آن یگانه سردار توانا و قاعد نیرومند افشار نادر قلی (نادرشاه) عزم خود را بر طرد و دفع افغانه و اخراج آنان و استقرار تخت و تاج صفویه آشکار ساخته ولیکن طولی نکشید که او آخرین شاه صفوی را از سلطنت انداخته و تخت و تاج او را بتصرف خود درآورد (۱۱۴۸-۱۷۳۶) سپس شخصاً در رأس سپاه خویش قرار گرفته افغانها را مطیع و فرمانبردار نمود پس از آن بهند لشکر کشیده تا دهلی رفت و بآنجا مسلط شد و جواهر بسیاری از هند بعنوان غنیمت جنگی بایران آورد ولی حکومت اوچندان دوام نیاورده و خاتمه پیدا نمود و این کشور بعد از قتل او در (۱۱۶۰-۱۷۴۷) دوباره دچار فتنه و آشوب و انقلاب و خودسری عجیب گردید .

زندیه

(۱۱۶۴-۱۳۰۹-۱۷۵۰-۱۷۹۴)

ایران در دوره جانشینان نادرشاه بدوات های کوچک چندی قسمت شده ولی طولی نکشید که «کریمخان زند» سلطنت خود را بر تمام نواحی ایران جز ایالت خراسان بسط داد و در آنجا آخرین جانشین نادرشاه (نادر میرزا) حکومت مینمود .

قاجاریه

(۱۱۹۳-۱۳۴۵-۱۷۷۹-۱۹۲۶)

بعد از وفات کریمخان و کیل اختلاف زیادی ، بین جانشینان او و آقا محمد خان که از قبائل ترك قاجار بود روی نمود - آقا محمد خان توانست که سلسله جدیدی تشکیل داده و تهران را پایتخت خود قرار دهد .

در دوره سلطنت این خانواده روسها ایران را تهدید نموده و قسمتی از نواحی

دور دست و سرحدی آنرا بزور گرفتند و بعدها دول دیگر اروپایی در صدد برآمدند که این کشور را بمناطق نفوذ خود تقسیم کنند ولیکن در این بین جنگ بین المللی پیش آمد نمود و در ایران مانند دیگر جا این جنگ عالمگیر مشکلاتی را بوجود آورد و نتیجه بحران منتهی بظهور قاعدی توانا برای آرامش و توحید این کشور و جنبش جدید آن گردید.

اعلی حضرت رضا شاه پهلوی

۱۳۴۵-۱۹۴۶

شاهنشاه قعید ایران که اصلش از خوارین مازندران است برای فجلت این کشور قیام نمونه و مجلس شوری ایران سلطنت او و خانواده اش را تصویب کرد در دوره سلطنت و زمامداری این شاهنشاه برای کشور ایران نهضتی بزرگ پیش آمد نمود و این کشور داخل نظامات سیاستی جدید گردیده و دانشجو بانی زیاد باروپا فرستاد ایران در جامعه ملل داخل و این کشور دارای بسیاری از مؤسسات و بنگاههای علمی و صنعتی و کارخانه های زیاد شده و لوازم بسیاری از تمدن جدید در آن پدیدار گردید ، بودجه در آمد و هزینه او باعلی مدارج کمال رسیده روابط خارجی و انتظامات و آرامش داخلی آن خاطر تمام جهانیان را بخوبیشتن متوجه گردانید .

فصل اول

پیدایش نقاشی ایرانی

برای نقوش و صور ایرانی نوعی زیبایی و فریبندگی است که بمحض دیدن در سوادای دل جاگزیده و شخص را از آن شکفت و حیرتی زیاد فراهم میشود و هرگاه که گوشه از این هنر را گرفته و نمونه از این فن را با شاهکارهای فنی سرآمدان هنر غرب و آنان که بطریق ایشان رفته و بروش آنها کار نموده اند برابری دهند و نواقصی را که از مزایا در بردارد ملاحظه کنند ممکن است بآسانی ارزش و بهای صورتگری و نقاشی ایرانی در برابر هنر و فن اروپائیان بواسطه آشکار شدن بعضی از عیوب یا نقص قسمتی از مزایا و امتیاز ظاهر گردد و لیکن این مغالطه و اختلاط چندان مورد نظر نبوده و داعی انتقاد نخواهد داشت.

هم در این فن پاره از اوصاف است که نبایستی آنان را در نظر گرفت و درباره آن دقیق شد زیرا با لحاظ اوصاف مذکور ممکن است که چنین فنی راه فنا و زوال را پیموده و از میانه بدرود نماید ولی تنها چیزی که انکار آنرا نمیتوان نمود این است که چهره کشی و نقاشی ایرانی در مورد خود منفرد و بیگانه بوده و بیننده را نوعی تأثرات روحی و الهام و خوشی و شادمانی قلبی میبخشد که چنین وحی و تأثیر و جلب توجه برای غیر آن از فنون هنروران دیگر نیست.

تصاویر ایرانی نخستین بار خسته کننده بنظر آمده و دیده از دیدن رنگهای تند و زننده الوان و تابان و درخشان آن زده و خسته خواهد شد و گاهی هم این صور و نقوش مشابهت زیادی را بیکدیگر نشان داده یا مکررات است و این ترتیب نظر بتقلیدات و صیغه ایست که اهل فن و هنر در هر دوره بآن احترام گذاشته و در پیروی و تعقیب آن اشتراک نموده اند ولی در حقیقت کمال هنر ایشان در بکار بردن این اوصاف است.

اوصاف ملحوظ از قبیل نداشتن سایه و کشیدن چهره و سیمای اشخاص بوضع

واشکال بی تناسب است و گاهی این صور روح و حرکت و نکات و دقائق بیان و تعبیر را ناقص گذاشته و مطابقه نمودن آن با حقیقت و واقع دور از قاعده بوده و مشکل است و این اختلاف و عدم تناسب بواسطه اندک تفاوتی است که بین البسه و پوشش دو جنس حاصل میشود ولیکن اوصاف و خصایص مذکور از جمله خواص و مزایای است که در دنیای هنر و فنون خود را مستقل و اصلی خاص معرفی نموده و هیچ مدعی و منازعی را مجال نزاع و اختلاف در آن نخواهد بود.

دانش و معلومات ما راجع بنقاشی و صورت کشی ایرانی پیش از اسلام همیشه مجهول بوده و اگر اخیراً هیئت آثاری: آلمانی-انگلیسی و فرانسوی در ایران و آسیای مرکزی و افغانستان و شمال هندوستان هم بقسمتی از این فنون اطلاع یافته و تاحدی از آن بهره و نتیجه گرفته اند با وجود این باز معلومات ما ناتمام و ناقص مانده است.

مانی نقاش

مدارك تاريخي و ادبي بما نشان میدهند مانی نقاش ایرانی که در حدود قرن سوم میلادی زندگانی مینموده و مؤسس مذهبی است که باو نسبت میدهند این مرد نقاشی زبردست و توانا بوده و دستورات او اشاره بزینت و آرایش کتب مذهبی بصوری کوچک مینموده و آنانرا از بهترین وسائل جهت معجزه و امر پیغمبری و نشر دعوت خود میدانسته.

صدق وصحت این معلومات بواسطه اکتشاف دو نفر آلمانی:

فون او کوک (Von le Coq) و گرینویدل (Grünwedel) در صور نقاشی های ترفان (صحرای کبی از نواحی ترکستان چین) که مابین سنرات ۱۴۲ و ۲۲۶ هجری (۷۶۰-۸۴۰) کشیده شده ثابت خواهد شد که آنجا مقر حکومت نژاد ترک مانوی مذهب و مرکز امپراطوری ایغور (Uigur) بوده (۱)

مهمترین چیزی که این دو استاد در موقع کاوش آنجا بدست آورده اند اکنون در موزه آثرین المانی برلن موجود است و اکتشافات ایشان شامل تصاویری است که

---

۱ - مراجعه شود به Arnold: Painting in Islam, ص ۶۱ - ۶۲ و
Von le Coq: Auf Heilas Spuren in Ostturkestan

بر دیوارها بوده و نقوش و صور ایرانی است که تردیدی در صحت آن نبود و در بعضی از آنان نقشه ها و رسوم بشکل شاخه های درخت کشیده شده و آرایش و تزییناتی است که بدوره مغول ارتباط دارد.

و نیز در آنجا صفحاتی دیده میشود که این دواستاد در قزیل (Qizil) نزدیکی کوتشاکشف نموده اند و بر آنها صور اشخاصی ترسیم شده که از آنان ارتباطی تمام بین این صنعت و بین آنچه که در ایران بعد از سلام وجود آمده آشکار میشود (۱) و نیز در موزه مذکور نتیجه اکتشافات هیئت آناری افغانستان است که بر معلومات مادر این باب میافزاید و در نقوشیکه بر تخته سنگهای بامیان (Bamiyan) ترسیم شده و آناری که استاد گدار (A. Godard) و خانم ه. سراربدان آگاهی یافته و واریسی نموده اند عناصر هندی و یونانی قدیم دیده میشود ولیکن در آنها نیز آثار عناصر دوره ساسانی و صور بعضی از سلاطین آشکارا و نمودار است و ما از دیدن همه آنان معلوم میداریم که تمدن ایرانی نفوذ خود را تا واسطه خاك آسیا برده و با محدود کشانیده بود و اثر آن در مرز و بوم مذکور تا چندین قرن بعد از انقراض ساسانیان هنوز هویدا و آشکار است.

اسلام

فتوحات مسلمین پی‌درپی دنباله یافته و ایران نیز جزئی از اجزاء دولت با عظمت امپراطوری اسلامی شد و دین اسلام در آن انتشار و رواج یافته، مسلمین زبان عربی را زبان علم و ادب و لسان مذهبی و دیانتی این کشور نمودند ولی چیزی که بود ایرانیان مانند ملل دیگری که مسلمین بر آن غلبه یافته در وجود فاتحین خود تأثیر نمودند و آنها بزرگترین دستیار و کمک کار ایشان در پیدایش هنر و فنون اسلامی شدند که اسلام آنرا در دین خود نقش زده و شخصیت آشکار و هویدای ایشان بدان جلوه و ظهور یافته و این فنون و هنر بنام آنها تمام شد و در حقیقت اساس و پایه این تمدن بزرگ همان مدنیت ایران و روم و کلند و آشور و مصر بوده.

این موضوع مسلم است که بیشتر اعراب در دوره جاهلیت بیابان نشین بودند و

۱- مراجعه به Waldschmidt: Gandhara, kutscha, Turfan, Eine Einführung in die frühmittelalterliche Kunst Zentralasiens ۲۸ ص و باید آن

ماین ایشان تمدنی وجود نداشته و بدویت بالطبع دائره وسیع و نعمت و راحت زیادی را دارا نبوده تا در آن هنر و فنونی بروز و ظهور نماید. ولی باتمام این احوال نمیتوان انکار نمود که عربها در دوره جاهلیت صوری کشیده و مجسمه هائی ساخته و هیاکلی از چوب می تراشیدند تا آنها را خدایان خود قرار دهند پس از آنکه حضرت خثمی مرتبت (ص) در میان ایشان به پیغمبری برانگیخته و مبعوث شد آن حضرت اعراب را از تراشیدن هیاکل و کشیدن تصاویر جلوگیری و نهی فرموده و می خواست بدین وسیله تمایل آنان را از اسباب و وسایلی که مردم را جانب بت پرستی میکشاید انحراف دهد و ایشان را از هر چیز که پرستش بتها نزدیک میکند دور نموده باشد (۱)

خاورشناسان (مستشرقین) مطالب زیادی درباره حرمت نقاشی و چهره کشی در اسلام نگاشته و بعضی از ایشان چنین اندیشیده اند که قرآن مجید کشیدن صور و ساختن مجسمه را حرام فرموده و این خیالی باطل است و اساسی ندارد زیرا که تصریحی در قرآن بر این موضوع نشده.

دیگران گویند که حدیث و خبر آنرا حرام نمودن و این قولی درست و صحیح است و هم گویند که شیعه حدیث حرمت تصویر را تثبیت نمیکند و از این راه جاوه و ظهور صنعت نقاشی را در ایران دلیل آورده اند که در این سرزمین مذهب تشیع رایج و شایع است (۲) در صورتیکه این موضوع دچار مغالطه و اشتباه شده: زیرا که مجسمه سازی و صورت کشی همانطور که نزد علمای اهل سنت مکروه است بدینگونه هم این عمل نزد علمای شیعه کراهت دارد اگرچه فرق شیعه بکتاب خبری که نزد اهل سنت است اعتراف نمی نمایند زیرا که آنها خود دارای کتبی مخصوص اند که شامل اعتقاد و تصدیق شیعه بوده و از احادیث صحیحیه نبوی علیه الصلوٰة والسلام می باشد و در کتب مزبوره حدیث و اخباری درباره نهی صورت کشی و نقاشی و بیم دادن صورتگران وجود دارد که بزودی در روز جزا و هنگام پاداش اعمال آنها را وادار مینمایند که در صورتهای

۱ - مراجعه شود بکتاب الفن الاسلامی فی مصر دکتور زکی محمد حسنی ج ۱ ص ۱۱

و ما بعد آن و کتاب الاسلام والعصارة العربیه استاد محمد کردملی از ص ۱۰۵ تا ۱۱۰

۲ - مراجعه شود به E. Kuhnel: Islamische Kleinkunst ص ۴

ساخته خود جان بدهند در صورتی که دمیدن جان از عهده ایشان بر نیاید. (۱)
 جای تردید نیست جدائی و اختلاف بین مسلمین در آنجا که از مجسمه سازی
 و صورت کشی وجود دارد مربوط باین است که کشور ایران چنانچه دانسته شده
 بزرگترین محل و فراخترین میدان جهت فن تصویر اسلامی بوده و نیز چنین شناخته
 شده که دولت ایران دولتی شیعی مذهب است ولیکن خاورشناسانی که گمان نموده اند
 شیعه صورت کشی و نقاشی را منع نمیکنند در عین حال این نکته را فراموش مینمایند
 که مذهب شیعه جز از اوایل قرن شانزدهم میلادی بعد مذهب رسمی ایران نبوده
 و آن وقتی است که سلسله صفویه صاحب تخت و تاج شدند و هم آنها فراموش میکنند
 صورت کشی را که اسلام مکروه دانسته عربها در آن زحمت و مشقت زیادی نکشیده
 اند زیرا که آنها استاد این کار و اهل این هنر نبودند بالعکس ایرانیان که میل و ذوق
 این هنر را از نیاکان و گذشتگان خود بارت مرده و قریحه استعداد این هنر بماتند دیگر
 نژاد سامی جزء طبیعت و قریحه ذاتی ایرانیان بوده لذا صرف نظر از این کراهت و نهی بایستی
 که ایرانیان را در داشتن این هنر بدیگران سبقت داد معذالك صورت کشان و نقاشان
 در نزد علما و رجال مذهبی در ایران ناپسند آمده و عمل ایشان را جایز نمی شمارند.
 علاوه بر این در تاریخ هنر و فنون اسلامی سلاطین و امرایی وجود داشته که از
 بزرگترین طرفداران و مروجین فن نقاشی و کمک کاران آن شمرده شده اند در صورتیکه
 ایشان پیرو مذهب شیعه نبوده و کاری باین مذهب نداشته اند.

خلیفه اموی که کاخ کوچک عمرارا در بیابان شام بنا نموده دیوارهای کاخ را
 زینت کرده و سقف آنرا با نقوش و تزیینات ویری زیبا و دلکش منقش (۲) ساخته و خلفای عباسی
 که کاخهای خود را در سامرا (سرمن رای) بنقش و نگارهای رنگارنگ آرایش نموده اند (۳)
 و شاهان ایران از خانواده امیر تیمور کورکان که فن نقاشی در دوره ایشان رونق و
 شکوهی تمام پیدا نموده و در تحت سرپرستی و رعایت ایشان «بهزاد» بزرگترین

۱- مراجعه شود به فصل اول Arnold: Painting in Islam که آن بدیتر بن چری

است که در این موضوع نوشته شده

۲- مراجعه شود به فصلی که اسناد کریزول Creswell برای سخن رانی درباره این فن در

کتاب خودش Early Muslim Architecture ترتیب داده

۳- مراجعه شود به Herzfeld: Die Malereien von Samarra

نقاش ایران بوجود آمده و نیز سلاطین مغول در هندوستان و آل عثمان در ترکیه تمامی آنان پیرو مذهب تسنن بوده اند.

نهایت گفتار آنکه «مسلمانان از شیعه و سنی بر کراهت مجسمه سازی و کشیدن صور جاندار (ذی روح) اجماع و اتفاق دارند بواسطه آنکه در ایندو تقلید از کار خدای آفریدگار عزوجل میباشد و هم برای آنچه که از حدیث رسیده:

«ان الملائكة لا يدخلون بیتاً فيه كلب ولا تصاویر» فرشته داخل خانه ای که در آن

سك و تصاویر است نمیشوند.

«ان اشد الناس عذاباً عند الله يوم القيمة المصورون» (بتحقیق کسانی که عذاب

ایشان از هر کسی نزد خدا در روز قیامت سخت تر است صورت کشان میباشد)

«ان الذين يصنعون هذه الصور يعذبون يوم القيمة و يقال لهم احيوا ما خلقتم»

(بتحقیق کسانی که این صورتهار را میکشند در روز قیامت عذاب میشوند و بآنها گفته میشود زنده کنید آنچه را که آفریده اید.)

بدینجهت مسلمانان در آغاز کار مایجاد و ابداع کشیدن رسمهای زیبا و دلربا میل نموده و از آن پیروی کردند و صور جاندار در آنها وجود نداشت و هم از اشکال نباتی و همتسی که بهضی درد دیگری مداخله مینمود درست کرده و فن آرایش و تزیین از مندرجات رمز آیی قرین اسلامی گردید و طولی نکشید که خط عربی برای مسلمین در مورد تحریر و آرایش کاری رنگارزش با رسم بنام همسری و رقابت و زور آزمائی را گذاشت.

علی رغم همه اینها مسامین بهر صورت کشی ذی روح بی رده و در آن رشته کار کردند تا اینکه ادواری رسید که هنر و فن تصویر در آنها باوه و شکوه و رنگ درونق زیاد یافته و به شرفی تمام نمود و بزرگترین ادبی که اکنون بنظر دارسیده بقایای صوری است که در صدر اسلام عمل آن انجام گرفته و کار آفرین است.

اثر مذکور نقاشی کاخ کوچک امرا است که موزیل (Musil) دانشمند

اطریشی در سال ۱۸۹۸ آنرا کشف نموده و این آثار در طرف شمال شرقی بهرالمیت قرار گرفته و بیشتر اندیشه بر آن می‌رود که خلیفه اموی این مکان را در اوایل قرن هشتم میلادی برای آسایشگاه یا جهت محل سرگرمی و خوشی و عیش و نوش خود ساخته است .

بنای این کاخ از حجر الجیر (سنگهای گچی) بالا رفته و شامل ایوانی دراز و طولانی بوده که در آن چند تالار بر پا شده بود و برستوف این ابنیه نقش و نگارها قرار داده و بین آنان یکی از شاهان ششگانه جهان را نشان میداد که خلفای اموی آنها را شکست داده بودند .

و هم در آنجا صور دیگری است که شامل سازنده ها و نوازندگان و اشخاصی برهنه و عریان بوده و جمعی دیگر که پاره از کارهای بدنی و ورزش مبادرت نموده اند سپس منظری از شکارگاه حیوانات بیابانی را نشان میدهد و در تالار آلی آن صورت امیری است که شاید این کاخ از برای او بنا شده - علاوه بر این فن کشیدن تمام این تصاویر و نقوش از جمله فنون و هنری است که تقریباً جزء فنون و هنر بیژانطی و رومی بوده و تا حدی بقرن زمان ساسانیان تائر یافته و رنگ آن هنر را بخود گرفته .

برای ما نقوش و تصاویر کاخ کوچک عمراً تفاوت زیادی با مشاهدات و مناظر بعد از آن نسبت بنقوش دیگر ادوار اسلامی دارد چنانکه این تفاوت در آنچه که دو استاد معروف زاره (سار) و (هرتسفلد) در سامرا (سرمن رای) بر آن آگاهی یافته اند به خوبی نمودار است و اثر مزبور در کاخی است که معتصم خلیفه عباسی در ۸۳۸ میلادی در شمال عراق بنا نموده و آنرا پایتخت و مرکز خلافت خود قرار داده و این محل را خلیفه برای فرار و گریز از صدمه و تراحم سپاهیان ترك خود اختیار نموده و بساکنین این مکان پناه آورده شهر جدید در دوره جانشینان معتصم وسعت و آبادی زیادی پیدا نموده تا اینکه معتد خلیفه در ۲۷۰ هـ (۸۸۳ م) آنجا را وا گذاشته و دوباره مرکز خلافت خود را ببغداد انتقال داد .

گوشی‌ها و حفاری آثار قدیمه و خرابه های سامرا باعث اکتشافات زیادی شده و هیئت آثاری آلمانی که در رأس ایشان دواستاد دانشمند نامبرده بودند باینکار اقدام نموده و مسجد جامع متوکل را که پوشیده و مستور بوده با مناره آن که معروف بملویه و نمونه ای از مناره مسجد طولون مصر میباشد معلوم داشته اند و نیز آثار خرابه های زیادی را کشف نموده اند که بر دیوار آنان نقش و نگارهای هندسی و نباتی است یا از اشکال کننده کلری است که در گچ بعمل آمده . (۱)

ولیکن چیزی که اکنون ما را بیشتر باندیشه زیاد و امیدوار دواز جمله آثاری است که علمای حفاری بر آن علم و اطلاع یافته اند آنها نقوش رنگینی است که از حیث موضوع و طرح بنقش و نگار قصر کوچک عمرا شباهت دارد چنانکه در بعضی از آن بدنهای برهنه و برخی زنهای رامشگر و شکارگاه و صور حیواناتی دیده میشود و با اینکه ما از مصادر و منابع تاریخی و از امضاها بیکه بدست آمده میشناسیم که هنروران فنی مسیحی در کار این نقوش همکاری و شرکت نموده اند معذک طرز کار و وضع صنعت آن جدا شده و پدید آمده از دوره ساسانی است حتی اینکه استاد هر تسفلد آنها را آخرین مثال و نمونه نقاشی در این فن می شمارد .

شاید نزدیکترین نقوش اسلامی بآثار نقوش و نگار سامرا نقش و صوری باشد که دارالاثار العربیه مصر در زمستان سال ۱۹۳۲ در جبهه ابی السعود در جنوب قاهره بدست آورده و بدان آگاهی یافته آثار مزبور مربوط بدوره و زمان دولت خلفای فاطمی میگردد و از صوری درست شده که بر دیوارها بوده و در صنعت نقاشی آن تاثیر فن نقاشی ایرانی نمودار و آشکار است و ما در برخی از آن مناظری را می بینیم که بکرشته از دانهای سفید بر زمینه سیاه قرار گرفته و در بعضی از آن صورت و چهره های کسانی دیده میشود که یکی از آنان جامی بدست راست خود دارد و طرز نقاشی آن همانطور

مراجعه شود به Herzfeld: der Wendschmuck der Bauten von Samarra und

selne Ornamentik و کتاب الفن الاسلامی فی مصر دکتر زکی محمد حسن ج ۱ ص ۲۴

و ما بعد آن

است که ما در بسیاری از نقش و نگار ظروف و اوانی سفالی دوره ساسانی دیدیم و در دیگری رسم و صورت دوپرنده برابر یکدیگر است که روی دو شاخه گیاه سرخ رنگی نشسته اند و در اطراف آن رشته های سیاهی است که آنها را لکه های سفیدی فرا گرفته و در دومین نقش سر جوانی است که بطرف چپ نگاه میکند در شکل سوم صورت بانومی است که لچک سر خود را بطرف راست آویخته دارالانار العربیه مصر این اکتشاف خود را برای نخستین بار در نمایشگاه صنایع ایرانی در سرای تجران پاشا در دوماه ژانویه و فوریه ۱۹۳۵ نمایش داده . (۱)

اما درباره آرایش و تزیین کتابها بصورت کوچک این تنها میدانی است که ایرانیان کوی سبقت را در آن ربوده اند - ما میدانیم که صنعت کاغذ سازی را مردم سمرقند در نیمه قرن دوم (۸ میلادی) از چینیا فرا گرفته اند و بعد از آن طولی نکشید که این عمل از دردنیای اسلامی در اواخر قرن سیم هجری (۹ م) شیوع یافته و در تمام قلمرو کشور اسلامی معمول گردید .

شاید قدیمی ترین صورت کوچک یا نقاشی خرده کاری مینیاتور سازی استادان اسلامی که بما رسیده آن باشد که در (فیوم) و (اشم، زین) بآن اطلاع یافته اند و اکنون صورت مزبور در وین پایتخت اطریش باینگاز، شده و هنوز است و جزء کلکسیون (مجموعه) آرشیو لوزینر میباشد، تاریخ نسخه های خطی که دارای این تصاویر است مربوط به قرن سوم و چهارم هجری است و در صنعت تصاویر مذکور تأثیرات رومی (بیزانطی) و قبلی و حبشی و ساسانی مشاهده میشود . (۲)

فان غالب این است که صنعت اینگونه نقاشی و ساختن صورتهای کوچک جهت آرایش کتب و نامه های خطی در ایران و عراق در قرن سوم بمعرض بروز و ظاهر رسیده و گمان ما بر این است که مسلمانان برای انجام این صنعت در آغاز کار استادان غیر مسلمان را استخدام نموده باشند تا اینکه دوره این عمل بزمان تنبع و اقتباس پیروی و تقلید منتهی گردیده .

۱- مراجعه شود به G. Wiet : Exposition d' Art Persan س ۷۵ و ۷۶ و تابلوی ۱ شکل ۱ و ۲ در آخر این کتاب

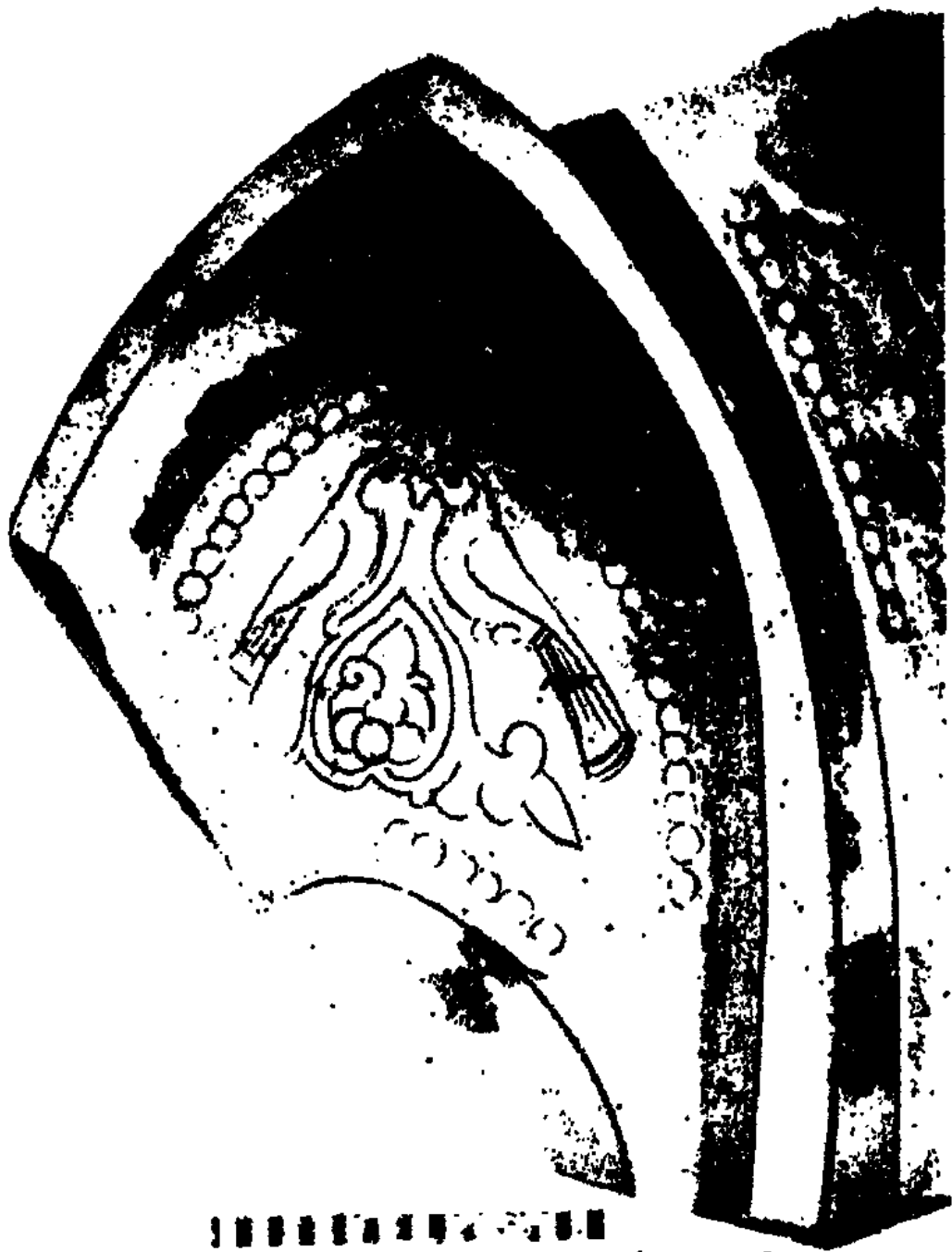
۲- مراجعه شود به Arnold & Grohmann : The Islamic Book س ۲ و ۳ و ما بعد آن و Mohamed Hassan : Les Tulundes Zaky س ۳۸۳ - ۳۸۴

تابلوی ۱

شکل اول تصویرپردیوار حمام قاهره دالان تاریخی

شکل ۲ تصویر دیوار حمام فاطمی قاهره: جبهه ای (مسئود قرن ۱۰ هجری) دارالانار عربی

مسلمانان توانسته اند که در عمل خود ممارست نمایند و صوری را که ایشان برای خود سرمشق و نمونه گرفته و از آن تقلید نموده‌اند، نقاشی‌های مانوی و مینیاتورهای مسیحیان یعاقبه بوده و بسا هست که مسلمین از نقاشی نساطره (نسطوریها) نیز تقلید نموده و آژنر ایشان اخذ و اقتباس کرده‌اند. (۱)

باین وصف آنچه را که ما از مصادر تاریخی نسبت بوجود نسخه‌های خطی شناخته و بدان آگاهی یافته‌ایم فقط در میان آنان نقاشی‌های ریزه کاری و مینیاتور مربوط بدو قرن نهوده میلادی است و بعد از آن قدیمی‌ترین چیزی که از ایران و عربستان و شام بنظر ما رسیده راجع بدو قرن دوازدهم و سیزدهم بوده و مجموعه ایست که مورخین فن اسلامی نام مدرسه عراق یا هنرستان بغداد را بآن داده‌اند.

---

۱ - مراجعه شود به: Kuhnel : Miniaturmalerei im islamischen Orient

ص ۱۶ و ما بعد آن و Arnold : Painting in Islam ص ۵۲ و ما بعد آن

فصل دوم

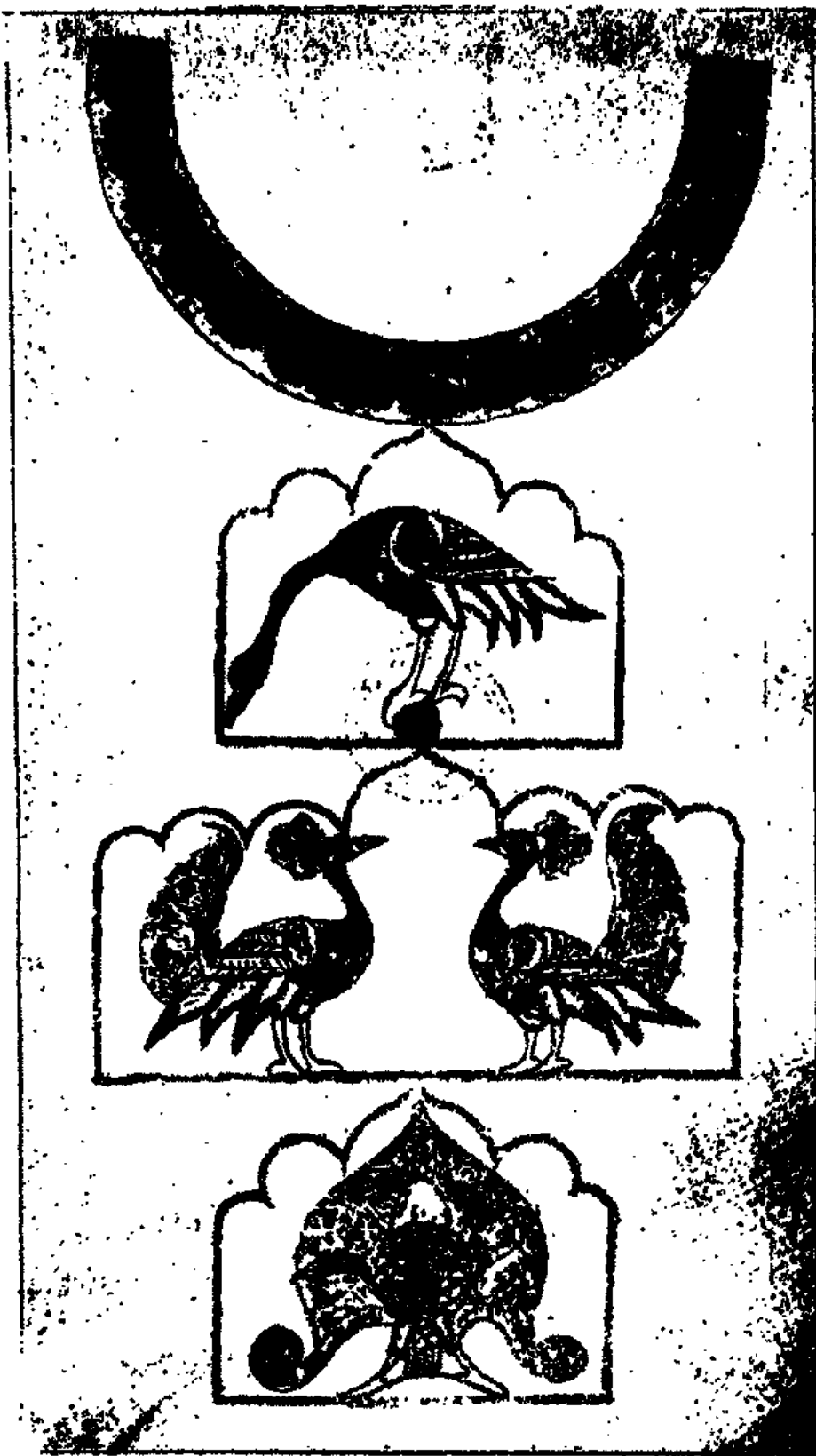
هنرستان بغداد یا مدرسه عراق

قرن هفتم هجری (۱۴ م)

مسلمانان از ایران و روم در زدن سکه ایکه بر آن نقش و صور ترسیم شده بود تقلید نمودند چگونگی این موضوع در کتاب الخطط مقریزی در قسمت سکه و نفوذ اسلامی مفصلاً مسطور است و هم در تعیین موضوع کتب ادبی و تاریخی و غیره از آنان پیروی کرده نقش و نگار بارچه‌ها و منسوجات و آرایشگری و تزیین ظروف شیشه و غیره از ائامیه و اوایم خانه را هم بتقلید ایشان ترتیب میدادند - گرمابه‌ها و حمام مهمترین خانه و ابنیه بود که مسلمانان در نقش و نگار دیوارهای آن توجهی زیاد مینمودند و طولی نکشید که فن نقاشی در اسلام از تصاویر اسباب خانه و نقش و نگار ابنیه و عمارات بنامه‌ها و کتب منتقل گردیده و کتابهای خطی را بکشیدن چهره‌ها و صور آرایش دادند و بدین روش تنوع فنی و هنر گوناگون و آموزشگاه و هنرستانها که ما ضمن این فصل بزودی در باره آن سخن میگوئیم بوجود آمد.

در اینجا شایسته و سزاوار است پیش از همه یادآوری کنیم که در نقاشی و صورت کشی ایرانی موضوعاتی زیاد مکرر گردیده و اساتید هنر يك طرح را مکرر ریخته و يك صورت را چندین جا کشیده اند علتش آن است اساتید و صورتگران که جهت آرایش و زینت دواوین شعرا و کتب افسانه و حکایات و تصویر بعضی کتب ادبی و تاریخی کار مینمودند خلف هر يك از آنان این موضوعات را بروش و اسلوب سلف در طرح ریزی و وضع نگارش تصویر اختیار و تقلید نموده و بکار برده اند.

قدیمی ترین کتب خطی اسلامی که تصاویری زیاد را داراست کتابهایی است که ترجمه شده و در طب و علوم و فنون میکانیکی تالیف گردیده و مشهورتر از همه آنها

شکل ۳- ساخت طاووس - هنرمندان عراق قرن ۷ هجری از کتاب الصبر البکائیکه جوری
موزه لوور

کتاب «الحیل الجامع بین العلم والعمل» جزری، پس از آن کتاب «عجایب المخلوقات» قزوینی است و بعضی از کتب ادبی دیده شده که در آنها رعایت بی اندازه و توجه زیادی در این خصوص بکار رفته مخصوصاً در هر یک از دو کتاب «کلیله و دمنه» و «مقامات حریری» صورتهایی برای روشن شدن گزارش متن و شرح کشیده شده و نقاشی نموده اند. انجام این عمل بدست استادان مسیحی شرقی و مردان کلیسا یا بعضی از مسلمین بود که به اسلوب فنی ایشان زیاده متاثر بودند و این بعد از آن شد که مسلمین فنون و هنر خود را از ملل و مردمی گرفتند که کشور آنها بدست ایشان فتح شده بود.

اما ایرانیان بیشتر توجه ایشان بتصویر کتب تاریخی و شرح حال یا تراجمی بوده که در آنها نام شاهان و تصاویر ایشان برای همیشگی و دوام یادگار بماند پس از آن دواوین شعرا و حکایات ایشان است که بوستان سعدی و گلستان او مخصوصاً از آن جمله است. سپس دیوان حافظ و منظومات خمسه نظامی خواهد بود لیکن کتاب شاهنامه فردوسی در اینجا در بالاترین پایه قرار گرفته و اول مقام را احراز نموده زیرا که آن کتب در هر دوره از نقاشی و شاهکار اساتید ایرانی آرایش و زینت گردیده. ما در آخر فصل پیش اشاره نمودیم که اول هنرستان نقاشی و صورت کشی در اسلام مدرسه بغداد یا هنرستان عراق بوده و اساتید فنی صورتهایی کوچک را در نسخه های خطی کتب اسلامی که دوره آن پیوسته بروزگار خلافت خاندان بنی عباس است باین هنرستان نسبت میدهند.

هنرستان مزبور با وجود داشتن این نام هنرستان عربی خالص نبوده چنانکه ایرانی خالص بودن آن هم بعید خواهد بود اگر چه کشور ایران یگانه سرزمینی بود که این هنر و فن در آن بروز و ظهور نموده سپس پیشرفت و ارتقا یافته و راه را برای هنرستانهای دیگر باز کرده و نقاشی در آنجا باوج عظمت و کمال رسیده باوجود این نمیتوان آنرا ایرانی خالص شمرد. جای تردید نیست که بیشتر کار کارکنان و هنرآموزان برای تاسیس بنیاد هنرستان بغداد از اهل معابد و پرستش گاههای شرقی از طوایف مختلفه بوده

و این هنر را از آنها اخذ نموده اند چنانکه مابین ایشان هنروران و قهرمانان نهضت علمی جهت نقل و ترجمه کتب قدیمه بزبان عربی پیدا شده و نیز در بین آنان بهترین هنرپیشه گان درجه اول وجود داشته که هر يك بعرها عمل معماری و هنرموزائيك و خاتم کاری و کاشی سازی و غیره را یاد داده اند .

با این ترتیب طولی نکشید که مسلمین از این پیشه و هنر بهره و نصیبی که ذکر آن بعد از این خواهد شد بهره ور گردیدند و اول کسی که این کار را نموده ایرانیان بودند که بیشتر استادان هنر در میان ایشان پیدا شده و همین کشور ایران بود که بعد از تهاجم مغول توانست مواهب و عطایای خدادادی فرزندان خود را نشو و نما داده و این هنر را بحد کمال برساند و نیز از هنر مردم شرق اقصی و آسیای مرکزی متأثر شده تا اینکه از فتونی که ما آنرا نتیجه هنروری دو قرن نهم و دهم هجری (۵ و ۱۶ میلادی) میشناسیم بهره مند گردد .

چون موضوعات فنی و طرح نقاشی در هنرستان بغداد همواره بدون تغییراتی اساسی تکرار مییافت لذا آنچه که بدست ما رسیده و از جمله نقاشی قرون اولیه اسلامی شمرده میشود باملاحظه قدیمی که در آن میرود و شامل نسخ خطی قدیمه خواهد شد با وجود این مربوط بماقبل نیمه قرن ششم هجری نگردیده و راجع ببعدها از آن خواهد بود .

از جمله چیزی که رعایت آن لازم است این است که نقاشی های کتب خطی هنرستان بغداد همیشه جزئی از متن کتاب بوده و از این عمل شروع و بیان موضوع متن کتاب را منظور مینمودند از اینجهت میدان جلوه و نمایش این مواهب فنی در این هنرستان عربی بزرگتر و پهناتر از عرصه و فضای میدان فارسی آن است .

اشخاصی که در این تصاویر بچهره و سیمای نژاد سامی نشان داده میشوند کشیده بینی بوده و صورت ایشان از ربشی سیاه پوشیده شده و در چهره و رخسار آنها علامت و آثار نشاط و هوش و دقت تعبیر موجود بوده و در صورت مذکور ظرافت و زیبایی و نازک کاریهاییکه ما در هنر ایرانی میشناسیم مشاهده میشود .

شکل ۵- از ترجمه کتاب جالینوس کتابخانه ملی وین (قرن ۷ هجری) مرد مار گریه که استغاثه می‌کند

شکل ۶ جوانی که مارا در گریه و پر شک برای مسالجه اومیايد

شکل ۶ و ۷ - میدان جنگ از زمانات حمیری - هزارستان عراق سال ۶۳۴ هجری نشانه جنگی خیر کتابخانه ملی - مازنی

شاید از زیباترین تصاویری که در هنرستان بغداد صورت گرفته و کشیده اند تصاویری باشد که ما آنرا در نسخه مقامات حریری میبینیم و بیشتر این صور دلالت بر توانایی و قدرت اساتید آنها داشته ، مهارت و زبردستی ایشانرا در کشیدن تصاویر جمعی و حرکات مختلفه آنان بخوبی میرساند و معلوم میدارد که آنها دقتی بی اندازم در کشیدن صور حیوانات و غیره داشته^۱ و اوقاتی زیاد برای انجام آن مصروف نموده اند. (۱) گذشته از این گاهی شباهت مابین بعضی از تصاویر این هنرستان و بین صور بکه بدست مسیحیان کنیسه و پرستش گاههای شرقی کشیده شده بدرجه میرسد که ما بعداً، نمیشماریم، این نقوش و صور اسلامی جزء کار خود مسیحیان باشد مخصوصاً نسبت به پنج قرن که از آغاز ظهور اسلام تا تاریخ پیدایش این هنرستانیکه ما در صدد وصف آنیم میگذرد چنین شباهت پدیدار است چنانکه تلجهای نور و دوائری که اطراف سر اشخاص را احاطه نموده و از کشیدگی بینی بخطی واضح از رنگ و روش معمولی ساده که زینت اشجار و پوشش زربفت اشخاص و آرایش گلها و شکوفه در آن انجام گرفته و شاخه های درختان و ملامتکه و فرشتگانی که دارای بالهای گشوده میباشند ما تمام این دقایق و نکات را با وجهی مشترک بین تصاویر مسیحیان معابد شرقی و بین صوری مشاهده مینماییم که هنر پیشه گان هنرستان بغداد آنها را طراحی نموده و کشیده اند (۲) و شاید که این شباهت و ارتباط مربوط بتأثیر دوقن رومی و اسلامی بفن دوره ساسانی شود چنانکه ظهور آن بخوبی در صنعت نسجی و بارجه بافی های آن زمان مشاهده میشود.

مشهورتر از تمامی نقاشان و کارکنان این هنرستان «نبدالله بن فضل» بوده که در ۶۱۹هـ (۱۲۲۲م) کتاب مینوشته و آنرا تاشی مینموده و نسخه خطی از کتاب خواص عفا قیر (گیاهها) از اثر اوست که از آن صوری چند در کلکسین (مجموعه) دکتر سار (Sarre) در برلن و دکتر مارتن (Martin) در استو کملم وجود دارد (۳) تئیرفن بیزنطی (رومی) در صور اشخاص این تصاویر بلباسهای گشاد و آرایش

۱ - مراجعه تا بلوی ۴ شکل ۶ و ۷

۲ - مراجعه بدونابلوی ۸۷ از Arnold: Painting in Islam بین دو صفحه ۶۴ تا ۶۵

۳ - مراجعه شود به Migeon : Manuel d' Art Musulman ص ۱۲۶

گل و بوته نباتی آن پدیدار است که این صور بفروع نباتی و شاخه ها پوشیده شده و اوراق کهنه و غبار آلود این کتب خطی هم اکنون در موزه های دنیا و کلکسیونهای فنی اروپا و آمریکا موجود است چنانکه از آنها یکی در موزه متروبولیتان نیویورک وجود دارد و در آن صورت طبیعی را کشیده که دوا برای رفع سرفه بیماری تهیه نموده و در تصاویر مزبور رنگهای ششگانه سبز-کبود-سرخ-زرد و غیره بکاررفته و تاو لاو چین لباس در آن مرتب و دور از طبیعت است بطوریکه این کیفیت در حدود خود نوعی از موضوع آرایش و زینت گردیده (۱) و از این نسخه خطی صورت دیگری است که در موزه (لوور) موجود است و در آن نیز طبیعی را نشان میدهد که تهیه دوا مینماید.

یحیی بن محمود بن یحیی بن حسن واسطی در سال ۳۳۴ هجری (۱۱۲۷ م) نسخه ای از مقامات حریری را نگاشته که در آن زیاده از صد تصویر کشیده شده (۲) و در آن نوادری زید سروجی و حیل بدیع او را نشان داده و مثل میزند و این نسخه هم اکنون در کتابخانه ملی پاریس است که آنرا شیفر (Schefer) مستشرق بکتابخانه مزبور تقدیم و اهدا نموده و تمام این صور اسناد و مدارک قسمتی از زندگی و نظام اجتماعی این دوره و عصر است (۳)

هاین آنان دو صورت کشیده شده که موکب عروس را در هودج و محملی بشتر بسته و سوارها آنها را مشایعت و پیروی مینمایند و آنان به چم هائی بدست گرفته و طبل زده و آلات موسیقی و ساز مینوازند (۴) و نیز هاین بسیاری از این صور و تصاویری که موزه ملی مصر در دیوار یکی از گرابه های دوره خلفای فاطمی کشف نموده شباهت و قرابتی زیاد است و این شباهت و بهمنزدیکی آنان غرابتی نخواهد داشت زیرا که سقوط و انقراض سلطنت فاطمین در ۵۶۷ هـ (۱۱۷۱ م) اعلام انتقال بسیاری از اساتید هنر و فن مصر را ببلاد جزیره (عربستان) نموده و آن وقتی بود که بغداد مرکز بزرگی برای

۱- مراجعه شود به Dimond: A Hendbook of Mohamme dan Decorative Arts ص ۱۹

۲- مراجعه شود به Stchoukine : Les Miniatures Persanes ص ۲۰

۳- مراجعه شود بپابلوهای ۹ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ از Blanchet: Les enluminures des

manuscripts

۴- مراجعه شود بالواح شکل ۷-۶ و ۴

شماره ۵، سرسلی، تزیینت، بودیزدگان، عرسدان عراق سن ۶۳۵ هجری ارمیتاژ خانی
ماده ۵، سرسلی، تزیینت، بودیزدگان، عرسدان عراق سن ۶۳۵ هجری ارمیتاژ خانی

هنر و کتابت گردیده بود و در آنجا نسخه‌های دیگری از مقامات حریری است که تاریخ آن از سال ۷۲۳ هجری (۱۳۲۳ م) است و آنرا برای عامل خراج دمشق نوشته‌اند و بعضی از صور اشخاص در این نسخه ناتمام و رنگ آمیزی آنان هم بتمامی انجام نگرفته و از جمله تصاویری است که برای ماطریقه ایرا نشان میدهد که اساتید فنی در طرح ریزی و تحدید و اندازه گیری صور آن قبل از عمل رنگ کاری پیروی مینمودند .

در کتابخانه وین نسخه خطی دیگری از مقامات حریری وجود دارد که جدیدتر از نسخه قبلی است و بر آن امضای (ابوالفضل بن اسحق) دیده میشود تاریخ انجام نگارش آن سال ۷۳۳ ه (۱۳۴۴ م) میباشد و صنعتی در آن شروع شده که سادگی اولیه را از آن برکنار نموده و آندو طریقه تعقید را سیر نموده و میباید و از بدیعترین صور این کتاب خطی دو صورت است : اول آن صورتی است که تصویر امیری را بروی تخت کشیده و در دست او جامی برسم شاهان ساسانی دیده میشود و در اطراف او رجال حواشی و اطرافیان گرد آمده و دوفرشته او را با بالهای طلایی پاسبانی میکنند و در جلو تخت امیر دسته از سازنده ها و پهلوانان اند که امیر را بشوق و طرب و نشاط و شغف میآورند ، صورت دوم شخصی را نشان میدهد که بدیدن دوست خود آمده و کسالت مزاج او را ببستر انداخته و لباس و پوشش دیدار کنندگان و اهل خانه و تخت خواب مریض بفروغ نباتی و شاخه ها و گل و بوته و خطوط هندسی آرایش (۱) یافته و در این نسخه مخطوط نمونه ای از هنر و فنون نقاشی آسیای مرکزی تأثیر نموده دانشمندان هنر شناس چنین میاندیشند برخی از این تصاویر که نسبت آنرا بهنرستان بغداد میدهند در افغانستان کشیده شده و در تحت توجه و عنایت دولت غزنوی بوده که فردوسی شاهنامه خود را برای آن دولت بنظم در آورده و این تصاویر در آنجا نقاشی شده و در غرفه ای که صور و نقوش آنرا زینت مینمود بعمل آمده ولیکن حقیقت امر آنستکه در این مورد دلیلی مثبت دیده نمیشود که آن زمان در افغانستان یا بخارا یا خیوه وری سوریکه باطرز و روش فنی که بهنرستان بغداد نسبت میدهند ساخته شده باشد زیرا که اثر فن ایرانی در آن موقع در قسمت شرقی دولت شاهنشاهی ایران رواج بوده و هم در وسط و مرکز این کشور این فن را معمول میداشتند علاوه بر این ظروف سفالی که بمدرسه ری نسبت میدهند

دارای نقوشی است که در طرز ساختمان و وضع رنگ آمیزی شباهتی زیاده را دارا میباشد بطوریکه در این فصل بیان شد صوری در مجموعه (آلبوم) کتابخانه اسلامبول موجود است که آنرا استاد ساکسیان در کتاب خود از نقاشی ایرانی نشر داده و تاریخ آنرا به نیمه دوم از قرن ششم هجری (نصف ۲ از قرن ۱۲ م) مراجعه داده و مدعی است که نقاشی نامبرده از جمله صنایع فنی این هنرستان است که در مشرق ایران ظهور یافته (۱) ولیکن این ادعا با عقیده و رأی بسیاری از مورخین فنی اسلامی مخالف است و در حقیقت ممکن نیست که این تصاویر را بدوره قبل از عصر مغول مراجعه داد (۲)

اثر فنی هنرستان بغداد در بقیه اجزاء کشور پنهان و امپراطوری اسلامی مانند سوریه و مصر هم امتداد یافته و در آنجا وراقی از نسخه کتاب الحیل المیکائیکیه جزری است که آنرا در سال ۷۵۵هـ (۱۳۵۴ م) محمد بن محمد بن احمد بن ناصر الدین محمد نوشته که در خدمت ملک صالح صلاح الدین از مماليك ممتاز شایسته و مشهور مصر بوده و تمامی آن مابین موزه ها و کلکسیون آناری اروپا و آمریکا توزیع شده و در موزه لوور پاریس هم یکی از آنان موجود است که ساعت آبی را نشان میدهد و صورت ساعت را بشکل نیم دایره کشیده و آنرا روی دستگاہی جا داده که در آن جامها و طلاوس ها دیده میشود (۳)

خلاصه آنکه تمام مشخصات هنرستان بغداد در تصویر اشیاء روی اسلوبی قرار گرفته که ساده و بدون تحمیل یا تکلیف است و بیشتر چیزی که تا برفتن مسیحی شرق را در صنعت و کار آنان نشان میدهد طریقه تصویر ات خاص است که آنرا در باره صورت کشی کشیشها و روحانیین و فلاسفه یونان استعمال مینمودند و هم در آنچه که راجع بتمثال اشخاص و چین و تازی لباس ملی آنها است این اسلوب بکار رفته لیکن تاثیر ایرانی در طرز آرایش آن آشکار بوده و در مورد نسبت بین اجزاء مختلفه بدن در تصویر اشخاص هم معلوم است.

۱- مراجعه شود به A. Sakisian : La Miniature Persane ص ۴ و ما بعد آن و تابلوی ۹ شکل ۱۳

۲ - مراجعه شود به B. Gray : Persian : Painting ص ۳۶

۳ - مراجعه به تابلوی ۲ و شکل ۳ و مطلقا Stchoukine: Les Miniatures Persanes ص ۳۰ تا ۳۲

فصل سوم

هنرستان ایرانی و تاتار (مغول)

در فصل گذشته ما از هنرستان بغداد سخن رانده و گفتیم که آن هنرستانی عربی و ایرانی بوده که از نقاشی مسیحیان شرق و فن دوره ساسانی متأثر شده بود هم اکنون در اینجا از هنرستان ایرانی و تاتار شرح میدهم که هنرستان مزبور بهترین هنرستانهای سه گانه بوده و این سه دوره برجسته در تاریخ ایران از قرن هفتم تا ۱۲ هـ (۱۳-۱۸ م) امتیاز یافته و آن دوره مغول و عصر تیمور و جانشینان او و زمان خاندان صفویه است. ما میدانیم که در اوایل قرن ۱۳ میلادی مغول بایران و بلاد جزیره تاخت و تاز آورده و جنگهای طولانی زیاد نموده و فتوحات دور و دراز و بسیار خود را باستانی بغداد منتهی گردانید ۶۵۶ هجری (۱۲۵۸ م)

مغولها آسایشگاه خانواده خود را زمستان در بغداد و تابستان در تبریز قرار داده و در عراق عجم شهری بنام «سلطانیه» در حدود آب پخش کن بین دوشهر زنجان و ابر بربانها داشتند و این سه شهر عمده مراکز فن و کانون هنر نقاشی در دوره مغول بوده. از مشخصات مهمه انواع فنون در این زمان اثر واضحی از تعلیمات خاور دور و تقلیداتی است که از نوع تار و هنر مردم آن حدود شده و این نکته پوشیده نیست که از آغاز قرن اول هجری (۷ میلادی) روابط تجارتی بین کشور پهنای چین و امپراطوری اسلامی وجود یافته و از فنون ظریفه و صنایع بدیعه چینی در کشور وسیع اسلامی پیروی و تقلید زیادی بعمل آمده بطوریکه آنها به بارت چینی ها و برتری ایشان در پیشه و هنر مثلها میزدند.

در اینجا تعجبی نیست که بگوئیم جنگ مغولها برای تشکیل حکومت امپراطوری باعث ازدیاد عناصر و اجزاء هنر چینی در نقاشی فارسی و ایرانی شد، و روابط محکمی

هم از قدیمترین اوقات بین کشور پهناور پسر آسمان (چین) و مابین میهن مغول در ترکستان وجود داشته و موقعی که این مردم کشور ایران را در قرن هفتم هجری (۱۳ میلادی) گرفتند هموطنان ایشان هم زمام امور و مقالید حکومت چین را بدست آورده ایران هم جزئی از دولت با عظمت امپراطوری مغول گردید و قلمرو دولت مغول ها تا آخرین نقطه آسیا امتداد یافت.

با وجود این عوامل روابط سیاسی مغول چندان قوی نبوده و طولی نکشید که دولت ایشان رو بزوالم نهاد و موجبات انقراض آن فراهم گردید ولی اثر تجارت و دادوستد و روابط ادبی ایشان بیشتر دوام یافته مغولها، در کشور جدید خود مترجمین و کارگران و اهل هنر و صنعت و اساتید فنی و حرمت از مردم چین آورده و اثر هنر و پیشه خاور دور در این کشور هبشرت یافته و رواج پیدا نمود.

اثر فنی چین درباره نقاشی و صورتگری ایرانی نه تنها منحصر بچیزهایی است که ایرانیان از صنایع و فنون چینی بقرض و عاریت گرفته اند بلکه علاوه بر این باعث شناسایی آنها بچیزهایی شده که بعدها بواسطه آن توانستند در این هنر ترقی و پیشرفت نمایند در واقع مینیاتورهای ایرانی (صورتکشی های ریز و کوچک یا ظریف کاری) بعد از سقوط بغداد ۶۵۶ هجری (۱۲۵۸ م) مابین ایرانیان ریشه دوانیده چنانکه پیش از این تاریخ هم این عمل بین آنها وجود داشته علاوه بر این سوریکه بهنرستان ایرانی و تاتار نسبت داده شده چندان زیاد نیست زیرا که زمان مغول (۶۵۶-۷۳۵) (۱۲۵۸-۱۳۳۵) تمامی بر ازبک سلسله حوادث جنگ و جهانگیری بوده، نهایت آنکه در اوایل قرن هشتم هجری (۱۴ م) کتب خطی تاریخی را با تصاویر و نقشه میدان جنگ و مجالس بزم و شراب و مناظر صید و شکار آرایش مینمودند.

از جمله چیزهایی که نباید فراموش نمود آنست که فتوحات مغول بهنرستان بغداد خاتمه نداده و این هنرستان بعد از آنهم باقی بود باین دلیل که ما از صنایع فنی این هنرستان که آمیخته و ممزوج با بعضی از تقلید های چینی و نقاشی ایرانی است در آن زمان از آنها کسب و تقلید نموده و این دو صنعت پهلوی پهلوی یکدیگر ظاهر و آشکار

میشود، گاهی تنها در يك نسخه خطی تصاویری وجود دارد که طرز صنعت آن قسمتی بغدادی و قسمتی دیگر ایرانی تاتاری است.

در کتابخانه (مرگان) نیویورک نسخه خطی از کتاب (مناقع الحيوان) ابن بختیشوع وجود دارد که بفارسی ترجمه شده و دارای ۹۴ صورت است و این نسخه بامر و دستور امیر مغول (غازان خان) (۶۹۵-۷۰۴-۱۲۹۵-۱۳۰۴) صورت عمل بخود گرفته و بین سالهای (۶۹۵-۷۰۰-۱۲۹۵-۱۳۰۰) انجام یافته بعضی از تصاویر آن با نمونه های چینی نقل شده و با برقم هنر وران و اساتید چینی است و بیشتر چیزی که این صنعت را نشان داده و آشکار میکند تصویر حیوانات و شکوفه ها و نباتات آن است. (۱)

مسلمانان از خاور دور تقلید طبیعت و طرز دقت را فرا گرفته و در ترسیم اشیاء بطوری که با اصل طبیعت موافقت داشته عمل میکردند و صور نباتاتی را که آنها ترسیم مینمودند و بغن چینی تاثیر یافته یکنوع تقلیدی شده که تمیز و تشخیص آن خیلی مشکل است بلکه مابین این صور و بین طبیعت نزدیکی زیادی بوجود آمده و درختان را بطوری جلوه داده اند که گویا با یاد مداعبه و شوخی مینمایند (۲).

علاوه بر این صنعت نقاشی در دوره مغول بطور کلی بهمان عنایت و توجهی که در دربار خلفای بنی عباس پیدا نموده بود برخورد کرده و با آنچه که بعدها هم در دوره تیموریان و دربار صفویه بآن تلاقی یافته در این عصر نیز بآنها برخورد نمود و مقصود ما در اینجا روگردانیدن از این صنعت یا مهمل گذاردن آن نیست بلکه در صنعت مذکور آثار عجله و شتابزدگی یا سرهم بندی را می بینیم که این صنعت در بیشتر از تصاویر ایرانی تاتاری وجود دارد و علتش این بوده جنگهای زیادی که این دوره بآنها امتیاز پیدا نموده برای امر او زمرگان وقت و رجال دولت مجال نمیکذاشت

۱ - مراجعه شود به Demand: A Hand Book ص ۲۰ و ۲۱

۲ - مراجعه سراج عبدالله که در آنها اشاره های زیادی بتاتیر خاور دور در فنون اسلامی شده و استاد گاستون ویت G. wiet در ترجمه آنکه از کتاب البلدان بتقوی نبوده اشاره بتصریح کرده که استاد پللیوت P. Pelliot اثر داده و نیز چیزی را که دلالت دارد بر اینکه مولی چینی که پیش از سال ۷۶۲ میلادی زندگانی مینموده گوید که صحت های نساجی و نقاشی و صورت کشی و اشیاء طلا و نقره کاری را صنعت گران چینی ب مسلمانان در شهر کوفه یاد داده اند. و مطابق با P. Pelliot: Artisans chinois. T'oung Pao. XXVI. p. 110-111.

که اندیشه خود را مصروف کارهای دقیق و ریزه کاریها بنمایند و با خیال خود را بجزئیات هر کاری متوجه کنند که وقت زیادی بگیرد و کاری بدقت انجام پذیرد. بنا براین از تصاویر هنرستان ایرانی آثار چیزی که مورخین فنی اسلامی را بیشتر متوجه نموده و بشگفت میآورد همان طرز اسلوب و روش و استحکام قلم و غرابت اشکال آن است و اعجاب اینها بیشتر در دقت صنعت یا توجیهی است که درباره کشیدن تصاویر بکار رفته.

وزیر کبیر و مورخ مشهور «رشیدالدین» (۶۴۵-۷۱۸-۱۲۴۷-۱۳۱۸) در تبریز بنگاه دانشی و هنری ساخته و ترتیب داد که آنرا بنام خود نامیده و در آنجا بسیاری از خوشنویسها و نقاشان و اساتید پیشه و هنر را برای تدوین مؤلفات تاریخی و طبیعی خود و نقاشی تصویر آن مؤلفات استخدام نمود.

مهمترین چیزی که از تصاویر بما رسیده و جزع نقاشی منسوب به هنرستان ایرانی و تاتار است. صورتهای نسخه خطی کتاب «جامع التواریخ» وزیر رشیدالدین است (۱) که تاریخ آن مربوط به سال ۷۱۴ هجری (۱۳۱۴) میشود و جزئی از آن اکنون در کتابخانه انجمن آسیائی دولتی لندن بایگانی شده و جزء دیگرش در کتابخانه دانشگاه «ادنبرا» میباشد و تصاویر این نسخه مانند صوری است که ما در سایر نسخه های خطی جامع التواریخ رشیدالدین می بینیم که تمثالها و صور حوادث و اتفاقات انجیل و زندگانی بودا و سیرت نبوی (ص) و تاریخ چین و امپراطوری اسلامی را نشان میدهد و ظاهراً چیزی که اسباب تمیز و تشخیص این صور است اثر روشن چینی آن است که در ترسیم مناظر طبیعی دیده میشود و شکل و قیافه مقولی است که در رسم بیشتر اشخاص نمودار است و این نسخه اهمیتی زیاد دارد زیرا که ما در بسیاری از تصاویر آن عوامل اجنبی و نمونه های صنعتی یگانگان را مشاهده میکنیم که فن ایرانی آنرا از خاور دور گرفته و از آنهایی است که بعدها هم آنرا هضم نموده (۲) و اثر آن

۱- مراجعه شود «Introduction à l'Histoire des Mongols des Fadh Allah»

Rashid T. Arnold : Painting in Islam & Ed-Din par E. Blochet ص ۶۴-۷۵

۲- مراجعه شود به Binyon, Wilkinson & Gray : Persian Miniature Painting

ص ۳۴ و ۴۴ و ۴۶ و تابلوهای از ۱۸ تا ۲۳

مابین آثار فنی و هنر ایرانی نمودار است (۱)

یکی از صور این نسخه خطی تصویر مبارک حضرت علی بن ابیطالب علیه السلام و صورت حضرت حمزه عموی پیغمبر ص است که سواره برای جهاد با مشرکین و کفار میروند و بیشتر پیشروی و تقلید از فن هنرستان بغداد در این صور غلبه یافته چنانکه قیافه و سیمای اشخاص آن عربی و اسبهای ایشان لاغر کشیده شده و با اسبهای مغول و سواران آن تفاوتی زیاد دارد. (۱)

در واقع صفحات صور مزبوره بمنزله میدانی است که در آن تقلید خاور دور و هنرستان بغداد و فنون و هنر دیگری که در آنها مؤثر گردیده جمع آوری شده.

در کتابخانه ملی پاریس نسخه خطی دیگری از جامع التواریخ رشیدی موجود است که بیشتر گمان می رود کتاب مزبور را در تبریز بین سالیان (۷۱۰-۷۱۵) (۱۳۱۰-۱۳۱۵) نوشته و نقاشی نموده اند و مابین تصاویر آن صورتی است که تصویر جمعی مغولها را در آن کشیده و در رأس ایشان هلاکو قرار گرفته که بغداد را محاصره میکند و در دیگری صورت مستعصم آخرین خلفای عباسی کشیده شده است که از شط دجله عبور مینماید تا اینکه هلاکو را بعد از سقوط بغداد ملاقات نماید (۶۵۶) سومین صورت چنگیز خان است که بین زنان خود و رجال درباری قرار گرفته و جلو او دو پسرش هستند که خم شده و مراسم تعظیم و احترامات لازمه را بجا میآورند.

در تمامی تصویر این کتاب خطی اثر نقاشی چینی که حاکی از آثار طبیعت است آشکارا و نمودار است و در رسم حیوانات موهوم و خیالی و افسانه های چینی و چهره و قیافه که ایرانیان از چین بشکل تقلیدی و صنعتی آن نقل نموده اند بدون اینکه خود را در مشاهده قیافه و هیئت و طرز کشیدن صورت و رسم منظره حقیقی آن بزحمت و مشقت انداخته باشند (۲)

از جمله چیزی که در صنایع کتب خطی بکتاب جامع التواریخ رشیدالدین شبیه است نسخه شاهنامه ایست که زمان آن راجع به نیمه اول قرن هفتم هجری (۱۴ م)

۱ - مراجعه به Kunhel MiniaturMalerèi تابلوی ۲۴ از

۲ - مراجعه به Migeon : Manuel ج ۱ ص ۱۳۲ و ملاحظه تابلوی ۸ دوشکل ۱۲ و ۱۱

میشود پیش از این نسخه نامبرده را میسودیموت (Mr. Demotte) مالک بوده و پس از آن برگهای این کتاب از هم پاشیده و پراکنده شده و از آن اوراق هم اکنون در موزه لوور و کلکسیون های آثاری اروپا و آمریکا موجود است تصاویر این شاهنامه بهجی بزرگ در صفحاتی بلند کشیده شده و شاید قدیمی ترین اثری باشد که از تصویر کشی و نقاشی این کتاب شناخته میشود و از جمله مشخصات آن وجود عوامل فارسی و چینی و مغولی است که در کتاب مذکور هر کدام بهلو، بیهلوی یکدیگر قرار گرفته .

در موزه لوور پاریس سه قطعه از این صورتهای است که اولی تصویر سپاه و نیروی ایرانیان را نشان میدهد که شاه کابل را رانده و شکست داده اند و شاه در رأس قشون شکست خورده خود قرار گرفته و سردار سپاه ایران فرامرز پسر رستم است که خودی از طلا بسرنهاده و در دست او حربه ایست که آنرا پیالا برده و میخواهد بسر شاه کابل بزند که در جلو بحالت فرار است (۱). در تصویر دوم صورت اسکندر کشیده شده که روی تخت نشسته و رجال درباری اطراف او را گرفته و بدوره سر روی دائرة از نور یا هاله احاطه نموده و این طرز تصویر به پاکدامنی و جلالت و تقدیس مقام و مرتبت او دلالت دارد چنانکه تاجهای نور در اطراف سر کشیشها و قدیسین و پیشوایان مذهبی در امور صورت کشی و نقاشی مسیحی (۲) هم دلیل این نکته است و اینگونه تاجها در فن نقاشی اسلامی برای ابراز اهمیت اشخاص و عظمت مقام ایشان بوده و فقط برای اظهار این مقصود بکار میرود (۳).

تصویر سوم نماینده صورت اسکندر است که در جلو درختی ایستاده و پا پرندگان حرف میزند و در پشت سر وی جلودار اوست که لگام اسب و استر را بدست گرفته (۴).

ما در این تصاویر نمونه هایی را می بینیم که ایرانیان از چین در هر صورت کشی و نقاشی اخذ و اقتباس نموده اند و طرز لباس اشخاص خود های مغولی که در سر دارند بخوبی در آنها مشاهده میشود .

۱ - تابلوی ۷ شکل ۱۰

۲ - تابلوی ۶ شکل ۹

۳ - مراجعه شود ۴ Kuhnelt : Islamische Klein Kunst ۴

۴ - مراجعه شود ۵ Stchoukine : Les Miniatures Persanes ۵

شکل ۹- اسکندر بر تخت ، مرستان ایرانی و تاتار، اوایل قرن هشتم هجری نسخه اوشانامه اوور

تابلوی ۷

شکل ۱۰ جنگ فرامرز پادشاه کابل - مریستان ایران و تاتار اوایل قرن ۸ هجری شاهنامه لور

تابلوی ۸

شکل ۱۱ غزلانشن پایمال اولادل قرن ۸-هیری

شکل ۱۲ او کتاهان با فرزندان خود اولادل قرن ۸-هیری
نقطه تاریخ و حیدالدین - کتابخانه ملی پاریس - ساکیان

شکل ۱۳ - از کلیله و دمنه . در بالا سگی است که طعمه خود را از دست داده تا آنرا
از صورت خود که در آب است بگیرد - در زیر شیری است که گلو را می‌دواند
در کتابخانه پلندور استانبول قرن هشتم هجری از ساکسیان

در کتابخانه ملی پاریس نسخه خطی از تاریخ مغول علاء الدین جوینی موجود است که در سال ۶۸۹ (۱۲۹۰) نوشته شده و بر آن فقط يك صفحه تصویر کشیده که مولف نسخه از کتاب خود را به «ارغون خان مغول» تقدیم مینماید (۱) و نیز در آن کتابخانه نسخه های خطی چندی از تاریخ طبری و نسخه از کتاب شاهنامه است که استاد شولتز (Schultz) دارای آن بوده و در تمامی صورتی است که صنعت آنان با بسیاری از آنچه که ما در این فصل از آن سخن میرانیم تفاوتی ندارد خلاصه کلام آنکه مغول علی رغم چیز های که از خرابی و تدمیر و عادت و کشتار و ویرانی و ادبار داشته و رهین آن شده و بآن اوصاف معروف گردیده اند بدین وصف نیز آنها خود را معرفی نموده اند که چگونه از ارباب هنر و صنعتگران قدردانی کرده و به پیشه و هنر ایشان اهمیت میدادند و غرابی ندارد که ما در مصادر تاریخی میخوانیم چگونه آنها شهرها را خراب نموده و از میان مردم آن جز اساتید فنی و ارباب پیشه و هنر کسی را باقی نمیگذاشتند هنر پیشه گانی که فنون اسلامی بوجود ایشان مفتخر شده و تأثیری عجیب پیدا نموده مخصوصاً نمونه کارهای ایشان از نقاشی و پیشه ظروف سفالی و کاشی کاری است که هنوز در سلطان آباد (سلطانیه) موجود است جزو «فاخر آن عصر» میباشد.

علاوه بر این مصادر و مراجعات تاریخی بما خبر میدهد اول چیزی که ایرانیان از کار هنر پیشه گان کشور چین شناخته و بدان پی برده اند در دوره سامانیان بوده و آن موقعی است که «امیر نصربن احمد» رودکی شاعر مشهور ایرانی را امر فرمود که کتاب کليلة و دمنه با ترجمه فارسی بنظم در آورد سپس نقاشانی را از چین خواست تا کتاب نامبرده را بر رسوم و نقش و نگارهای توضیحی برای آشکار نمودن مطالب متن کتاب آرایش دهند ولی این يك عملی منحصر بفرد بوده و تأثیر فنون نقاشی و آرایشگری خاور دور بطور واضح و آشکار در فنون ایرانی و صورت کشی آن جز در دوره سلطنت مغول جلوه و ظهور ننموده (۲)

۱ - مراجعه شود به Blocher : Les écoles de peinture en Perse در شماره

دوبله و ادون ۱۹۰۵ Revue archéologique ۱۲۵۵ و ۱۲۵۶ Migeon: Manuel ۱۳۹۵

۲ - مراجعه شود به Arnold : Painting in Islam م ۶۵ - ۶۶

فصل چهارم

عصر تیمور و جانشینان او

دوره تیمور و جانشینانش از برجسته ترین ادوار عصر نقاشی ایران است و آمدن این فاتح ترکستانی و گرفتن او سمرقند را جهت پایتخت خود از سال (۷۷۲-۱۳۷۰ م) آغاز آرامش نسبی ایران است که بعدها این امر باعث پیشرفت و ترقی کشور شده و دوره پسر و جانشین او «شاهرخ» بآن شناخته میشود و این آرامش و سکون را مدت زمانی بود که کشور ایران به خود ندیده بود.

تیمور با وجود بیرحمی و سنگدلی که داشت معذک دوستدار هنر و ادب بوده و عشق زیادی بخواندن اشعار حافظ و نظامی داشت، او با جانشینانش از بزرگترین مشوق اساتید فنی و هنرپیشه گان و حکما و ادبا بشمار رفته اند.

دوره های گذشته نیز برای این زمان زمینه را حاضر و مهیا نموده بود در حقیقت آنها بگونه مقدمه ای بوده که در آن مراحل اقتباس و انتخاب و تاثیر زیادی در هنر و فنون بعمل آمده و برای دوره تیمور و جانشینان او مقدور شد که تا پایه وحدی اعلی طراز و روش ایرانی با دوام و استواری را بوجود آورند و آنچه را که ایران از هنر و صنعت خاور دور کسب نموده بوده بی نیاز شده و اندوخته های پیشین جزء اصلی و اساسی این فن قرار گیرد.

در مصادر تاریخی نگاشته شده که تیمور لنک خواست در سمرقند پایتخت کشور پهنای خود بقدر امکان از اساتید و صنعتگران زبردست و توانا جمع آوری نموده و از وجود آنها استفاده نماید لذا در آنجا صدها نقاش و صورتگر و هنرپیشه ها از بغداد و تبریز و دیگر جاها از شهرستانهای متصرفی خود گرد آورده و با این وصف بغداد و تبریز کانون هنر و فنون و مرکز اجتماع اساتید فنی و اهل هنر گردید و

صنعت نقاشی و صورت کشی و فنون مربوطه بآن در ایندو جا رواجی تمام گرفته و پیشرفت زیاد نمود .

اگرچه تاریخ برای ما نام نقاشی معروف و شهیر بغدادی « عبدالعلی » را ضبط نموده که در دربار سمرقند بوده ولی ظن غالب بر آن است که سمرقند در دوره تیمور بموقعیت و مقام بزرگی که هرات در اوایل قرن ۱۵ میلادی در دوره شاه رخ و جانشینان او رسید این شهر بآن مرتبه و مقام نرسیده بود .

ممکن است که اکنون نزد ما کتابهای خطی « صور سمرقند مربوط به دوره تیمور لنگ وجود نداشته باشد ولیکن در کتابخانه ملی پاریس رساله ای خطی وجود دارد که آن را « بمدرسه تیمور نسبت میدهند و آن رساله ایست در علم نجوم که در سمرقند نیمه اول قرن ۱۵ برای کتابخانه « اولغ بیگ » پسر شاه رخ و حاکم قسمت ماوراءالنهر از سال ۸۱۲-۱۴۰۹ تا ۸۴۹-۱۴۸۶ نوشته شده، این امیرزاده در سمرقند رصدخانه مشهوری ساخته که در آنجا عده ای از بزرگان که در علم نجوم مشغول بودند جمع آوری نموده و تمرکز داده بود (۱)

در موزه متروپولیتان نیویورک نسخه خطی نجومی دیگری وجود دارد که به پنجاه صورت از تصاویر بروج و ستارگان مزین شده و مرجحاتی که در پوشش لباس اشخاص و تفصیل صنعتی دارد آن است که این پنج نسخه نیز در سمرقند زمان الغ بیگ نوشته شده (۲)

علاوه بر این دو نسخه خطی در موزه بریطانیا وجود دارد که زمان آن دورا جمع به مصر خود تیمور بوده و رشته ارتباط بین مدرسه ایرانی و تاتار و بین هنرستان تیموریان را بخوبی نشان میدهند : اول این نسخه - دیوان قصائد و اشعار خواجوی کرمانی است که در آن علاقه و عشق ورزی ایرانی را بهمایون دختر امپراطور چین شرح داده و صورت آن را کشیده (۳)

۱ - مراجعه شود به Blochet : Musulman Painting ج ۱ ص ۱۵۶ و Migeon Manuel ۸۸ تا ۹۳ از تابلوی

۲ - مراجعه به Dimand : A HandBook ص ۲۲

مربوط به Sakisian : Le Miniature Persan ص ۲۲ Migeon :

این نسخه را استاد خوشنویس مشهور ایرانی «میر علی تبریزی» در بغداد سال ۷۹۹ هـ (۱۳۹۶ م) نوشته و بریکی از صورتها امضای استاد ایرانی «جنید سلطانی» است که در خدمت «سلطان احمد» از امرای خانواده جلایر در بغداد بوده (۱).

نسخه دوم - راجع بهمان زمان خود تیمور و شامل چندین قصاید است که از آنجمله تاریخ منظومی است که احمد تبریزی در چند باب راجع به فتوحات چنگیز خان نگاشته و در تصاویر این دو نسخه بسیاری از اوصاف آرایشی و تزیینی است که بعداً از مشخصات مدرسه هرات در قرن نهم هجری (۱۵ م) شده و در ضمن آن صورت درختان رسا و نظر گاههای طبیعی است که در بین آنان کوهها و تپهها بوده و بشکل اسفنجی (ایر) آنانرا ترسیم نموده و نباتات ریز ریزی است که آرایش و زینت تصویر بآن زیاد شده و بآن روشی خاص و نقشی مخصوص میدهد و در این تصاویر رنگهای ثابت و تندی بکار رفته که تندی وحدت آنرا هیچگونه گردش روزگار و تغییرات زمان بهم نمیکشند و تمام اینها مابه الامتیاز و ماده تفاوت و تفرقه بین تصاویر این دو نسخه و بین صور اولیه در قرون ۸ و ۷ هجری است (قرن ۱۳ و اوایل قرن ۱۴ میلادی).

با این وصف بهتر آن است که ما تصاویر این دو نسخه خطی را بهیچیک از هنرستان تیموری نسبت ندهیم زیرا که هنرستان تیموری در واقع متمثل با آخرین دوره تطور هنرستان تاتاری گردیده و بنابراین دوره مغول تا اوایل قرن ۹ هجری (۱۵ م) امتداد مییابد و خانواده جلایر دسته‌ای از مغول بودند که در عراق عرب حکومت نموده و بغداد را برای خود پایتخت قرار داده و این شهر را در تمام طول قرن ۸ هجری (۱۴) و قسمتی از قرن ۹ (۱۵) شهری مغولی گردانیدند و این عمل علی‌رغم استیلاء تیمور بر آن شهر در ۷۹۵ هـ (۱۳۹۳ م) بوده.

مصادر تاریخی نشان میدهد که سلطان اویس آخرین ملوک خاندان جلایر از جمله ملوکی بوده که فن نقاشی را اصلاحات زیاد نموده و در آن موفقیتی زیاد پیدا کرده پس اشتباهی که بین این صور و بین تصاویر تیموری پیدا شده راجع بآن خواهد شد که که اولی بدیگری مشابه و متمثل شده و چنانکه ما قبلاً متذکر شدیم و این خود حلقه

هنگام ۱۵ منظره باغ از نسخه خطی منظومه خواجوی کرمانی موزه بریتانیا - مارتن

شکل ۱۵: آماجگاه در باغ
 از نسخه خطی منظومات خواجوی کرمانی در دوره پهلوی دوم، ۱۳۰۹ هجری شمسی

شجرة كبيرة في غابة

شجرة كبيرة في غابة

پیوستگی و اتصال بین هنرستان ایرانی تئاتری و بین مدارس تیموری شده و در حقیقت خود تیمور گذشته از عشق و علاقه ای که بفنون جمیله و هنرهای زیبا داشته شخصاً در ایجاد و پیدایش طرز از تصویری که ما بنام او نسبت می دهیم مباشرت نموده خلاصه آنکه تیمور چندان عامل قوی در این هنر نبوده که این دوره بنام او تمام شده و پیشرفت و رشد طبیعی که برای هنر نقاشی در قرن ۸ (۱۴) روی داده این فاتح را دستی زیاد در آن نبوده بلکه نامگذاری عادلانه آن رعایت و توجهی عالی بود که شامل احوال خلفاء و حانشینان تیمور میگردد که از نقاشان و صنعت نقاشی بعمل آمده .

در کتابخانه ملی مصر نسخه از شاهنامه فردوسی وجود دارد که آنرا لطف الله بن یحیی بن محمد در شیراز سال ۷۱۶ هـ (۱۳۹۳ م) نوشته و در آن صفحه ای تذهیب شده و رنگین ترتیب داده اند که ۶۷ صورت کوچک را داراست و در صنعت و طرز نقاشی مناظر طبیعی و پوششها و شکل و شبهت به نسخه خطی کلیله و دمنه ای شبیه و مانند است که اکنون آن نسخه در کتابخانه ملی پاریس موجود است . (۱)

در مجموعه مستر شستریتی (Chester Beatty) شاهنامه دیگری بوده که در سال ۸۰۱ هـ در شیراز نوشته شده (۱۳۹۷ م) و حالیه در ضمن یک مجلد با جزئی از نسخه خطی دیگر در موزه بریطانیا مضبوط است و آن شامل چند قصیده و نظم بطرز و اسلوب و روش کتاب شاهنامه میشود و تصاویر این دو نسخه در صنعت و اصول فنی دقیق تر از صور موجوده در شاهنامه کتابخانه ملی مصر بوده و تناسب رنگهای آن زیاد تر و رسه های آن تازگی و تنوعی فراوان دارد .

خلاصه کلام آنکه مجموعه نسخه های خطی که در آخر قرن هشتم هجری (ده سال های آخر از قرن ۱۴ م) نوشته شده برای آن مشخصاتی است که نباید آنها را حقیر شمرده و خوار گرفت یا بنظری اعتنائی بآنان نگاه نمود چون آنکه در آنان رنگهایی تابنده و درخشان دیده میشود که مناظر باغات و گلها و بهار را نشان میدهد و این مشخصات بعد از آن از خصایص و معیارات هنر و فن ایرانی گردیده و اساتید فنی در این مورد با ایجاد تناسبی شایسته رسیده و بنگارش صوری زیبا جهت اشخاص و توافقی و سازشی پسندیده

و مطلوب بین موضوع نسخه کتاب و بین صورتهای مینیاتوری و تصاویر کوچک مبادرت نموده‌اند و در بعضی از این صور رسوم و نقشه‌هایی است که برای منسوجات (پارچه‌ها) و قالیچه و جاماها تدارک شده ولیکن از آنها چیزی بدست‌مانرسیده است و بزرگترین مزایا و برتری در این مورد نسبت بتوجه و پیشرفت نقاشی ایرانی مربوط بامرای خانواده جلایر شده و راجع بآنها میگردد.

هنرستان هرات

علاوه بر اینکه نقاشی ایرانی بمصر طلامی دوره جانشینان تیمور: پسرانشهرخ و نواده‌های وی: بایسنقر- ابراهیم سلطان و اسکندر بن عمر شیخ پیوسته میشود جای تعجب و شگفت نیست که در زمان ایشان وحدتی بانیر و تکاملی قوی بوجود آمده که نقاشی روح ایرانیگری بخود گرفته و بطوری خود را نشان میدهد که کشف نمونه‌ها و عوامل اجنبی در آن خیلی دشوار و مشکل است:

آمین سیاست دولت امپراطوری تیمور لنگ بایجاد و تاسیس هنرستان های فنی جندی اقتضا نمود و در عین اینکه او در پایتخت دولت امپراطوری خود مشغول ب اداره نمودن امور کل کشور پهناور خویش بود اینگونه هنر و فنون را بنزراج و رونق میداد. در نواحی مختلف هم امرائی بودند که حکومت کرده و قلعه و فرمانفرمایی خود را شبیه‌ترین چیز بکشورهای متحد می نمودند چنانکه هرامیر از خود درباری داشته و در بعضی احوال نظام و رانی امور حکومتی و فرمانفرمایی همانطور بود که در پایتخت کشور پهناور امپراطوری اجرا و پیروی میشد.

مثلا می بینیم که شاهرخ در دوره زندگانی پدرش تیمور لنگ حاکم خراسان بوده و چرن او وفات یافت پسرش جانشین وی شده اونیز در خراسان اقامت گزیده و هرات را پایتخت کشور خود نمود حکومت نواحی ماوراءالنهر که سمرقند مرکز آن بود بالغ بباک داده و ابراهیم سلطان را حاکم شیراز و حدود فارس نمود.

شاهرخ پادشاهی بزرگوار ورشید و باوقار بوده و کشور ایران در دوره شاهی او
بآرامش و امنیت گذرانیده و شهر هرات مرکزی مهم از برای پیشه و هنر نقاشی گردید
و این پادشاه در آنجا کتابخانه مهمی تأسیس نمود .

موقمی که پسرش بایسنقر حکومت عمومی قسمت هرات گردید او هم کتابخانه
دیگری با هنرستان و دارالفنون از برای ترویج و تکثیر پیشه و هنر ترتیب داده و در
آنجا نقاشان و تذهیب کارها و خوشنویسان و جلدسازهای زیر دست و سرآمدی را
جمع آوری نمود و این بنگاه هنری کارهای مهمی را بنوبت خود در عمل نقاشی و کار
تذهیب انجام داد اساتید مذکور کسانی بودند که از شیراز و تبریز و سمرقند بهرات آمده
و در انجام انتقال و تمرکز پیدا نمودند روابط ایران با کشور های خاور دور از جهت
استوار نمودن بنای دوستی و ارتباط هیچگاه و زمان بآن پایه نرسیده بود که در دوره
شاهرخ رسیده زیرا که در این دوره هیئت ها و مأمورین علمی و فنی اعزامی مابین
ایران و ممالک خاور دور آمد و شد نموده و مبادله میشدند و شاید این امر مربوط
بتغییر دو خانواده ای باشد که در آن دوره حکومت مینمودند .

پس همانطور که حکومت مغول ایران در اواخر قرن هشتم هجری (۱۴ م) باتها
و پایان رسید در همین بین حکومت خاندان یوان (Yuan) مغولی خاتمه پذیرفت
۱۲۸۰ م -- ۱۲۶۷ م و بجای آنها خانزاده منگ (Ming) (۱۳۶۸ م -- ۱۶۴۶ جانشین
ایشان گردید .

از جمله چیزهای که بیشتر جلب نظر میکند آن است که بایسنقر بایکی از این هیئت
اعزامی علمی که بعین سفر کرده ۷۲۳- (۱۴۲۰) نقاشی را که نام او «غیاث الدین» بود
همراه نموده و او را مکلف و مأمور داشته که هر چه را از آثار بدیعہ در راه و خط سیر
خود می بیند صورت آن را کشیده و چگونه آنرا شرح و وصف دهد .

غیاث الدین این مأموریت را انجام داده و توصیف عمل او را کمال الدین عبدالرزاق
در کتاب «مطلع السعدین» خود که آنرا مستشرق معروف کانر میر «Quatremère»
بفرانسہ ترجمه نموده و نقل و حکایت کرده ، بعید نیست که غیاث الدین موقع برگشتن
خود از آنجا بعضی از استادان فنی و سرامدان چینی را یا برخی از کارها و نمونه عملیات

و هنریشان را باخود به‌راه آورده باشد (۱) در هر صورت نقش و رسم چینی و هنر صورتگری آنان در ایران معروفیتی تمام یافته امراء و رجال فنی از آن تقدیرها کرده و در پی این کوششها مینمودند و در جمع آن اصرار داشتند و برای این فن نایبری زیاد بوده که کشف و ابضاح و تمیز و تشخیص آن برای مایی اندازه مشکل است ولیکن وقتی که ما آنرا در دست گرفته و مشاهده نمودیم و در باره وجود آن قطع پیدا کردیم خواهیم دید دقت و مراقبتی را که صنعت تصویر و نقاشی بدان نائل گردیده و در هنرستان هرات بوده علاوه بر این بعضی از صور که بنظر ما رسیده دیده ایم که در آنها عوامل چینی و ایرانی دوش بدوش یکدیگر قرار گرفته ولیکن باهم اختلاط و آمیزش یافته و وحدتی قوی و تمام چنانکه در هنرستان تیموری داشته در اینجا ترتیب نداده است. واضحتر از تمام صور صورتی است که در آن شاخه درختی ترسیم شده که بر آن گنجشکها نشسته اند و شخص تصور میکند که صورت مذکور از مصنوعات عصری منگ (۱) (Ming) در چین است سپس در زیر آن خسر و شیرین دو عاشق و معشوق ایرانی بلباس ایرانی و صورت چینی ترسیم شده و بطوری مبهم است که مورخین فنی از جزم باینکه استاد سازنده این تصاویر ایرانی است که فن و صنعت چینی را تقلید نموده و یا چینی است که از هنر و کار ایرانی تقلید کرده عاجزند. (۲)

ولیکن ظاهرترین چیزی که موجب و مسبب تاثیر فارسی در فن دوره تیموری است عمل جلد سازی آن زمان میباشد که با تصویر حیوانی که با اسلوب فن چینی زینت شده انجام گرفته و از جمله مشخصات مینیاتور و صورهای کوچک مدرسه هرات ترسیم و نقش سرهای انسانی و حیوان است که برای آرایش در مینیاتورهای ارمنیه با صور کوچکی که استادان ارمنه کشیده اند دیده و شناخته میشوند که تاریخ آن باواخر قرن هفتم و اوایل قرن هشتم هجری مربوط است (اواخر قرن ۱۳ و اوایل قرن ۱۴ م)

از جمله صور مهمه ای که بهرستان هرات نسبت داده اند صورتیست که در موزه

۱ - Banyon, Wilkinson & Gray : Persian Miniature Painting - ۵۶-۵۷
نقاش مینیاتور ایرانی

۲ - مراجعه بتابلوی ۱۶ شکل ۱۲

۳ - مراجعه شود بتابلوی ۱۸ دو شکل ۲۴ و ۲۵

هنرهای زیبای پارسی وجود دارد که صورت مزبور رسیدن امیرهای را بدو بار چین نشان داده و تاریخ آن راجع بسال ۸۳۴ هـ است (۱۴۳۰ م و در آن صنعتی مخلوط و متناسب از صنعت لطیف و اسلوب ظریف ایرانی و جمال و زیبایی فن چینی در دوره منگ (Ming) ملاحظه میشود. (۱)

علاوه بر این اثر آمیزش اسلوب فنی چینی در زمان منگ بتقلید فنی ایرانی در تصاویر نسخه خطی «معراج نامه» که اکنون در کتابخانه ملی پاریس محفوظ است مشکل نبوده و باسانی واضح خواهد شد.

نسخه مذکور در سال ۸۴۰ هجری (۱۴۳۶ م) در هرات برای شاه رخ نوشته شده و بیشتر تصویر آن دارای وضع مربعی شکل و از متن نسخه خطی جدا و مستقل میباشد و دیده میشود که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله روی براق سوار گردیده و جبرئیل در جلو آن حضرت قرار گرفته و فرشتگان اطراف او را احاطه کرده و در آسمانها سیر و گردش میکنند و پیغمبران دیگر بآن حضرت روبرو و مقابل میشوند و در صورت فرشتگان ملاحظه میشود که صورتهای ایشان گرد و مستدیر و چشمان آنها کوچک و ریز و منحرف میباشد و تاثیر شکل و قیافه فن چینی را در صورت از خود نشان میدهد چنانکه تاثیر این فن بفن چینی در اشکال و تقلیدی که بر این روش ترسیم شده هویدا و ظاهراست بطوریکه ما می بینیم در صورت حضرت رسول و یاران او یکنوع طرح زیبایی و ظرافت کار است که نمونه صنعت عربی و ایرانی را از خود نشان میدهد.

این صورتهای روی هم رفته جزء هنرهای زیبا بوده که زیاده دلفریب و قشنگ است و رنگهای فیروزه‌ای و طلایی جلا و بهای آنرا بی اندازه زیاد نموده ولی چیزیکه هست تکرار موضوعات آن تا حدی خالی از ملال نیست (۱)

شیهه باین صورتهای در فن نقاشی و کار دوازده صورت کوچکی مینیاتور است که در موزه (متروپولیتان) نیویورک امریکا موجود است و آنها در ضمن نسخه شاهنامه ایست که میتوان آن را بنیمه اول قرن نهم هجری (۱۵ م) نسبت داد و از بدیعترین

۱ - مراجعه بپابلوی ۱۴ شکل ۱۹
 ۲ - مراجعه شود به Migeon : Manuel ج ۱ ص ۱۵۶ و E. Blochet: Les Enluminures
 des Manuscrits Orientaux de la Bibliothèque Nationale ص ۸۳-۸۵
 کتابهای خطی شرقی کتابخانه ملی

لَاویر آن صورتی است که نقش رستم را کشیده و عنان اسب خود (رخش) را در دست گرفته و در طرفین آن دو درخت با سلوب فن چینی نقاشی شده و در بالای آن دو مرغ آبی بحالت پروازند و در صورت دیگر نقش راکیکوس کشیده که قصد دارد بوسیله دو کرکس که تخت خود را پایی آنها به ته بجانب آسمان پرواز کند (۲).

در موزه (متروپولیتان) نیویورک نسخه خطی دیگری از منظومات (خمسه نظامی) وجود دارد که در سال (۸۵۳) نوشته شده (۱۴۴۹) و دارای سی صفحه صورت است که هر کدام آن بواسطه رنگهای زیبا و درخشان و صورتهای دلربای خود ممتاز است و شاید چیزی که از این تصاویر بیشتر جالب توجه و نظر میشود صورت فرهاد و معشوقه او شیرین و اسبی که بر آن سوار است بوده باشد. (۳)

بارجود این لازم است ما در اینجا مابین صور مصنوعه هرات و تصاویری که در غیر آن از شهرهای ایران کشیده شده مانند شیراز و آنچه بدوره تیمور و جانشینان او است تفاوتی بخاطر نگذاریم زیرا بطوریکه گفته شد سیاست حکومت در دوره آنها بهترین مشوق برای پیدایش مراکز فنی و بنگاههای هنری در کشورهای مختلفه امپراطوری بوده که هر یک را افرادی از خانواده سلطنتی اداره مینمودند و همین امر باعث تحول کار و تبادل نظر بزرگان و اساتید فنی بوده و آنها را وادار نموده که در سیر و حرکت در آمده مسافرت کنند و برای تکمیل هنر بهر طرف نقل و انتقال نمایند و شاید مشهورتر از همه آنها کسی بوده که بیشتر مسافرت مینموده یا در نقل و تقلید دست داشته در صورتیکه بهره و نصیب اساتید فنی و هنروران عادی که در وطن خود میزیستند و سفر نمینمودند جنبه دهائی داشته و برتری آن فقط در این سبک و اسلوب بوده و ما از این قسمت نمونه هائی در نسخه خطی منظومه خمسه نظامی که اکنون در او نیورسیت (ايسال) وجود دارد (۳) مشاهده مینمائیم که تاریخ آن مربوط بسال

۱- مراجعه شود به Dmiand : A Handbook ص ۲۸

۲- مراجعه شود به Dimand : A Handbook ص ۲۹

۳- مراجعه شود به Binyon. Wilkinson & : Gray : Persiatn Miniature Painting

(۸۴۳هـ) و (۱۴۳۹ میلادی) است و در قسمت موزه های برلن نیز تصاویری از مجموعه اشعار فارسی موجود است که آنرا در سال ۸۲۳ هـ (۱۴۲۵م) محمود کاتب حسینی در شیراز برای کتابخانه (امیر بایسنقر) نوشته و زیباتر از همه تصاویر آندو صورت است : یکی دیگر صورت خسرو است که بالای سر شیرین آمده و از چگونگی احوال او اطلاع می یابد و دیگری تصویر جنگی است که بین سپاه کسری (پرویز) با (پهرام جویننه) واقع شده (۱)

از تصاویری که بدوره تیموری نسبت داده میشود جزعده قلیلی شناخته نشده حتی در نمایشگاه هنرهای زیبای ایرانی در لندن در سال (۱۹۳۱) که نزد طرفداران و مورخین فنی عده زیادی از تصاویر وجود داشت و همچنین از طرف دولت اعلیحضرت شاهنشاه ایران نفیس تر من چیزی که داشته باین نمایشگاه فرستاده شده بود در میانه آن اشیاء چیزی از آن تصاویر دیده نمیشد.

و در اینجا چون برای ما مجالی جهت تتبع و تحقیق اینگونه تصاویر نیست لذا بآن اکتفا مینماییم.

و خواننده را بمؤلفات و مقالاتی حواله میکنیم که در باره نمایشگاه مذکور نوشته شده.

خلاصه گفتار آنکه فن نقاشی در دوره تیمور و جانشینان او ترقی آو نشو و نما یافته و باعلی درجه کمال رسید و بعدها در عصر بهزاد و شاگردان او بعد اکمل بالغ گردید ولی بعد از وفات شاهرخ سال ۸۵۱ - (۱۴۴۷) م امپراطوری تیموری را که زحمتی بسیار در راه وحدت و اتحاد و اعلای عظمت و شأن آن کشیده شده بود انحلال بجانب آن راه یافته جانشینان شاهرخ داخل منازعه و کشمکش گردیدند و طولی نکشید که قسمت غربی کشور ایران در دست دشمنان ایشان و قبایل ترکمان معروف بآق...

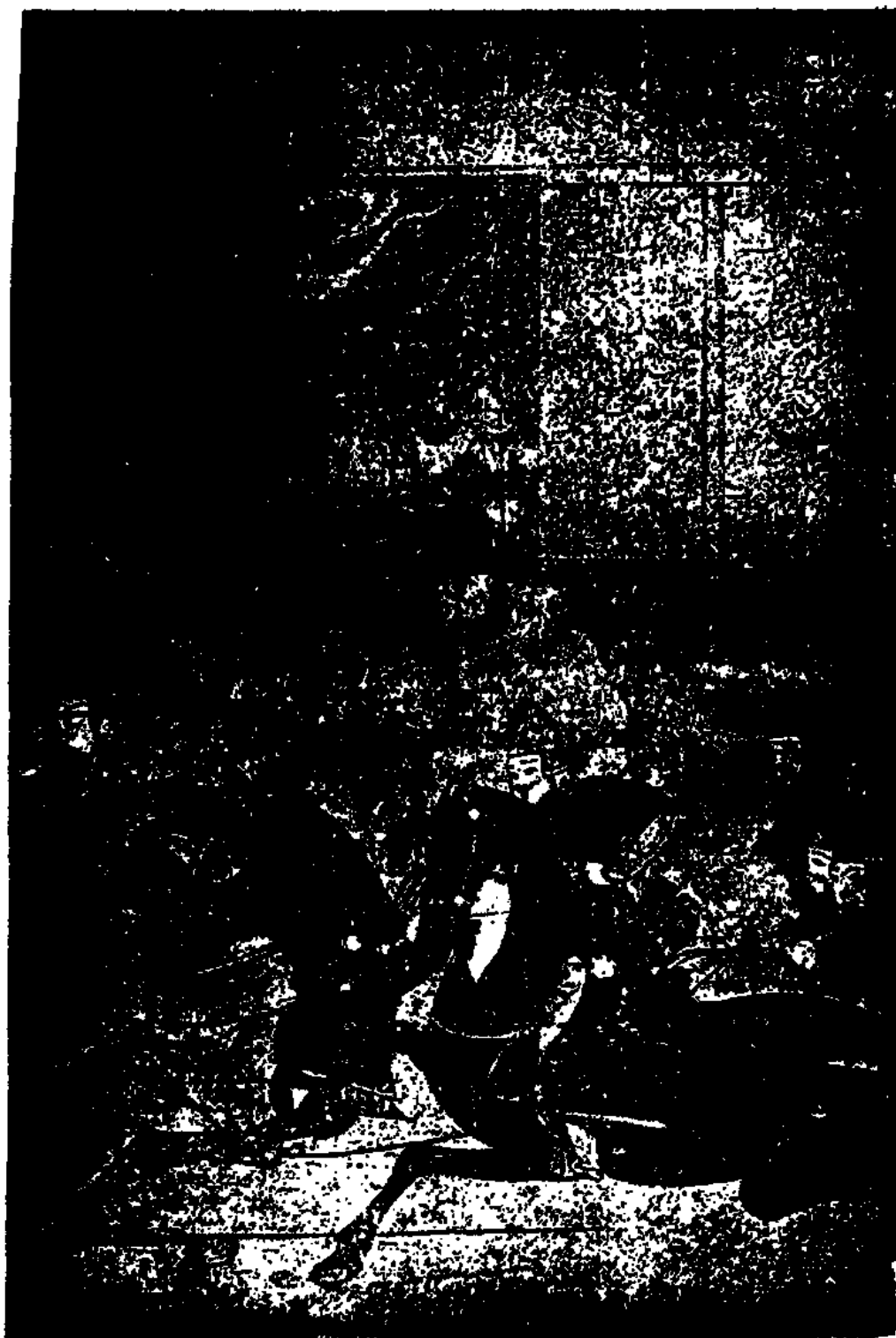
۱- مراجعه شود بتابلوی ۱۳ شکل ۱۸ و مربوط Kühnel : Islamische Kunst در جزء ششم از تابلوی ششم Springer : Handbuch der Kunstgeschichte و مراجعه بمقاله دکتر کونل در Jahrbuch der Preussischen Kunstsammlungen جزء ۵۲ ص ۱۳۳ و مابعد آن

قوینلو (صاحبان گوسفندان سفید) و قراقوینلو (صاحبان گوسفندان سیاه) افتاد و این عنوان شعار جنگی آن دوطایفه بود.

«سلطان ابروسعید» در سال ۸۷۳ وفات نموده (۱۴۶۸ م) و او قصد داشت که کشورهای اقالیم از دست رفته را مسترد سازد و امپراطوری (اوزبک) هم در قسمت هاوراه، النهر پیدایش و ظهور یافت و در اواخر قرن ۱۴م توانست در این قسمت ها و در نواحی شرق ایران بنفوذ تیموریان خاتمه دهد و تنها هرات پایتخت جانشینان تیموری باقی ماند و این محنت ها جز بر پیشرفت و درخشندگی رجای هنر نقاشی نیفزود :

حکومت سلطان حسین بایقرا ۸۷۳ - ۹۱۲ (۱۴۶۸ - ۱۵۰۶) از درخشنده ترین دوره تیموریان است زیرا که در این عصر رجال ادب و هنر و تاریخ بجانب هرات با هم دیگر مسابقه گذاشته و پیشرفت مینمودند و سلطان بدین واسطه توانست که تخت و تاج آبا و اجدادی خود را نگاه دارد و بازوی توانا و مددکار عمده وی وزیر و رفیق وفادار زمان کودکی او (امیرعلیشیر) بوده که او مانند شاه شاعر و ادب دوست و دانش پرور و طرفدار بزرگ ادباء و رجال پیشه و هنر بوده.

بهر حال در خدمت سلطان حسین بایقرا - وزیر او - امیرعلیشیر - بزرگترین نقاش ها و اسانید فنی ایرانی و مشهورترین رجال هنرور اسلامی که «بهزاد» سرآمد همه ایشان است بروز و ظهور یافته اند.

شکل ۱۸- خسرو در کشتن بهرام (هنرستان ایران و تاتار ۸۶۳ هجری) نسخه خطی کابینه پاستور (موزه برلین)

شکلی ۱۰ دیدار هوا و نمایان دریاغ قصر هنرستان تبریز در اول قرن ۲۰ هجری

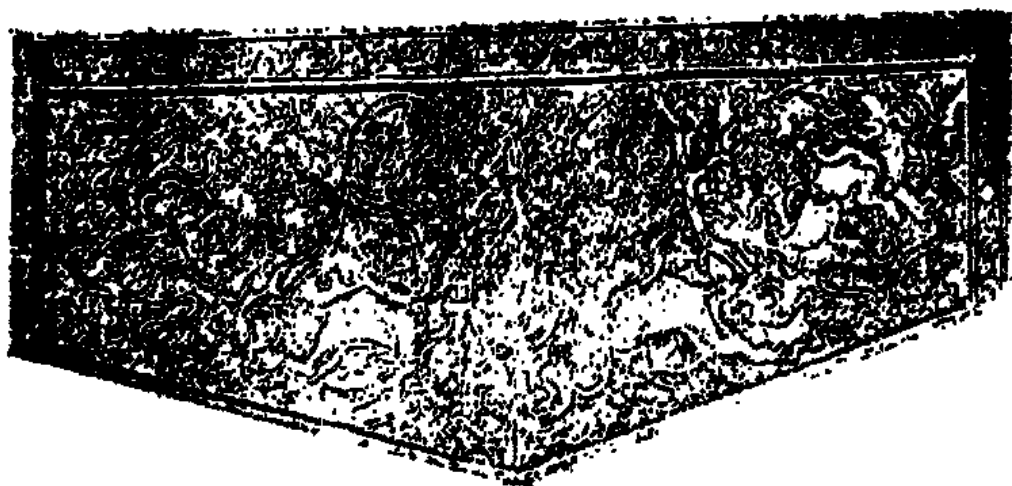
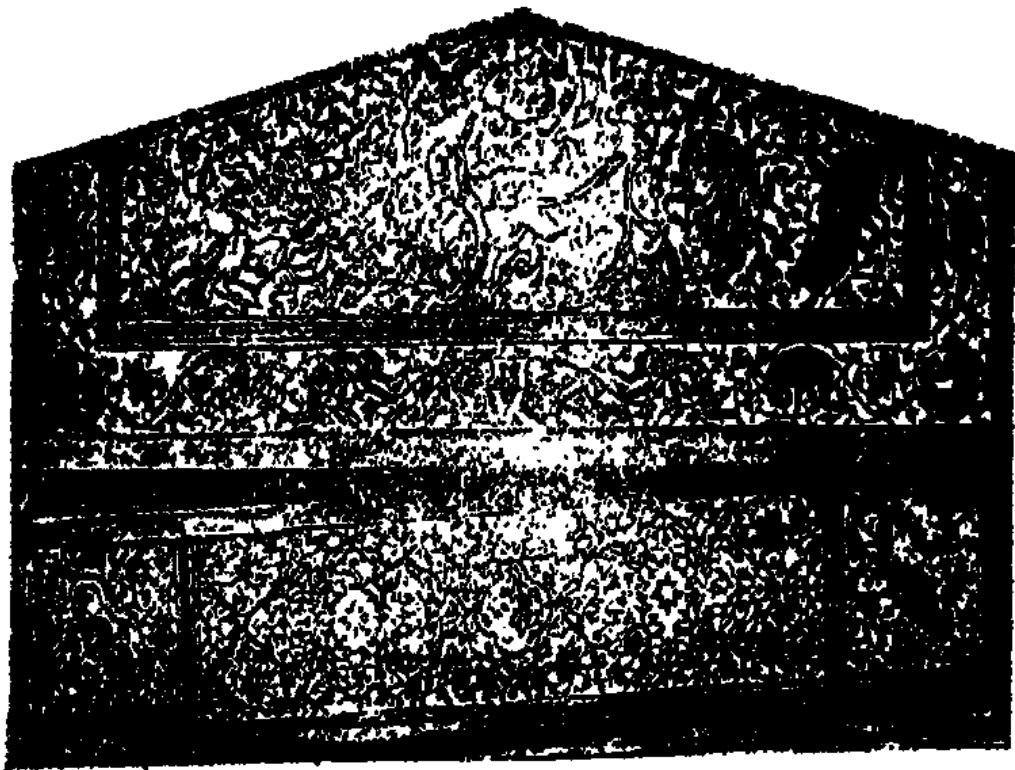

شکل ۱۶: خسرو و شیرین - هنرمندان تیموری دوازدهم قرن هجری مجموعه دیور

شکل ۲۲ و ۲۳ هائیک بطور چتقی - هیزستان مرات دویچه اول قرن ۱۹ مصری استانبول - ایزسا کین

تابوتی ۱۸۸

دوشکل ۲۵ و ۲۶ - زبان و جند خضی بنام شاهرج
 هنرستان هرات سال ۸۴۲
 کتابخانه سرای بدستاری، تابوتی ساکپیان

شکل ۱۹-۱: تابلوی ۱۹ - آرامگاه شاهان - آذربایجان - جمهوری آذربایجان

شکل ۲۷ - چاهانی از صوفیه در باغ از دهروز صاحبخانه سر - ۲۰ شهری کتبخانه بودنی اکسفرود

فصل پنجم

بہزاد و معاصرین او ہنرستان بخارا

بہزاد در سال ۸۵۴ هجری - ۱۴۵۰ درہرات تولد یافتہ و ہنر نقاشی را نزد (پیر سید احمد) تبریزی فراگرفته و دیگران گویند کہ بہزاد نقاشی را نزد میرک نقاش درہرات آموختہ بود در ہر صورت او در تحت توجہ و رعایت و قدردانی و تشریق سلطان حسین بایقرا و وزیر او امیر علیشیر بمقام عالی ہنر رسیدہ و تعلیماتی شایستہ یافت .

بہزاد در ہرات بود تا اینکہ ستارہ تیموریان غروب نمود و دولت آنان زوال پذیرفت و انقراض آن دولت بدست محمد خان شیبانی کہ بر پایتخت ایشان استیلا یافت در ۹۱۳ (۱۵۰۷) فراہم آمد .

در این وقت بہزاد جایگاہ خود را کہ درہرات داشت ترک نمودہ و بدینگونہ بود تا شاہ اسمعیل صفوی در ۹۱۶ (۱۵۱۰) برہرات دست یافتہ و بہزاد با شاہ اسمعیل بہ تبریز انتقال گزید .

بہزاد نزد پادشاہ صفوی و جانشین او شاہ طہماسپ اہمیت و مکاتبی بسزا یافت و بمقامی نائل گردید کہ کمتر استادی از اہل پیشہ و ہنر بدان پایہ و مقام رسیدہ است .

روایت میکنند : وقتی کہ بین شاہ اسمعیل و ترکہای عثمانی جنگ در گرفت (۹۲۰ - ۱۶۱۴) شاہ از فرط الفت و علاقہ ایکہ ببہزاد داشت بیم و دہشتی کہ نسبت بوی پیدا نمودہ بود خواست کہ او را با ہمکارش شاہ محمود فیشاہوری خوشنویس مشہور برای ترسی کہ از اتلاف اندو داشت پنهان کند لذا امر داد آندو را در صندوقی نہادند و موقعی کہ جنگ تمام شد اول اندیشہ شاہ اطمینان بر سلامتی آندو استاد بود

در سال ۹۳۰ هجری (۱۵۲۲) شاه اسمعیل بهزاد را مدیر کتابخانه سلطنتی و رئیس کل امنای کتابخانه و کتابدارها و خوشنویسان و نقاشان و تذهیب کارها گردانید . خواند امیرمورخ فرمان انتخاب و تعیین او را برای ما در تاریخ خود ضبط نموده و این وثیقه و اعتبارنامه مهم با ترجمه فرانسه آن در جزء ۲۴ از جمله (العالم الاسلامی) انتشار یافته (۲) *Revue du Monde Musulman* و نیز استاد انولد (فرمان مزبور را در آخر کتاب خود نقاشی با انگلیسی در اسلام) ترجمه نموده .

بهزاد شهرتی زیاد احرار نموده و اشتها را از نقاشان دیگر از معاصرین یا اخلاف وی زیاد تر شده و قیاسره و امپراطوران مغولی هندوستان در گرد آوردن هنرهای یدی این استاد و اعجاب یا شگفت بآنها سبقت گرفته و لیکن روی همین بهره و نصیب بود، که نقاشان و اساتید فنی و ادار شدند که از او تقلید و پیروی نمایند و خوشنویسان و هواخواهان این هنر در صدد برآمدند صوری را که کار او نبود باونسبت دهند و امضای او را برای ربح مادی یا افتخار ادبی تقلید کنند لذا بیشتر تصاویری را که پرتوی از نور عملیات این استاد بزرگوار میگرفت مورخین فن اسلامی در صحت آن نسبت باین استاد بشک و تردید افتاده اند :

باین وصف (بهزاد) از اساتید درجه اول ایران است و او مابین اهل پیشه و هنر اول کسی است که آنچه را نقاشی کرده با امضای خود رقم نموده و معروف این است که امضا در فنون و هنر شرقی بآن اهمیت که هنر و فنون غربی بدان رسیده بالغ نشده و شخصیت او اهل پیشه و هنر را رشد و ترقی و پیشرفت داده و او بحقوق افتخاری خود نسبت بهنری که بدست خود انجام میداده آگاه شده (۲) این است ، طرفداران بهزاد و مورخینی که داخل در بحث و رسیدگی بتصاویر و کارهای نقاشی میشوند عملی را ببهزاد نسبت داده و صحت آنرا تصدیق میکنند که دارای امضاء او است و اینگونه عمل و کار را مورد توجه قرار داده و خواهند داد چنانکه نمایشگاه

۱ - تحت عنوان *Deux documents indits* به نام *Mirza Mohammed Qazwini* رlaatifs à Behzad et L. Bouvat

۲ - مراجعه شود به *Kuhnel : Miniaturmalerei* ص ۱۶ و *Arnold: Painting in*

ص ۷۱ *Islam*

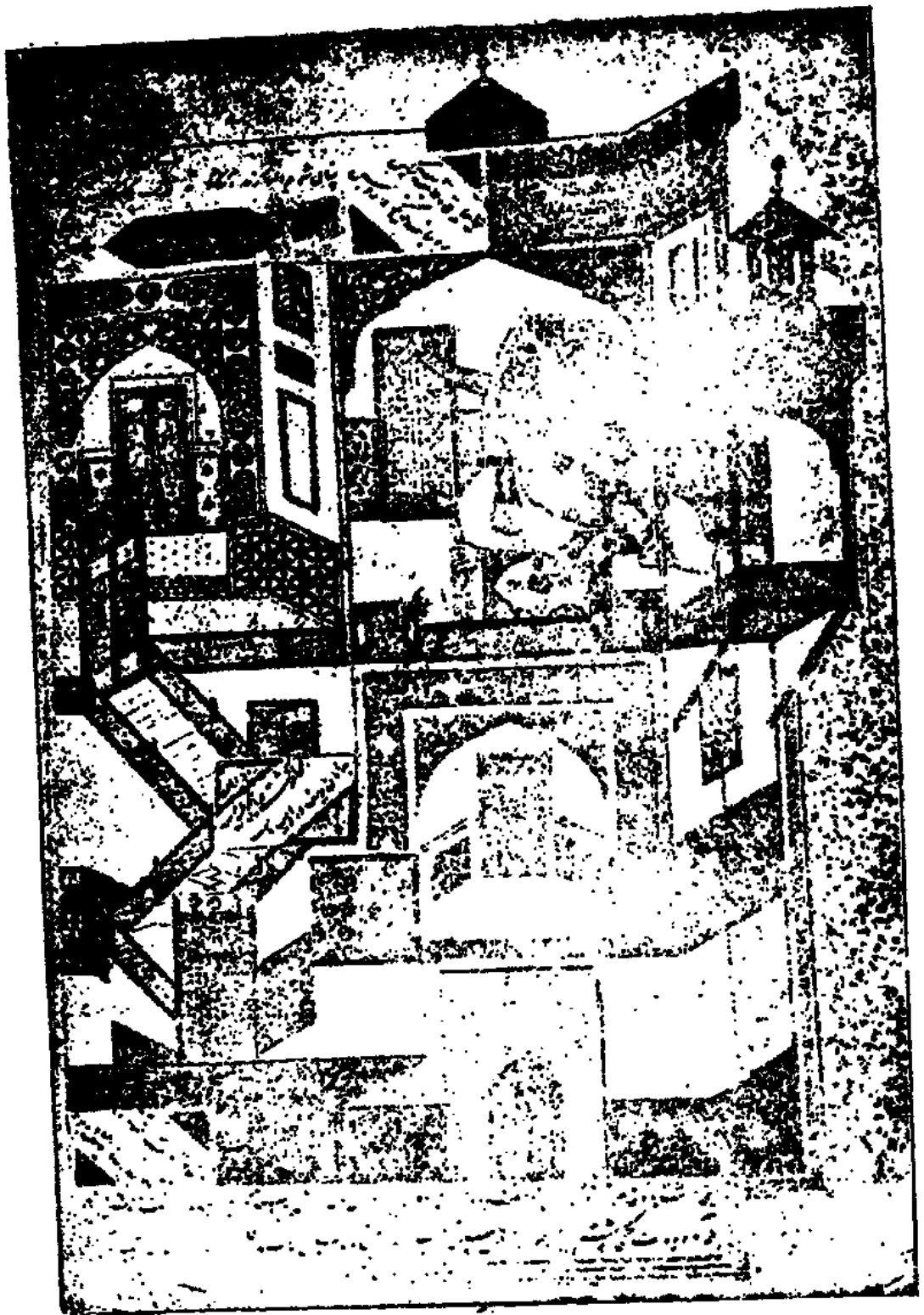

صل میرزا از سینه خطی بوستان سیدی کانیچاهه مهرج ۸۹۳ هجری

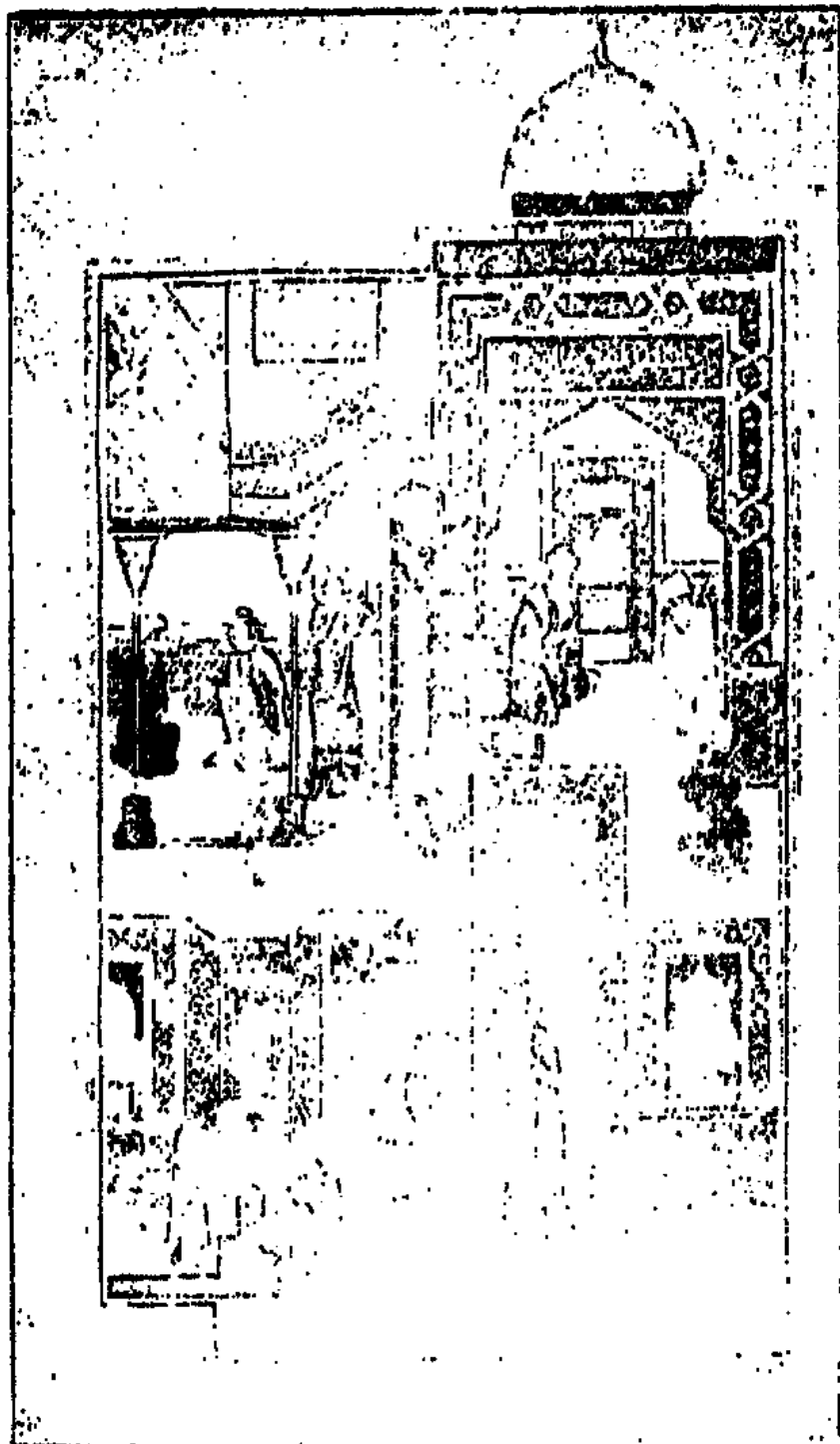
شکل ۲۸ و ۲۹. از سلطان حسین میرزا درمهبانی

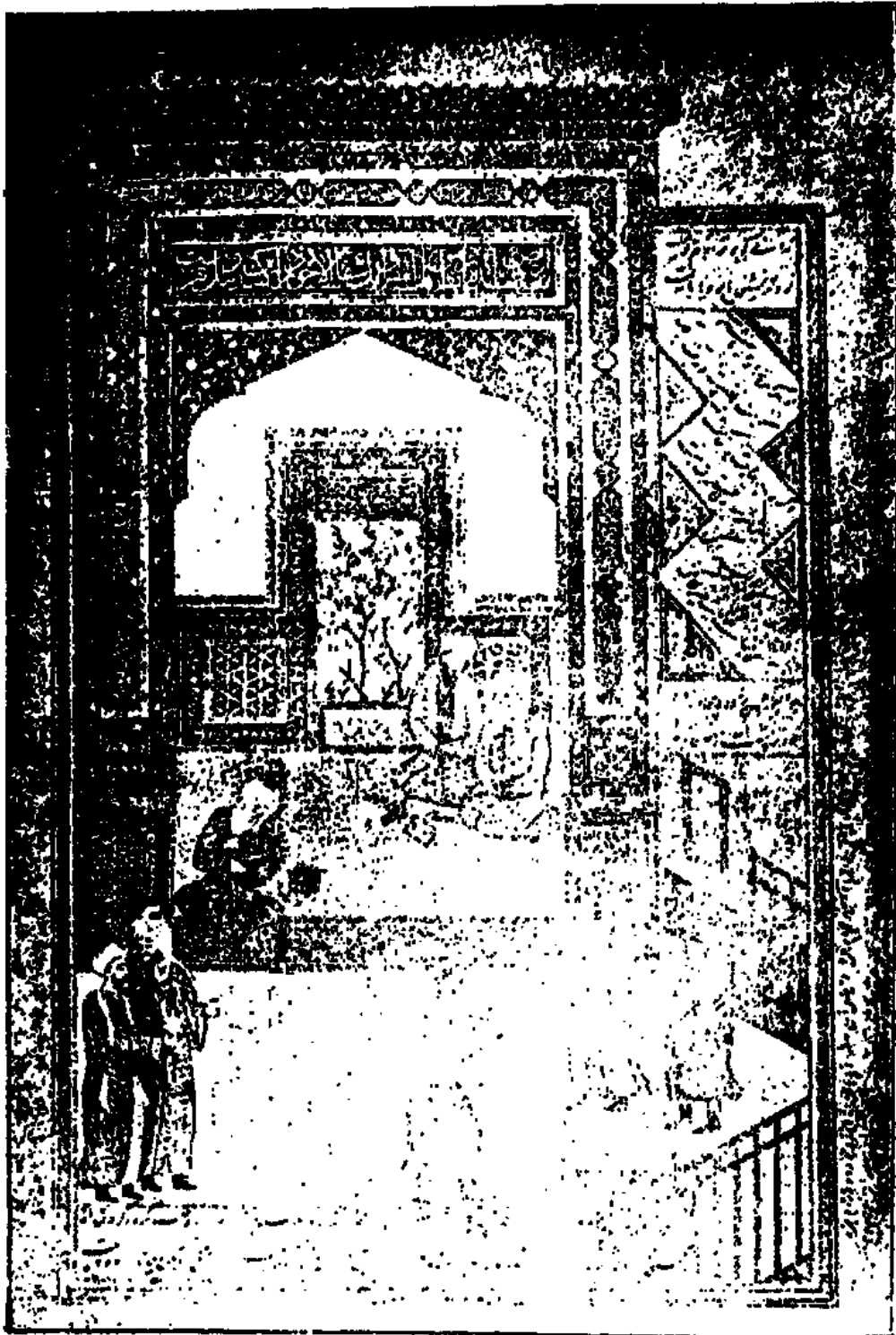
شکل ۳۰. فرار یوسف از زلیخا عمل بهزاد - از نسخه خطی بوستان سعدی کتابخانه مرموخ ۸۹۳

هنگام آسپهان و دارا پادشاه ایران از نسخه خطی بوستان مدنی گنجینه مصر ۸۹۳ هجری

شکل ۲۲ - منظره‌ای از دربار و سرودن آواز در سال ۸۹۳ هجری

نقش‌آوردن در حالت مباحه عمل به‌زاد از نسخه خطی بوستان سعدی کتابخانه مصر مورخ ۸۹۳

شکل ۳۴- تصویر درویش بهداد (بهزاد) مجموعه ۹۴ شماری

که برای (سلطان حسین بایقرا) و (محمدخان شیانی) کشیده که یکی از آنها ناتمام است و برای این دو صورت ارزش و بهائی خیلی زیاد است و این دو صورت اول چیزی است که ما در قسمت نقاشی ایرانی از تصاویر شخص حقیقی می بینیم که در آن شخصی را بشکل اصلی و هیئت و صفات جسمانی خود بدقت کشیده و تتبع و تحقیق را بکار برده و از جمله صوری است که کشیدن نظیر آن در آن عصر از اسانید فنی آسیا جز چینی ها و ژاپونی ها برای دیگری مقدور نبوده و از استادان آن زمان احدی بماتد آن در این حدود نقاشی ننموده . (۱)

استاد دکتر کونل (Dr. Kühnel) بطوریکه ملاحظه نموده در اینجا علامتی است که بیشتر صور ترسیمی از کار بهزاد را تمیز و تشخیص میدهد و آن صاحب شکل و قیافه و صورت بربری است که شاید نقاش عالی مقام ما در آن بهترین وسیله را برای نشان دادن تفاوت و فرق بین قیافه بربری با قیافه دیگر اشخاص از جنس سفید پوست بنظر گرفته و گاهی ملاحظه شده که بهزاد از کشیدن صورت زنان بقدری که توانسته اجتناب و خودداری نموده . (۲)

شایسته آن است که کتابخانه مصر (دارالکتب المصریه) به نسخه خطی خود از کتاب (بوستان سعدی) که شامل پنج تصویر است افتخار نماید که در این عصر حاضر تقریباً متین ترین اساسی است که استادی و مهارت و برتری بهزاد را میتوان با آنها استناد نمود زیرا اطمینان و اعتماد ما بصحت نسبت این صور بهزاد بیشتر از وثوق و اعتمادی است که در دیگر صورتها مشاهده میکنیم چرا که این نسخه خطی در نهایت بداعت و منتهای دقت در صناعت است و آنرا بزرگترین خوشنویسان آن زمان (میرعلی کاتب) در ۸۹۳ (۱۴۸۸) جهت (سلطان حسین بایقرا) نوشته و صورت او در اول این نسخه ترسیم گردیده . (۳)

طبیعی است که نقاشی مانند این چنین نسخه نفیس و اینگونه تحفه بسیار ممتاز

۱ - مراجعه شود به Sakisian : ibid ص ۶۷ - ۶۸

۲ - مراجعه شود به Kuhnel : Islamische Kleinkunst ص ۵۰

۳ - مراجعه بنابلوی ۲۱ دو شکل ۲۸ و ۲۹

بخود بهزاد واگذار شده و در هر حال در آن چهار صورت است که بهر يك امضاء این استاد بعنوان (عمل العبد بهزاد) تصریح گردیده (۱).

در این صورت مهارت و زبردستی فوق العاده ای پدیدار میشود که چگونه بهزاد در ترکیب رنگها و حکایت نمودن از طبیعت در اینجا امتیاز یافته و توجه در تشخیص هر يك از اشخاص نسبت بیکدیگر و تعبیر و بیان حالات مختلفه و روحیه هر يك را چگونه نموده و در صورتیکه تمثال ملك دارا را با شبان اسبان یا رمه بان وی نشان میدهد (۲) و چگونه موفقیت بهزاد را در کشیدن صورت طبیعی ریفی و وضعیت دهکده ای و برتری و استادی آن در ترسیم صور اسب ها بخوبی معلوم مینماید و در چهار صورت دیگریکی تصویر حضرت یوسف را کشیده که از زلیخا زن عزیز مصر فرار میکند. در آن موقعی که زلیخا برای فریفتن یوسف قصری هفت طبقه که دارای هفت دستگاه و ایوانی هفت گانه بوده. ساخته و در غرقه های داخلی هر دستگاه صورتهائی کشیده شده که زلیخا بین دودست یوسف قرار گرفته و اندیشه او این بوده وقتی که یوسف آنها را دید ناچار بدام او میافتد لیکن یوسف بمکر و تزویر او متوجه شده و خود را مشغول نماز نموده و درها را باز کرده و یوسف از شر زلیخا نجات یافته و در ترسیم این صورتهای آنچه را که عادت و رسم ایرانیان در تصویر بوده از پوشانیدن روی پیغمبران و برقع گذاشتن بر روی ایشان و احاطه دادن سرهای انبیا را بدایره از نور مشاهده مینمایم (۳):

در صورت دیگر بعضی از علماء مذهبی و روحانیون را نقاشی نموده که در میان مسجد بمنظره و مباحثه علمی مشغولند (۴). و در صورت مناظر دیگری را در مسجد

۱ - چنانکه در اول این نسخه خطی چهار صفحه رنگین (سرلوح) با رنگهای آبی و طلایی و در کنار یکی از این صفحه ها عبارت زیر است «عمل العبد ماری الذم به» مراجعه به G. Wiet: L'Exposition persane de 1931 ص ۷۴ و مله آن

۲ - مراجعه بتابلوی ۲۳ شکل ۳۱

۳ - مراجعه بتابلوی ۲۲ شکل ۳۰ و ملاحظه به Arnold: Painting in Islam ص ۱۰۵

و ما بعد آن

۴ - مراجعه بتابلوی ۲۵ شکل ۳۳

نشان میدهد (۱)

در موزه بریتانیا سه صورت در نسخه خطی کوچک از منظومات خمسه نظامی است که اعضای بهزاد بر آن رقم شده و صنعت آن از ابداع و اختراع و دقت نظر بطوری است که مجال زیادی برای شك در صحت و درستی این نسبت نمیکند و دو صورت آن دو میدان جنگ را نشان میدهد که فن نقاشی ایران بجانب تصویر مانند آندو صورت در قوه و نیروی تعبیر و بیان و آزادی فنی نخواهد رسید.

در آنجا صورتی در نسخه خطی از کتاب بوستان سعدی است که اکنون (مستر شیستریتی) دارنده آنست و در بعضی از آن اعضای بهزاد وجود دارد لیکن ما نمیخواهیم در اینجا هر چه را که باین استاد نسبت داده میشود بمورد بیان و اظهار بیاوریم زیرا که ما را فرصت و مجالی برای مناقشه صحت این نسبت یا خطا و اشتباه آن نیست (۲) بعضی از مورخین فنی چنین اندیشیده اند: (بهزاد) شایسته آنهمه شهرتی که بآن نائل شده است نبوده و حق این است که مشکل است ما در کارهای او از مهارت و زبردستی و توانایی خارق عادت چیزی را بیابیم که شایسته تمام این شهرتها باشد چنانکه: از مشکل است او را مؤسس هنرستان یا طرازی نو بمعنای جدیدی که ما میفهمیم اعتبار نمود ولیکن با وجود این بهزاد نقاشی ترانا و صورتگری قابل و ماهر بوده که در نزد وی تبدلات و تنوع نقاشی ایرانی و گوناگون شدن این فن در دوره هنرستان ایران و تاتار و هنرستان تیموری بدرجه کمال رسیده او تقدم خود را در این خصوص باعلی درجه امتیاز رسانیده و پس از آن این استاد زبردست توانسته که بقدرت عجیبه و زبردستی و مهارت فوق العاده خود در تناسب فنی و ترکیب نقاشی و رنگ آمیزیها و مراعات اصول طبیعت و ملاحظه بکار بردن نکات و دقائق و اسرار صورت اشخاصی که کشیده و کار نموده آنها را تمامی متناسب با عملیات و حالات روحیه آنها قرار دهد.

۱-مراجعه بشابلوی ۲۵ شکل ۳۳

۲ - مراجعه بشابلوی ۲۴ و شکل ۳۲ و مطابق با Binyon, Wilkinson & Gray: *Iranian Painting* ص ۹۸ - ۹۹ و Wiet: *L'Exposition persane de 1931* ص ۲۴ - ۲۸
۳-مراجعه بمقاله ای که استاد ایتن هاوزن Ettinghausen. از بهزاد در ذیل دایره المعارف الاسلامیه ص ۴۰ - ۴۲ از نسخه فرانسه نوشته و مطابق با Arnold: *Painting in Islam*

و نیز از جمله صور زیبا و ممتاز صورتی است که جمعی از زنان را در خزانه حمام نشان میدهد که برخی از ایشان در حال طرب و شادی بوده و عود مینوازند و یکی از آنان دست رفیق خود را گرفته و او را برای فرود آمدن در آب میخواند و از روزنه ای که ببر که آب و خزانه حمام پیوسته است نظریگانه بجانب آنها نگران شده و در طرف چپ این صورت باغی است که در آن بدرختهای سرو و نیم درخت های گلدار و پر شکوفه نمودار است. (۱)

امضای قاسمعلی در صورتی از نسخه خطی کتابخانه بودلیان اکسفرد بدست آمده که تاریخ آن ۸۹۰ هجری (۱۴۸۵) است و این صورت جماعتی از صوفیه را نشان میدهد که در باغی گرد هم برآمده بصحبت و اختلاط مشغولند (۲). در هر صورت صوری که در نمایشگاه ایرانی لندن بنمایش گذارده شده ۱۹۳۱ مؤید مطالبی است که مورخ مشهور (خواند امیر) (۳) از قاسمعلی ذکر کرده و مهارت فوق العاده او را در ترکیب و طرز رنگ آمیزی و طرح و رسم صور اشخاص اظهار نموده.

از جمله کسانی که از شاگردان بهزاد نقاش اشتهار یافته اند شیخ زاده خراسانی و میر منصور سلطان و آغا میرک و ظفر علی است که عنقریب در فصل آینده از ایشان سخن بمیان خواهد آمد (۴).

هنرستان بخارا

قرن دهم هجری

هرات در سنه ۹۱۳ (۱۵۰۷ م) در دست غارتگران و یغمائیان ازبک که در رأس ایشان خان شیبانی بوده سقوط نموده و حاکم هرات که در آنوقت (امیر بدیع -

۱ - مراجعه بتابلوی ۲۹ شکل ۳۸

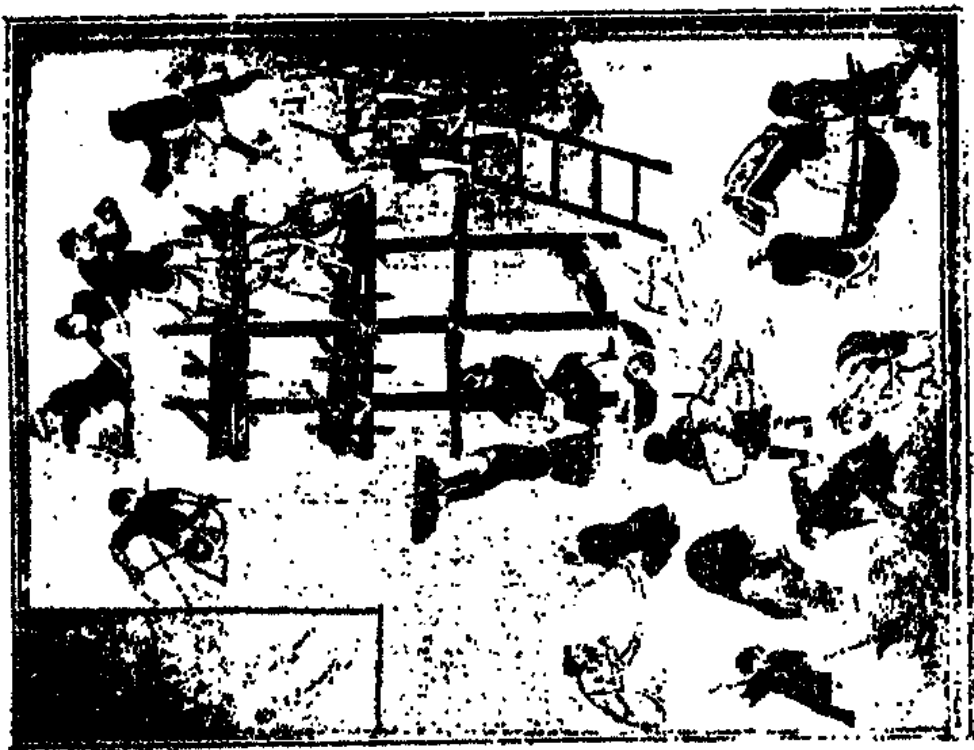
۲ - مراجعه بتابلوی ۲۰ شکل ۲۷

۳ - مراجعه به Arnold & Binyon & Wilkinson ۱۳۹-۱۴۰ ص ۱۹ Gyrayibid &

۴ - مراجعه به Arnod ibid. ص ۱۴۱-۱۴۵

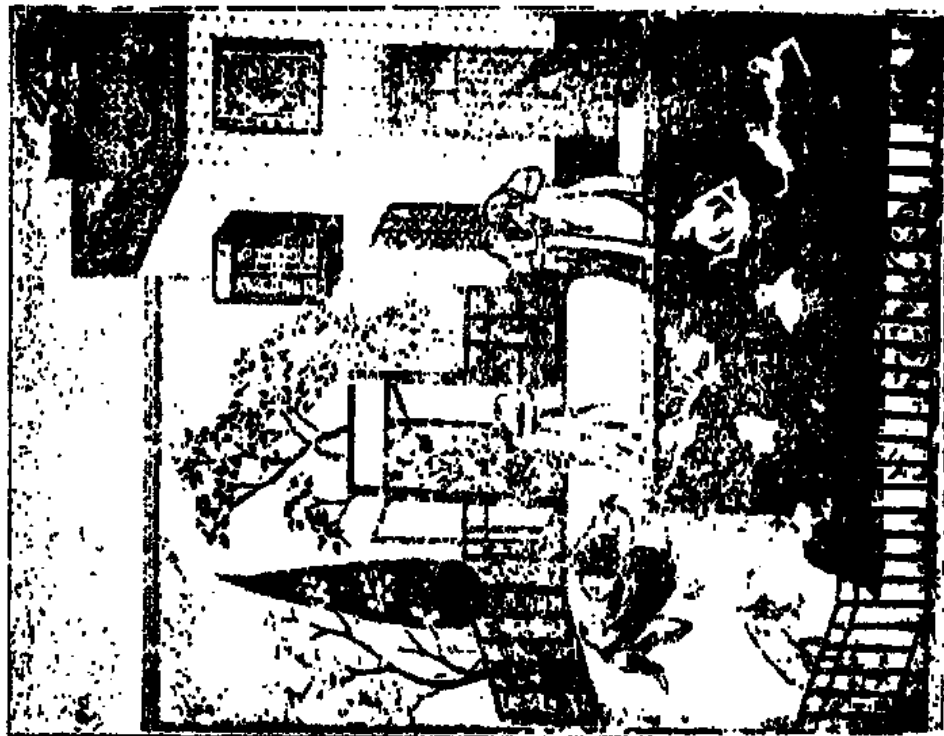
شکل ۳۶ منظره در حمام (کرمان)

شکل ۳۷ بنای مسجد از نسخه خطی دوره قاجاریه

شکل ۲۹ - آموزشگاه در هوای آزاد
میل قاسم علی سنه ۱۳۹۹ هـ از نقشه خطی نظامی سلطان حسین میرزا - آموزه پرتابیا

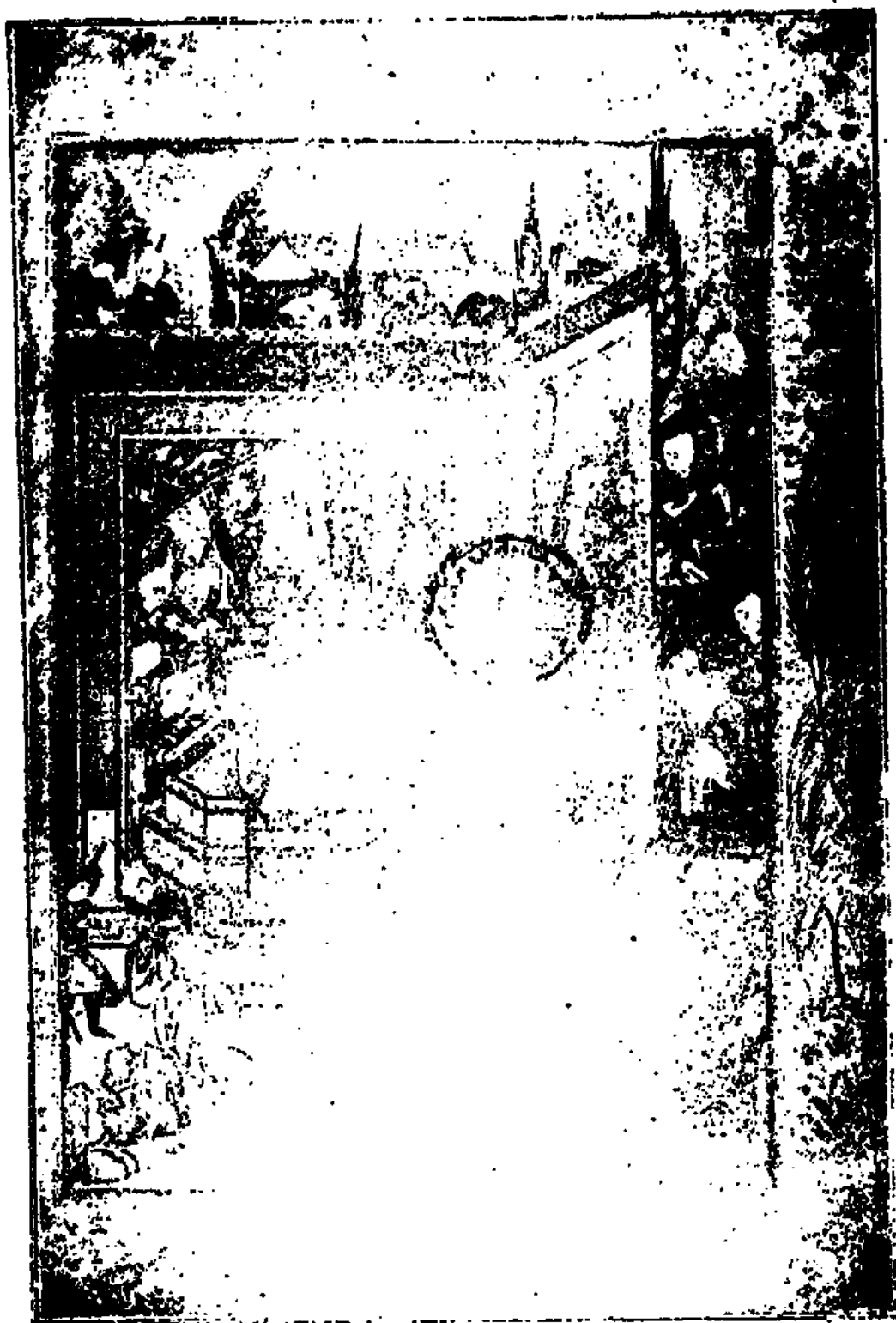
شکل ۲۸ - زنها در حمام و نظار بیکانه پادشاه
میل قاسم علی سنه ۱۳۹۹ هـ از نقشه خطی نظامی سلطان حسین میرزا - آموزه پرتابیا

شکل ۴۰ پیرزن و داد خواهی آواز سلطان سنجر میل محمود مذهب هنرستان بخارا
کتابخانه منی پاریس

شکل ۱: سلطان سنجر هنرستان بخارا مدتی بعد از مدح از معجزات الاسرار نظامی
کتابخانه ملی پاریس

شکل ۴۲: تابکاری خسرو و دل مبرک درستان تراویه است خطی نظامی شاه طهماسب موزه بریتانیا

شکارگاه شاهنشاهی در زمان شاه جهان، قرن ۱۶ هجری شمسی، نگارخانه موزه پرشایا

الزمان) بوده به تبریز فرار نمود.

اگرچه سرآمد و رکن ایشان که (بهزاد) بود در هرات ماند در هر حال غلبه و پیشرفت شیبانی‌ها چندان دوام نیاورده و طولانی نکشید که شاه اسمعیل صفوی به حکومت آنها خاتمه داده و امیر ایشان محمد خان شیبانی را در جنگ مرو سال ۹۱۹ هجری شکست داد ۹۱۶ هـ (۱۵۱۰ م) سپس خراسان را به تصرفات خود ضمیمه نمود ولی این تمدن و ترقی هرات بآن پایه و درجه باقی نماند. شیبانی‌ها که در سمرقند و بخارا حکومت می‌نمودند ازین رفته و از بلاد ماوراء النهر جیزی در دست ایشان نماند خراسان هم روی خود را بجانب تبریز گردانیده و بسیاری از هنروران و اساتید فنی بطرف تبریز گرائیده و مهاجرت گزیدند و نیز مردمی زیادی از دیگر مردمان سمرقند و بخارا هجرت نموده و برخی از ایشان در هرات ماندند چنانکه نسخه‌های خطی چندی که در اوایل قرن ۱۱ (ثلث اول از قرن ۱۶) نوشته شده بر آن دلالت دارد و بر یکی از صور آن نام (محمد مؤمن) رقم شده (۱).

در سال ۹۴۲ (۱۵۳۵) دوباره مقدور شد که ازبك بر هرات استیلا یافته آنجا را غارت کند لذا ازبكها بآنجا تاخت و تاز نموده و تمامی آن حدود را بمعرض نهب و غارت در آوردند و در اثر آن بسیاری از بقایای رجال فنی و هنرپیشه‌گان که در هرات بودند ببخارا مهاجرت نمودند، شاید چیزی که آنها را برفتن بخارا بیشتر تشویق می‌نمود آن بوده که مردم خراسان بعد از فتح صفویه پیرو مذهب شیعه شدند و از احتیاجی که باین مذهب داشتند پذیرفتار این مذهب گردیدند در صورتیکه شیبانی‌ها مانند اسلاف و گذشتگان خود از تیمور و جانشینان او سنی بودند.

آنچه که معروف است تعداد تصاویر هنرستان بخارا کم و اندک است ولیکن باوجود این در نمایشگاه صنعتی ایران در لندن ۱۹۳۱ بین اشیاء نمایشی مقداری زیاد از آن تصاویر را بمعرض نمایش گذاشته بودند و بعضی از تصاویر نامبرده کار استاد صورتگر (محمود مذهب) بود که در سر استادان این هنرستان قرار داشته و سرآمد اساتید هنر بوده.

علاوه بر این بدیعتر چیزی را که ما از کار این استاد هنر می‌شناسیم تنها صورتی است که در نسخه خطی کتابخانه ملی پاریس موجود است و آنرا جهت قسمتی از منظومه خمسه نظامی (مخزن الاسرار) کشیده این نسخه را در بخارا سال ۹۴۴ (۱۵۳۷) خطاط مشهور (میرعلی) نوشته لیکن تاریخ آن چیزی که در آن است ۱۰۵۳ هجری (۱۵۴۶ م) میباشد که در آنصورت (سلطان سنجر سلجوقی) را کشیده و شاه با حواشی و اطرافیهای خود براهی روان است و پیرزنی دامن سنجر را گرفته و دادخواهی میکند تا ستمی را که بوی رسیده بازخواست نموده و رفع آن ناروایی را از وی بنماید (۱).

صوری که در نیمه اول قرن دهم هجری (۱۶ م) در بخارا کشیده شده بواسطه ثابت بودن رنگها و تابش آن و پدیداری اثر بهزاد در آنان از دیگران ممتاز گردیده و این موضوع تعجبی ندارد زیرا که هنرستان بخارا جز در طول و امتداد دوره تیموری نبوده و از اولین نمونه آن نسخهای از (بوستان سعدی) است که در کتابخانه ملی پاریس موجود است و نیز کتابی است که در سال ۹۶۴ هـ (۱۵۵۵ م) در بخارا نوشته شده و با تصاویر زیفت و آرایش با آنکه شباهت بسیار بکار بهزاد در نسخه بوستان سعدی دارد که در دارالکتاب بهمنشهر (تهران) موجود است (۲).

کشیده نیز در این کتابخانه است که در (بوستان سعدی) و بهزاد است که جزء کتب کسیرن (کتابخانه کسیرن) است که در سال ۱۵۵۵ هـ (۱۵۷۵ م) در بخارا نوشته شده و با تصاویر زیفت و آرایش با آنکه شباهت بسیار بکار بهزاد در نسخه بوستان سعدی دارد که در دارالکتاب بهمنشهر (تهران) موجود است (۲). و بر آن امضای است (عبدالله نقاش) است که در صورت مذکور تمام مزایا و خصایص فن نقاشی اواخر قرن نهم هجری (۱۵ م) موجود است

۱ - لوحه سه شکل ۴۰ و ۴۱ که در آن ملاحظه سر پوشها در صور مدرسه بخارا بعمل میآید که از کلامهای بلند ترک دارد بوده. شماره در قسمت زیرین خود ملاحظه دارد مراجعه بصورت

(پیرزن و سلطان سنجر) L. Binyon the Poems of Nizami ص ۱۵

۲ - Blochet : Les Enluminures دو تابلوی ۵۷ و ۵۸

حق این است که نقاشی در بلاد ماوراءالنهر دامنه وسیعی نیافته و مدت زیادی در آنجا رونق و جلا نداشته معذالك هنرستان بخارا جمود و وقفه و عدم تنوع و تطور خود را حفظ نموده و در آن فنا و اضمحلال و نظوری که در قسمت نقاشی و طرز و اسلوب آن در دوره صفویه از نیمه قرن دهم شروع شده اوج حال خود باقی مانده و این وضعیت را محفوظ داشته .

خلاصه بهرطوری که بوده دوره نقاشی بخارا تقریباً در انتهای قرن دهم خاتمه یافته و بلاد ماوراءالنهر از هنر نقاشی ایرانی غریب و بیگانه میشود چنانکه قبل از سقوط و انقراض تیموریان هم آنجا باین فن بیگانه و ناشناس بوده است .

فصل ششم

هنرستان صفویه

دوره فرمانفرمایی و سلطنت خانواده صفویه در ایران عصر رفاهیت و روزگار آسایش و خوشگذرانی و فراوانی نعمت و زمان ترقی و پیشرفت هنر و صنعت است در این عهد پیشرفت ها و تحول زیادی در فنون و هنر رخ نموده و صنایع و فنون مراتبی عمده را پیموده مخصوصاً هنر نقاشی در نیمه اول حکومت طولانی این دودمان بدرجه بلندی از ابداع و تازه کاری و استواری رسیده و برای آن تعجیبی نیست زیرا که استیلا شاه اسماعیل بر هرات (۹۰۷ - ۹۳۰) - (۱۵۰۲ - ۱۵۲۴) و مهاجرت اساتید پیشه و هنر پیای تخت شاه در تبریز پس از آن انتخاب و تعیین (بهزاد) از طرف شاه بمدیریت کتابخانه شاهی که در آن وقت شیبه ترین چیزها بیک « هنرستان پیشه و هنرهای زیبا » بوده مستلزم این گونه پیشرفت بود و گوئیم که اینها تمامی باعث بر تاسیس و ایجاد هنرستان نوینی بود که در سر آن بهترین خوشنویسان و نقاشان و سرامدان هنر قرار گرفته و آنان مابین هنروران هرات گلچین و برگزیده بودند و از اینجهت روابط استواری بین فنون هنرستان صفویه در آغاز پیدایش آن و بین تقالید و تبعیت فنی در دوره ابیکه بهزاد و همکاران و هنر آموزان زمان او بدان برتری و تفوق یافته بودند پیداشده

با این وصف جنگهاییکه همواره شاه اسماعیل بآن دچار و گرفتار بوده بهره و نصیب او را در استوار نمودن این کار و تقویت آسایش پیشه و هنر کمتر از سهم و نصیب پسرش شاه طهماسب نموده که بعد از وی بر فراز دیبیم و تخت ایران جانشین او گردیده ۹۳۰ هجری (۱۵۴۲ م)

شاه طهماسب تا سال ۹۸۴ (۱۵۷۶ م) در ایران فرمانروایی و شاهی داشته و خودش هم نقاشی زیر دست و توانا بوده و هنر صورتگری را از نقاش معروف «سلطان محمد» فرا گرفته و بین او با بهزاد و آغامیرك رابطه ای شایسته و دوستی و صداقتی ممتاز و پسندیده بوده (۱)

معروف است که كوچك شماری و استحقاق یا تحقیر و بی اعتنائی بنقاشان و هنرپیشه گان در خانواده صفویه تقلیل یافته و اهمیت پیدا نمودند در صورتیکه پیش از آن حق آنها ضایع و جاه و منزلت ایشان پست و بی اهمیت بوده و اعتنائی باین هنر پیشه گان نمی نمودند و این تحول را باعث و سبب چنین شد که امراء و بزرگان رجال دولت و اشراف کشور در جمع آوری عمل و آثار هنرپیشه گان پیروی نموده و اهتمام زیاد در نگهداری آن بخرج میدادند و در دنباله این کار نسخه های خطی و زیبا و نفیسی بوجود آمد که هر کدام دارای شماره ای بسیار از نقوش و صور بودند (۲)

در نقاشی های دوره صفویه شکوه و عظمت این عصر و ابهت و جلال این زمان هویدا و آشکار خواهد شد و بیشتر موضوعی که برای کشیدن تصاویر و طرح صور نقاشی گرفته شده وضعیت زندگانی و چگونگی حیات درباری و طرز روحیات طبقه اشرافی و رسم کاخهای زیبا و باغات دلگشا و شاداب بوده صور اشخاصی که در این تصاویر ترسیم شده تمامی باقامت های رسا و قدرعنا و پوششهای فاخر و زیبا امتیاز یافته اند ولی رسوم آنها منتهی درجه درنازك کاری و دقت و تناسب است چنانکه رنگهای آن تنوعی زیاد داشته و آمیزش آن بمناسبت شده و در میانه آنان رنگهایی روشن و تابان و فرح افزا و درخشان است و از جمله الوانی است که هنرستان تیموری بدان امتیاز و اشتیاق یافته

در این تصاویر رنگهای مناسب و ملائمتر دیگری وجود دارد که در مورد آن

۱ - مراجعه شود به Sakisian : La ۱۱۹ و Blochet ; notice sur la

Miniature Persane collection Marteau م ۱۳۲ - ۱۳۸

۲ - مراجعه شود به فصل اول کتاب Painting in Islam سرتوماس ارنولد

بخش توجه بظاهر و برآگزیدن موضوعات صور و تناسب و ترکیب تصویری بطور کلی نیست (۱)

از جمله چیزی که مشخص و مبین نقاشیهای دوره صفویه است مخصوصاً آنچه را که پیوسته بازمه اوایل آن میباشد لباس و پوشش سر اشخاص است که آن عبارت از عمامه‌ای است که به حالت استداره و گردی درست شده و از بالای آن علامت یا میله کوچکی سرخ رنگی نمودار میباشد و در هر تصویری که وجود اینگونه علامت مشاهده شد دلالت دارد که نقاشی آن مربوط به دوره خاندان صفویه بوده اگرچه بود و نبود غیر آن مستلزم این نیست که صورت مربوط بغیر این دوره و زمان باشد.

ظاهر این است که علامت نامبرده در آغاز کار از شمار افراد خانواده صفویه و پیروان آنها شمرده شده و رنگ این علامت همیشه سرخ بوده چنانکه در تصاویری که مربوط با اوایل عصر صفوی است این علامت دیده میشود ولیکن اهمیت و لزوم آن چندان دوام نیافته و طولی نکشید که کمی و تقلیل پذیرفت و خود مردم با نقاشان رنگ آن نشانه را در موقعی که قدمت خانوادگی صفویه بابر جا گردید و گذاشته و متروک داشتند چنانکه ترك نموده و برای آن مجال مقاومتی نماند حتی اینکه برای ما ممکن است که هم بعد از وفات شاه طهماسب این علامت را بکمی و ندرت دیده و مشاهده کنیم (۱۹۲۶ - ۹۸۴ هـ)

از جمله چیزی که قرن دهم هجری (۱۶ م) در تاریخ نقاشی ایران بآن امتیاز یافته وحدت سیاسی دوره صفویه در صنایع مختلفه مابین نواحی مختلفه و متفاوته است که این موضوع در هر جا اختلاف و تفرقه را از بین برده بطوریکه تمیز و تشخیص مابین تصاویری که در شرق دولت امپراطوری کشیده شده با تصاویری که در غرب و مرکز کشور تهیه نموده اند مشکل گردیده زیرا استادان فنی و هنروران در تمام اطراف و نواحی یا گوشه و کنار کشور امپراطوری از سرامدان هنر و نقاشان دربار تبریز و قزوین پیروی و تقلید مینمودند و در این بین جز تفاوتی اندک بین محصولات فنی و کارهای دستی استادان در بخش‌های مختلفه کشور دیده نمیشد.

در آنجا چندین نسخه خطی وجود دارد که تصاویر آن دوره انتقال از مدرسه تیموری هرات را بزمان شاه اسمعیل و پسرش شاه طهماسب نشان میدهد و از مهمترین نسخه های خطی نسخه ایست که در کتابخانه ملی پاریس موجود است و آن نسخه در هرات برای امیرعلیشیر فوائی در سال ۹۳۵ هـ ۱۵۲۲ م نوشته شده و احتمال دارد که آنچه از تصاویر در این نسخه اضافه شده در تبریز بدست بهزاد و شاگردان آن انجام گرفته باشد (۱)

در موزه « متروپولیتان لیو یورک » نسخه خطی زیبا و نفیسی از منظومه خمسه نظامی است که آنرا سلطان محمد نورخوشنویس بزرگ مشهورنوشته و در آن پانزده تصویر کشیده شده که هر کدام بارنگهای زیبا و تابان شایسته و ممتاز گردیده و بر سوم فنی و تزئیناتی عالی و آرایشی لطیف و دقیق امتیاز یافته و شخص نمیداند بکدام يك از رموز و دقایق باریزه کاریها و ظرایف آن اظهار تعجب بنماید :

آیا بصورتی که لیلی و مجنون را در مدرسه نشان داده و در آن بیتی بفارسی نگاشته شده که از معلم درخواست میکند : « باین دخترک خرمائی هو که صاحب هوی زیبا است جز گفتار خوش و سخنان دلکش و پسندیده که او بدان سزاوار است یاد ندهد » (۲) یا بهفت صورتی که « بهرام گور » را با هفت شاهزاده خانم « دختران سلاطین هفت کشور » که از دواج نموده و هر يك از ایشان را در یکی از هفت گنبد یا کاخهایی که هر کدام یکی از رنگهای هفتگانه امتیاز یافته : « سیاه - زرد - سبز - سرخ - صندلی - سفید - کبود فیروزه » ملاقات و دیدن مینماید (۳)

مارتن عمل تصویر این نسخه خطی را به آغامیرك نسبت داده و ساکسیان

آنها از محمود مذهب میداند (۴)

۱ - مراجعه به Binyon, Wilkinson & Gray ; ibid ص ۱۰۷ - ۱۰۸

۲ - مراجعه به Dimand : A Handbook ص ۳۶ - ۳۸

۳ - مراجعه به Dimand ; ibid تابلوی اوون و مطابق با

ص ۲۷ L.Binyon : The Poems of Nizami

۴ مراجعه به Dimand ; ibid ص ۳۶ - ۳۸ Sakisian : La Miniature Persane

گنشته از این زیباترین کتاب و نفیس ترین نسخه خطی قرن ۱۰ هجری (۱۶م) بطور کلی نسخه ایست که شامل منظومهٔ خمسة نظامی شده که آنرا بین سالیان ۹۴۶-۹۵۰-۱۵۲۹-۱۵۴۳ برای شاه طهماسب نوشته اند و بقلم خوشنویس و خطاط مشهور شاه محمود نیشابوری نوشته شده این نسخه به چهارده صورت و بمجلس بزرگ و زیبای عمده زینت شده و از نفیس ترین آثار تاریخی و وزه بریتانیا از نفایس شرقی شمرده میشود و چندان تعجبی ندارد که آن از انفس نفایس شرقی شمرده شود زیرا که بر آن امضاهای بزرگترین اساتید فنی و سرامدان هنر دوره صفویه که از آن جمله : سید علی - سلطان محمد - میرک - میرزا علی - مظفر علی است رقم گردیده - صفحات این نسخه تمامی بهواش و حواشی تذهیب شده که در آن نقش و نگار نباتی و رسوم حیوانات طبیعی و خیالی وجود دارد در اغلب صوریکه در این نسخه کشیده شده بر آنها امضاهائی است که گاه میشود از نگارش نویسندگان خود استادان فنی و سرامدان هنر نبوده و شکی نیست در اینکه اساتید مذکور با آنها معاصر بوده اند و ممکن است که بصحت این امضاها و توق پیدا نمود اگرچه استبعاد ندارد که تمام صورتها بقلم يك نقاش انجام گرفته باشد.

استاد بنیون Laurence Binyon این تصاویر را با تحقیقات و تتبع کاملی در موضوعات منظومهٔ خمسة نظامی نشر داده (۱)

پنج صورت از تصاویر این نسخه را به میرک نسبت میدهند و واقعش این است که مصادر تاریخی ایران و ترك سه نقاش را باین اسم نام برده اند :

اول - خواجه میرک که در هرات اواخر قرن نهم هجری (۱۵ م) زندگانی مینموده و در زمان استیلاء محمد خان شیبانی بر هرات در آن شهر وفات یافته

دوم - حاج میرک است که از خوشنویسان و خطاطان بخارا بوده

سوم - که از همه آنها مشهورتر است آغامیرک اصفهانی اصل است که در دربار

شاه طهماسب در تبریز کار میکرده و باو صوری را که بنام وی امضا شده دو نسخه خطی

که ما در صدد آن هستیم نسبت داده اند (۱)

سام میرزا برادر شاه طهماسب در سنه ۹۵۷ - (۱۵۵۰ مینویسد آغامیرک نقاش دربار است که تالی ندارد و برای آن هیچ رقیبی نیست و اعالی مورخ ترك ذكر میکند که آغامیرک شاگرد بهزاد بوده و دوتفر از کبار مصورین و سرامدان هنر نزد او کار کرده و درس خوانده اند - آندو یکی : سلطان محمد تبریزی است که بزودی از آن نامبرده میشود - دیگری ، شاه قلی است که در دربار سلیمان خان قانونی کارمینموده

شکی نیست که مهارت و استادی و زبر دستی و استادی آغامیرک و مراتب آگاهی و دانائی او در فن نقاشی در این صور پنجگانه که یکی از نمایش گسری انوشیروان را داده که شاه کوش بگفتار دوجفدی میدهد که بابکدیگر روی خرابه های کاخی کهن سخن میرانند و نقاش آنها را بطرزی روشن و آشکارا نشان داده که بخوبی جالب نظر و توجه است و در صورت دوم دیده میشود که مجنون ، لیلی را در در صحرا دیدن نموده و گرداگرد مجنون را حیواناتی از درندگان و وحوش بیابانی فرا گرفته و استاد صورتگر آنان را در نهایت دقت باظرافت و زیبایی زیاد کشیده و درین این سه صورت باقی مانده منظری است که در بار شاه و انجمنهایی را نشان میدهد که در آنان آثار عظمت و جلال نمودار است (۲)

در این نسخه دو صورت را سلطان محمد نسبت داده اند. اول صورت خسرو است که ناگهانی در حالت تن شویی و استحمام بیالای سر (۳) شیرین رسیده و دومی بهرام گور است که بشکل شیر مشغول شده و این دو صورت برای هتافت و قوت ترکیب و رنگ آمیزی کافی است که بالاتر از آن در این مورد تصور نمیرود و نیز مراقبت و دقت زیادی در این دو صورت نسبت بتناسب آن با طبیعت و مراعات اصول طبیعی بامهارت فوق العاده در رسم صور آدمی و حیوانات مخصوصاً اسب بعمل آمده و در خود نسخه تصویر دیگری است که پیرزنی را مینمایاند که از سلطان سنجر داد خواهی

۱ - مراجعه دود به Sakisian ; La Miniature Persane ص ۱۰۹ و ما بعد آن

۲ - مراجعه پتابلوی ۳۱ شکل ۴۲

۳ - مراجعه پتابلوی ۳۵ شکل ۴۶

نموده و از سلطان میخواهد تابستنی که باو رسیده رسیدگی و دادرسی نماید . حیواناتی که در این صورت کشیده شده با تفصیل دیگران مارا وادار نمینماید که با استاد ساکسیان در نسبت دادن آن سلطان محمد موافقت نمایم (۱) علاوه بر این هاقستنی از تاریخچه زندگانی این استاد را میشناسیم مخصوصا بعد از اینکه ساکسیان اشتباه چیزی را که هارتن (۲) از وی نوشته بشود رسانیده در هر صورت تصویری که بنظر ما رسیده متضمن این است که حرفهای زیادی در باره آن بگویند .

شاید بدیعترین صورتی را که سلطان محمد تصویر نموده و حرکت دارتر و سبکروح تر از همه و خوش طراح تر از تمام کارهای او صورتی باشد که در نسخه خطی از دیوان حافظ کشیده .

استاد نامبرده در این تصویر مجلس بزم و باده گساری را نمایش داده که در آن پیاله هادوزرده و مردمی بعیش و نوش مشغول و دیگران بحالت رقص و طرب درآمده و بعضی از فرط شمع بروی زمین میفلطند و اشخاصی دیگر دیده میشوند که از اثر باده بحالت مستی درآمده و گف بلب آورده اند و شیشی را نشان میدهند که آینه در دست گرفته و صورت خود را می بیند و فرشتگان نیز در کار باده نوشی شرکت نموده و از کنگره ای که مشرف بر دیگران است اشتراك میجویند در حالیکه نوازندگان همه را بطرب آورده و بین آنان سه صورت دیده میشود که شبیه تر از هر چیز بصورت بوزینه بوده و در گوشه از این تصویر منظره باغی است که بغرفه پیوسته و اتصال دارد و در آن مردی ایستاده که در دست او رشته درازی است که از طرفی يك سر آن بساق پای وی پیچیده و سر دیگران بابریقی از نوشابه (شراب) بسته و پیوسته است (۳)

از جمله چیزیکه بساطان محمد نسبت داده اند صورتهای شاهنامه مشهور است که اکثرن در کلکسیون (مجموعه) بارون دی روشلید است این نسخه دارای ۲۵۶

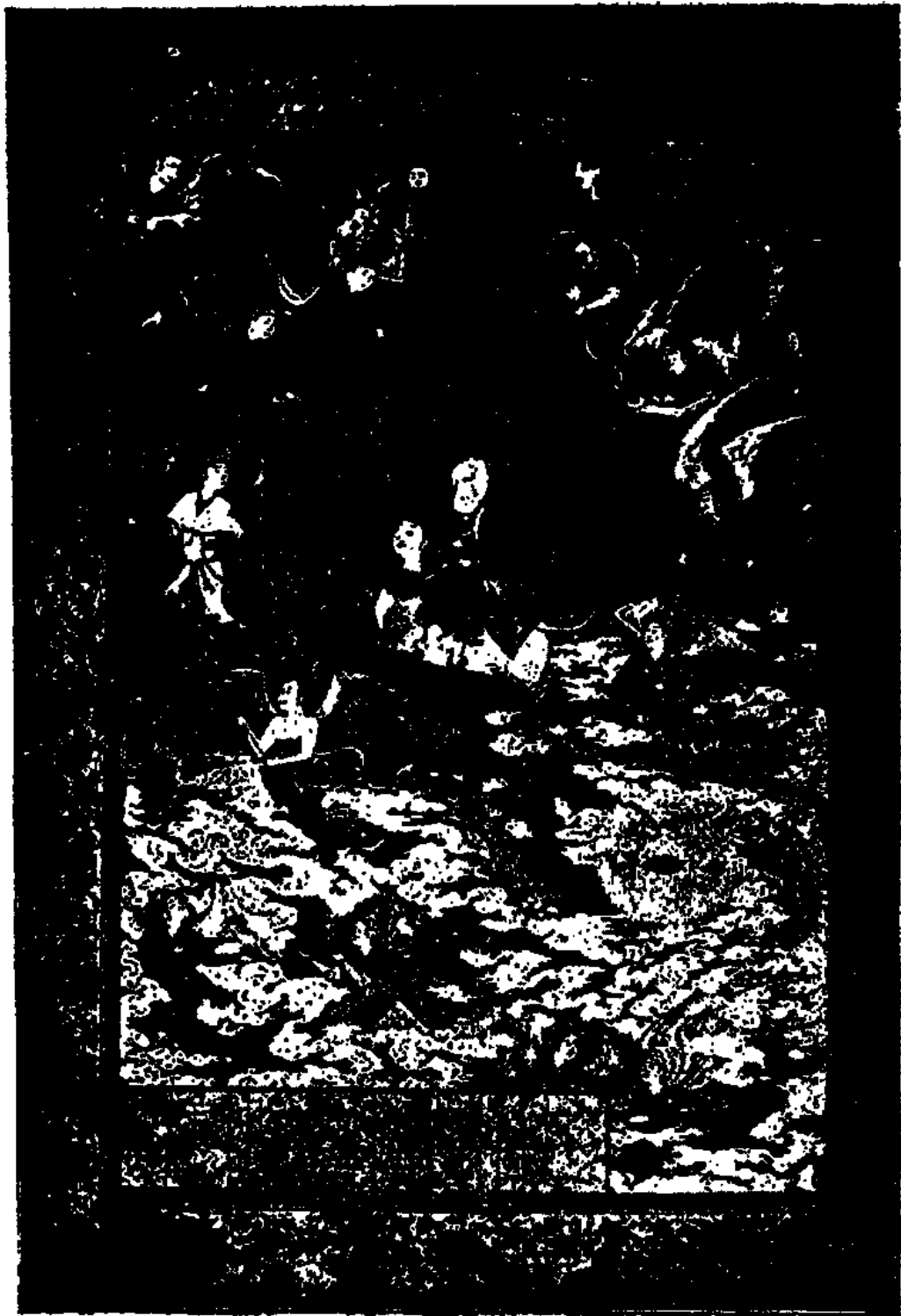
۱ - مراجعه بنابلوی ۴۷ شکل ۴۸

۲ - مراجعه شود به Sakisian : La Miniature Persane ص ۱۱۰

۳ - مراجعه بنابلوی ۳۸ شکل ۴۹

مچنون و کاشاییدن آن بجانب منزل لیلی عدل میر سید علی قاش - هنرستان صفویه
۹۴۶ - ۹۵۰ ارشد خلی نظامی شاه طبیب در موزه بریتانیا

شکل ۴- مزاج (هنرستان سلویه قرن دهم هجری) از خسه نظامی شاه طهماسب در موزه بریتانی

شکل ۶- آمین خسرو بالای سرشیرین در حالت تن شومی از سلطان محمد قاش - هنرستان
صفویه - از نسخه خطی نظامی شاه طهماسب درموزه بریتانیا

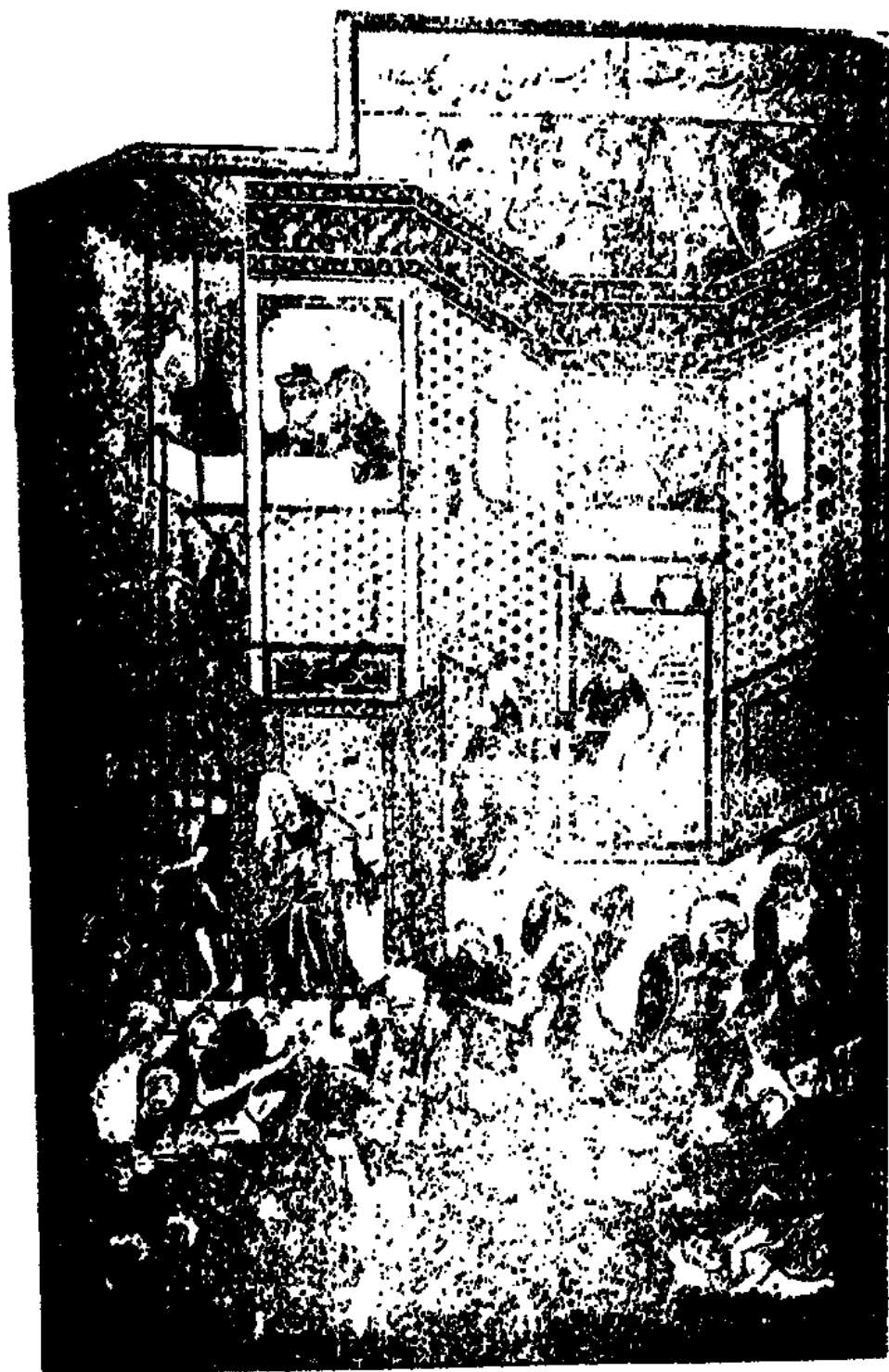

شکل ۴۷ - مجلس وعظ از شیخ زاده مصور - هنرمندان صفویه در نیمه اول قرن دهم هجری
مجموعه کاریشه

شکل ۴۸- یزدن و دادخواهی از سلطان سنجر- عدل سلطان - قاش - هنرستان صفویه (۹۴۶ - ۹۵۰ هجری)
نسخه خطی نظامی شاه طهماسب درموزه بریتانیا

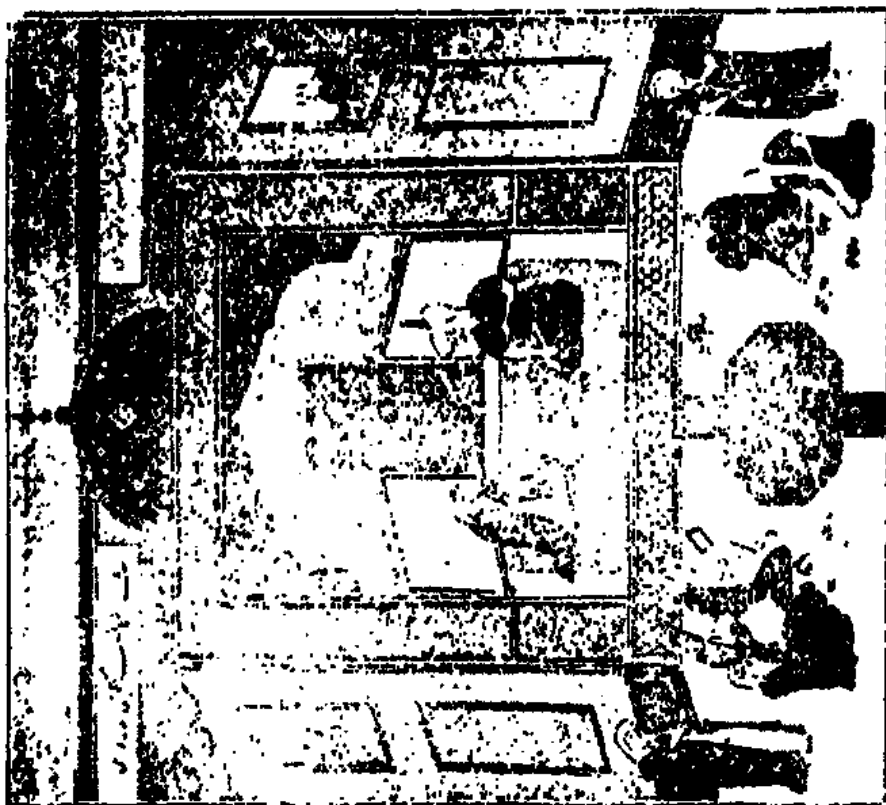

شکل ۴۹- مجلس باده گساری ادراسخان محمد نقاش - هنرستان صفویه در آغار دین دهم هجری و چهره کاری

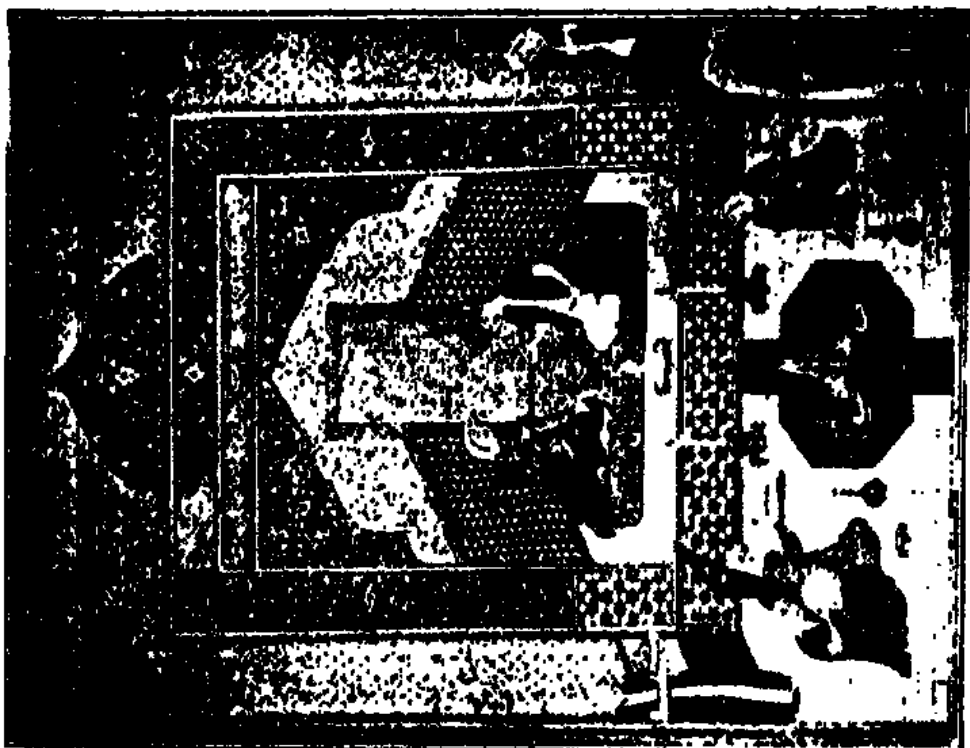

شکل ۵- صورت امیرالسلطان محمد طاق با مرستان او در حدود سال ۱۳۰۵ هجری
کتابخانه ملی لندن گرد

شکار ۵۲- بهرام گور با یکی از بانوان خود در کاخ سیاه
محل محدود، منظر ۹۳۶ هجری از نسخه خطی کتابخانه ملی
پاریس منظومه میر علی شیرنوامی

شکار ۵۲- بهرام گور با یکی از بانوان خود در کاخ سیاه
محل میرک هاشم سال ۹۳۱ از نظامی خطی کتابخانه سلطنتی

شکل ۵۵: منظره دهائی (رسمی) عمل محمدی نقاش موزه نوور

تصویر بزرگ است که درین آنها مناظر بسیاری از صید و شکارگاه و میدان جنگ و کارزار دیده میشود.

بطوریکه برای ما معلوم شده یکوقت سلطان محمد مدیریت هنرستان نقاشی باجمع قنون جمیل تبریز را عهده دار بود و او ضمناً بیاقی فنون آرایشی و تزیینی توجه نموده و نقشه قالیچه ها و ظروف را میکشیده و تاثیر طراز و اسلوب فنی و صنعت او در اشکال انسانی که بر منسوجات و پارچه های ابریشمین ایرانی در قرن دهم هجری (۱۶م) بکار رفته مشاهده مینمایم.

از جمله کسانی که جزو نقاشان درباری شاه طهماسب اشتها ریخته اند مظفر علی است که از کارهای او دو صورت در کتابخانه «لنین گراد» وجود دارد و صورتی هم در نسخه خطی موزه بریتانیا سابق الذکر است که تصویری از بهرام گور کشیده که بیک تیر گوش گورخر را بسم آن دوخته تا اینکه برای دلبر خود (آزاده) مهارت و زبردستی و توانائی و قدرت خود را در کارشکار معلوم داشته و خاطر نشان او نماید.

مظفر علی شاگرد بهزاد بوده و برتری و بالادستی او در رقم و تصویر صور اشخاص بدوست داشتن رنگ طلایی و بکار بردن آن در نقاشی محرز و ممتاز گردیده و این استاد نقاشی های لازمه و تصاویر قصر شاهی و تالار چهل ستون را در اصفهان عهده دار بوده (۱) در آنجا دو نفر نقاشی ماهر بوده اند که برای ایشان اهمیتی بخصوص است و آن دو یکی میر سید علی و دیگری عبدالصمد است که دوری مهم را در پیدایش هنر و ایرانی در دربار هند بازی نموده اند.

میر سید علی اصلاً تبریزی بوده و در تصویر نسخه خطی خمسه نظامی که برای شاه طهماسب درست شده و اکنون نسخه مزبور در موزه بریتانیا موجود است دست یاری و همکاری نموده و او در آن کتاب تصویری را کشیده که نماینده پیرزنی است که مجنون را بجانب سراپرده لیلی میکشاند او مجنون را بطنابی بسته و کودکان بوی سنگ میزنند لیلی نیز در جلوی خیمه خود نشسته او را می بیند - او در این تصویر خیمه های دیگری

دیده میشود زفانی که در آن خیام و سرپرده جا دارند و بکارهای پراکنده خانه‌داری و غیر آن مشغولند و نیز شبانه‌ی دیده میشود که گله از گوسفندان را میچرانند و در دست یکی از شبانه‌چله‌است که میرسد و شبان دیگر بنواختن نی مشغول است (۱) و ظاهر این است که همایون امپراطور مغل در هند دو استاد مشهور و نقاش معروف میرسید علی و عبدالصمد را در تبریز دیده و آنوقت بوده که همایون با آنجا پناه آورده و در دربار شاه طهماسب میزیسته و نیز بعد از محروم شدن وی از تخت و تاج هند بوده.

همایون را شگفتی عجیب از کار میرسیدعلی پیدا شده و باو *Nadir al-Mulk* لقب داد این دو نفر نقاش بعدها بامیر کابل پیوسته و در آنجا عمل ۱۴۰۰ تصویر بزرگ را برای قصه افسانه‌امیر حمزه ایرانی (رموز حمزه) ترتیب داده اند (۲)

همایون و پسرش بهترین سرمشق را در تصویر و فن نقاشی از میرسیدعلی و عبدالصمد گرفته و یکی بعد دیگری کار هنرستان نقاشی را که امپراطور اکبر تأسیس نموده بود بکمک شاگردانی از هندو اداره مینمودند و آنها در رسم سوری که همایون خواسته بود *Tashreeh* مساعی بخرج داده‌اند، ما عده زیادی از این صور را که روی پارچه و قماشها کشیده شده دیده‌ایم که اغلب آنها در موزه وین محفوظ است (۳)

از شاگردان هندو که این هنر را از آنهاستاد فرا گرفته اند دو نفر بنام دارونت و بازوان بعد کمال رسیده و نبوغ یافته اند ظن قوی آن است که میرسیدعلی یا عبدالصمد یا آندو با یکدیگر پرده بزرگی را که در آن تصویر افراد خاندان تیمور است برای همایون طرح و ترسیم نموده‌اند و پرده مذکور اکنون در موزه بریتانیا محفوظ است و بر پارچه مانند صور افسانه امیر حمزه رسم شده ولیکن حالیه بطرزی شایسته واضح روشن نیست تا در رسیدگی و تحقیق آن بتوان دقت و توجه نمود.

در اینجا آنچه که برای ما باقی مانده پیش از پایان این فصل آن است که اشاره

۱ - مراجعه بنابلوی ۳۳ شکل ۴۴

۲ - مراجعه شود به Percy Brown: *Indian Painting Under the Mughals*

ص ۴۱، ۵۳، ۵۴ و Sakisian: *La miniature persane* ص ۱۱۶ - ۱۱۷

۳ - مراجعه شود به Die indischen miniaturen des Haemzae Romanes,

hrsg. von H. Glück, Wien 1925

بنقاشی نمایم که او مصور محمدی است این استاد فن نقاشی را از پدر خود سلطان محمد فرا گرفته و در کشیدن صور منظر دینی و تصاویر دهاتی و برزگری پر پرده خویش فرونی و برتری یافته و در حقیقت بیشتر چیزی که از کار محمدی بنظر ما رسیده مربوط باوضاع دهکده و مناظر طبیعی است و شاید بدیعترین تصویر آن پرده نقاشی باشد که در موزه لوور محفوظ است و مربوط بسال ۹۸۶ هـ - ۱۵۷۸ میلادی است و این تصویر نواحی مختلفه‌ای از زندگانی دهاتی را نشان میدهد و در آن صورت زارعی است که زمین را شخم زده و زراعت میکند و زارع دیگری است که در زیر درختی نشسته و پرندگان بالای سر آن درخت قرار گرفته اند و در نزدیکی آن دو تن شبانی است که بیاسبانی کله از گوسفندان مشغول شده و در دست یکی از آن دو نالی است که در حال نواختن است و در آن صورت دو خیمه دیده میشود که در میان خیمه ها زنانی هستند که بعضی دواک در دست گرفته و چله میرسند و بعضی پارچه میافند و این رسم مانند دیگر ترسیمات (محمدی) تمامی رنگین نبوده بلکه کمی از آن دارای رنگ سرخ در سنگها و صور حیوانات است. (۱)

اما نقاشان دیگر که خبر اشتغال و کارداری آنان در زمان شاه طهماسب به ما رسیده در اینجا ما را مجالی برای تحقیقات حال ایشان بطور تفصیل نیست و همین بس است که ما بنام بزرگتران ایشان و معروفین و برجستگان آنان اکتفا نمایم، ازین ایشان : سید پیر نقاش و شاه محمد و دوست محمد و شاه قلی تبریزی است (۲)

۱ - مراجعه شود به Stchoukine: Les Miniatures Persanes ص ۹۱

۲ - مراجعه بکتاب استاد ساکسیان برای شناسایی تراجم مصورین و نقاشان

فصل هفتم

عصر شاه عباس و جانشینان او

رضاعباسی و تأثیر اروپائی

شاه عباس بزرگ از (۹۸۵هـ - ۱۰۳۸ تا ۱۰۷۲ هجری - ۶۲۹ میلادی) در کشور ایران حکومت و شاهی داشته هنگامی که او بتخت نشست تجزیه و انحلال یا فنا و زوال سراسر این کشور را تهدید مینمود ، شاه عباس در شکست و هزیمت دشمنان خود موفق شد که گرد و غبار را از چهره و رخسار این مملکت پاک نماید و اسباب آبادی و عمران را در آن فراهم ساخته سزاوار قدردانی و سپاسگذاری رعیت خود گردد و نام او در تاریخ ایران نکته و رمزی از مجد و عظمت و آسایش و راحت و خوشگذرانی و امنیت باقی گذارد .

شاه عباس در سال ۱۰۰۹ (۱۶۰۰) پایتخت ایران را باصفهان برده و بر زیبایی و دلگشایی این شهر در اثر بریدن کوهها و هموار نمودن راههای زیاد و برپا نمودن عمارات عالیّه افزوده و خوشنویسان و مذهبیین و نقاشان عالی مقام را بجانب آنجا کشانیده ، اصفهان را جایگاه دانش و فنون و پیشه و هنر نمود، او پایتخت را بجنوب کشور انتقال داده و آنرا بدریای آزاد نزدیک گردانید، روابط با هندوستان و ممالک باختر را در آنجا ترقی و رشد و نما داده و ایران را بسفرا و فرستادگان مخصوص و دستجات اعزامی از کشورهای مختلفه اروپا و انمود و معرفی کرد تجویز شاه و رخصت یا اجازه حکومت او بازرگانان و جهان گردان را برای آمدن باین کشور و دیدن و بهر مند شدن از مزایا و مناظر آن تشویق نمود و بطوریکه بسیاری از ایشان بآداشتهائی در آن دوره و زمان از خود نگاشته و گزارش گردش و سیر و سیاحت خویش را بیادگار گذاشته اند و در این آثار شگفت و حیرت خود را بنهضت بلاد ایران و پیشرفتهای مهم این کشور وصف کرده و عادات و وضع سلوک و تقالید و اخلاق و رسوم را که دیده اند

بمورد بیان آورده و از برخی صور بدیعه و نقاشی های ممتاز و گزیده که در دیوار کلاهبا بآن زینت و آرایش شده بود سخن رانده اند.^(۱)

در حقیقت شاه عباس توجه زیادی بتصاویر و نقش و نگار ابنیه و عمارات داشته که از آن صور بدیعه هنوز در دو کاخ سلطنتی اصفهان باقی و پایدار است.^(۲)

در این تصاویر بسیاری از رسوم بطرح و اسلوب طراز نقاشی اروپا دیده میشود که با نقاشی ایران قرین و مجاور گردیده و محتمل است که جزو صنعت و کار یوحنای هلندی باشد که سالهای چندی در خدمت شاه عباس بوده^(۳) ولی ما می بینیم که آخر دوره صفویه بتنوع محصول فنی و رنگارنگ شدن فنون و هنر امتیاز یافته زیرا پیدایش تاثیر فنی اروپا استادان ایرانی را از میدان تنگ کتابت و تصویر و کار تذهیب کتاب بمیدان های پهناور دیگری وارد کرده که در ترسیم صور مستقله و آرایش و تزئین ابنیه و دیوارها گرائیده اند و بسیاری از آن نقوش و صور در دیوارهای عمارات و ابنیه آترمان هم اکنون بخوبی دیده میشود.

گذشته از این نقاشان آترمان توجه زیادی بنقاشی نسخه های خطی گرانبها و تذهیب آن تنموده بلکه کشیدن تصاویر را با قلم بدون هیچگونه رنگ ترجیح داده و عمل سیاه قلم را معمول نمودند مگر اینکه بندرت بروش سابق رفته چون عمل نانوی آنها کم خرج تر بوده و نقاشی را بدلهای مردم نزدیکتر مینمود و آشنائی و رغبت ایشان بآن زیادتر گردیده و در تقویت و پیشرفت آن اقدام نمودند و این کار تنها جهت درباریان و رجال دولت نبوده بلکه دیگران هم در این خصوص تشريك مساعی مینمودند ولیکن تمام این اهتمامات شکست و انحطاطی را که باین پیشه و هنر روی داده بود چاره نمینمود و بعدها دربارهم همراهی و نگهداری زیاد از نقاشان و اهل هنر نکرده بملازمه مردم هم از تقویت و تشویق و مددکاری ایشان خودداری نمودند

۱- مراجعه به Th. Herbeet; Description of the Persian Monarcy و کتاب

J. Chardin Voyages en Perse (Amsterdam) 1711

۲- مراجعه شود به J. Daridan et S. Stelling-Michaud; La Peinture

Sèfevide d' Ispahan (Paris 1930)

۳- مراجعه شود به Binyon, Wilkinsno & Gray; ibid ۱۹۰۴

لذا بسیاری از نقاشان در کار کردن از برای خود ناچار شدند، این موضوع باعث شده و معلوم میدارد که نسخه های خطی مصور و گرانها بعد از نیمه قرن دهم هجری رو بکمی و ندرت گذاشته و تقریباً از دیادصور و نقوش وضع تجارتی و کسبی بخود گرفته وبدون توجه ومراقبت زیاد در جواب تقاضای خواستاران که سرمایه وداری اندك وفروتنی وافتادگی زیاد داشتند کارهایی انجام میگرفت.

اما شناسائی ایرانیان بتصاویر اروپائیان و نقاشی آنان مربوط باوایل قرن دهم هجری (۱۶ م) میشود چنانکه گزارش آن از البوم کتابخانه ملی پاریس بخوبی مشاهده خواهد شد که در آن بسیاری از رسوم و نقاشی دورر (Dürer) آلمانی تقلید شده و احتمال دارد که آنها را مبلغین مسیحی یا تجار وبازرگانان حمل ونقل نموده باشد (۱).

در مصادرا دی وتاریخی از نقاشانی که تصاویر اروپایی وطرز کار آنها را تقلید نموده اند یاد آوری شده مانند شیخ محمد شیرازی که در کتابخانه شاه اسمعیل میرزا (۲) کار میکرده (۹۸۴-۹۸۵) (۱۵۲۶-۱۵۲۸ م) پس از آن بخدمت شاه عباس پیوسته ولیکن تاثیر صنعت غرب (اروپایی) در نقاشی ایرانی بطئی بوده وبکندی پیش رفته ظهور آن ابتدا در اختیار موضوعات و انتخابش زیادتیر از هر چیز در اسرار و دقایق اصل صناعت بعمل آمده بطوریکه ممکن است ما بکوفیم نقاشان ایرانی از کار و کردار نقاشی اروپایی اقتباس کرده وجیزهای زیادی را از آنان پیروی وتقلید نموده اند ولیکن ایرانیان از تمامی آنها چیزی را که شایسته وسزاوار بیان باشد هضم نتموده و بخود نگرفته اند مخصوصاً در نقاشی کتاب های خطی پیروی از روش و اسلوب قدیم کرده و با تقلید نمودن از هر طرز جدیدی مقاومت و پافشاری مینمودند. اگرچه تصاویر ابهت واهمیت اولیه خود را از دست داده وبسیاری از متخصصین فنی نمیتوانستند چیزهای تازه ای بیاورند وتصرف باابداعی بنمایند لذا بتقلید صور موجوده از مخطوطات

۱- مراجعه شود به Basil Gray; Persian Painting ص ۸۳

۲- اوشاه اسمعیل صفوی اول (۱۵۰۱-۱۵۲۴ م) نیست چنانکه استاد گرای (Gray) (ص ۸۴)

(Ibid) تصور کرده بلکه شاه اسمعیل دوم ملقب بعاذل است. مضاف به Arnold; Painting in Islam

ونسخ قدیمه بطور تقلیدی نامعلوم اکتفا نمودند چنانکه ما این طرز را در تصاویری که در نسخه خطی منظومه یوسف وزینجا کشیده شده و تاریخ آن ۵۱۰۲۹ (۱۶۱۹ م) است ملاحظه مینماییم و هم اکنون نسخه آن در (دارالاثار العربیه) (۱) موجود است و در نقشه های نسخه خطی دیگری که در این موزه محفوظ است (۲) و شامل کتاب مثنوی جلال الدین رومی میگردد در یکی از صفحات این نسخه که جزء دفتر اول از آن کتاب است تاریخش این است که در سلخ شهر رجب ۱۰۱۲ هجری تمام شد (۱۶۹۴ م).

اما رسمها و صور مستقله ای که جزء افتخارات و امور مهمه این عصر است بعضی اوقات شناختن تاریخ آن بدقت مشکل است زیرا که در این بین تغییراتی طبیعی در طرز و روش این نقوش و رسوم پیدا شده مخصوصاً از وقتی که برتری و امتیازات در تصویر نسخه های خطی (محمدی) نقاش شروع گردیده که ما در فصل گذشته راجع بآن شرحی نگاشته و در اطراف کار او بیاناتی نمودیم این اسلوب همواره جاری و معمول بوده و از آن پیروی میشد تا اینکه نقاش بزرگ و استاد بلند پایه (رضای عباسی) پیدا شده و آنرا بدرجه اعلی از ترقی و پیشرفت رسانید چیزی که هست پوشش سر و عمامه و کلاه کمک زیادی بما درباره تشخیص تاریخ این صور و رسوم مینماید که در نیمه قرن دهم درست شده (۱۶ م) و نیمه قرن ۱۱ هجری هم بدینگونه است زیرا که عمامه در قرن دهم (۱۶) بحجم خود افزوده تا اینکه در آخر دوره شاه طهماسب خیلی ضخیم و بزرگ گردیده و ضمناً عمامه های دیگری بظهور آمده و ما می بینیم که جوانان شوخ و شنک و زنان دلقرب و طنز در رسوم و نقوش ویرده و تصاویر این عصر پیدا شده اند صاحبان تصاویر در عمامه های خود گلها و شکوفه های که دارای بوته های ساق بلند است داشته یا اینکه در اطراف سر دستمال یا روسری مانند زنان دارند و گاهی جامه هایی پوشیده اند که با آن عمامه و دستار نوك تیز (مخروط) دیده میشود و در اول نیمه دوم از قرن یازدهم هجری (۱۷ م) بسیاری از مردها عمامه و کلاه های از

پوست گوسفندان بر سر مینهادند که پشمهایی از آن آویزان بود (۱)
 از جمله چیزی که در نقاشی و رسمهای مربوط به قرن یازدهم هجری (۱۷ م)
 دیده میشود تبدل و تغییری است که در تصاویر اشخاص بظهور آمده و شخص تقریباً
 جز قامت های رسا و اندام رعنا نمی بیند و طرح و وضعی که خالی از تکلف است مشاهده
 مینماید بطوریکه در این صور اهمیت اشخاص را زیاد نموده و عده افراد را تقلیل
 داده مثلاً دیده میشود که در يك صفحه صورت یک نفر یا دو نفر کشیده شده در صورتیکه
 در قرن پیش تمام صفحه ها از یک کمد زبانی از صور پهلوانان و اتباع و تماشاچیان و غیره
 پر بوده *

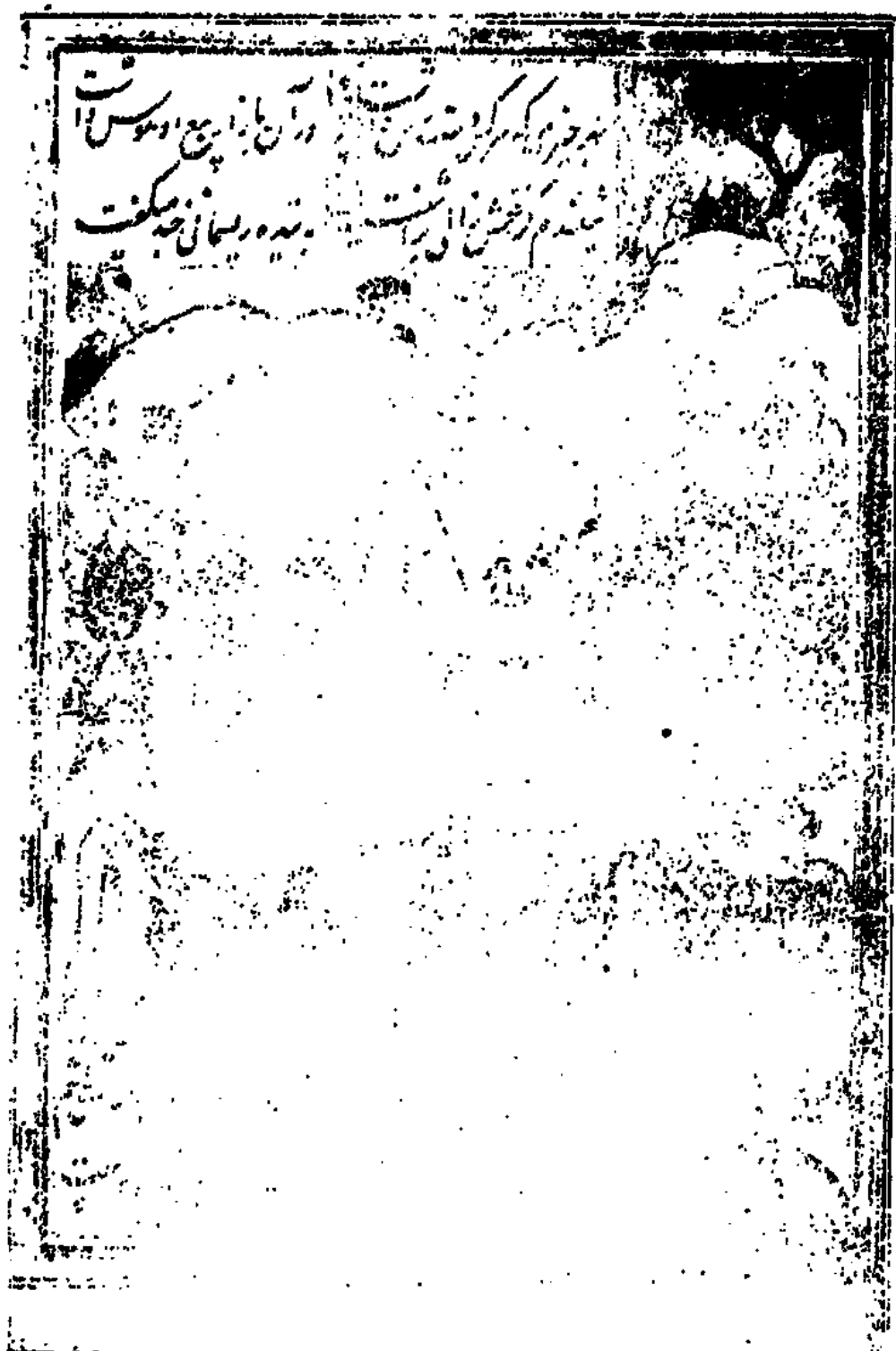
هم بدینگونه اساتید فنی آرایش های مرکبه و تزئینات مختلفه را که در دوره
 های گذشته بآن اشتهار داشتند ترك نموده و بآرایش متن و زمینه تصویر بنمیدرخت
 های كوچك بابتونه و شاخه های گلدار تنها اكتفا کرده و باین وصف رسوم و تصاویر
 انسانی در میانه آنها پیشرفت نموده و موقعیت و مقام اشخاص در نقشها ظاهر و آشکار
 میگردد چنانکه شوخی و مداعبه و کارهای تمسخری بطوریکه در عمل کاریکاتورهای
 جدید معمول است در آنان بظهور رسیده .

در حوزه "متر و پولیتان نیویورک" دو نسخه خطی از شاهنامه است که بزمان
 شاه عباس مربوط است و در آن صورتهای زیادی دیده میشود .
 نسخه اول تاریخ آن ۹۹۶ هجری (۱۵۸۷-۸۱۵) است که در آن چهل تصویر
 بزرگ کشیده شده در صورتیکه نسخه ثانی تاریخ آن از سال ۱۰۱۴ تا سال ۱۰۱۶
 است (۱۶۰۵-۸۱۶) و در آن ۸۵ صورت بزرگ وجود دارد که بقلم استادان ناشناخت
 و غیر معروف انجام گرفته .

اسناد دیمند (Dimand) عقیده دارد صور اشخاص و مناظر طبیعی که در این
 دو نسخه کشیده اند از اصل طبیعت نقل شده و در آنها بسیاری از اوصاف و مشخصات
 صوری دیده میشود که منتسب ب استاد معروف "رضای عباسی" است (۲) . در واقع

۱- مراجعه شود به Binyon; Wilkinson & Gray : ibid م ۱۵۵

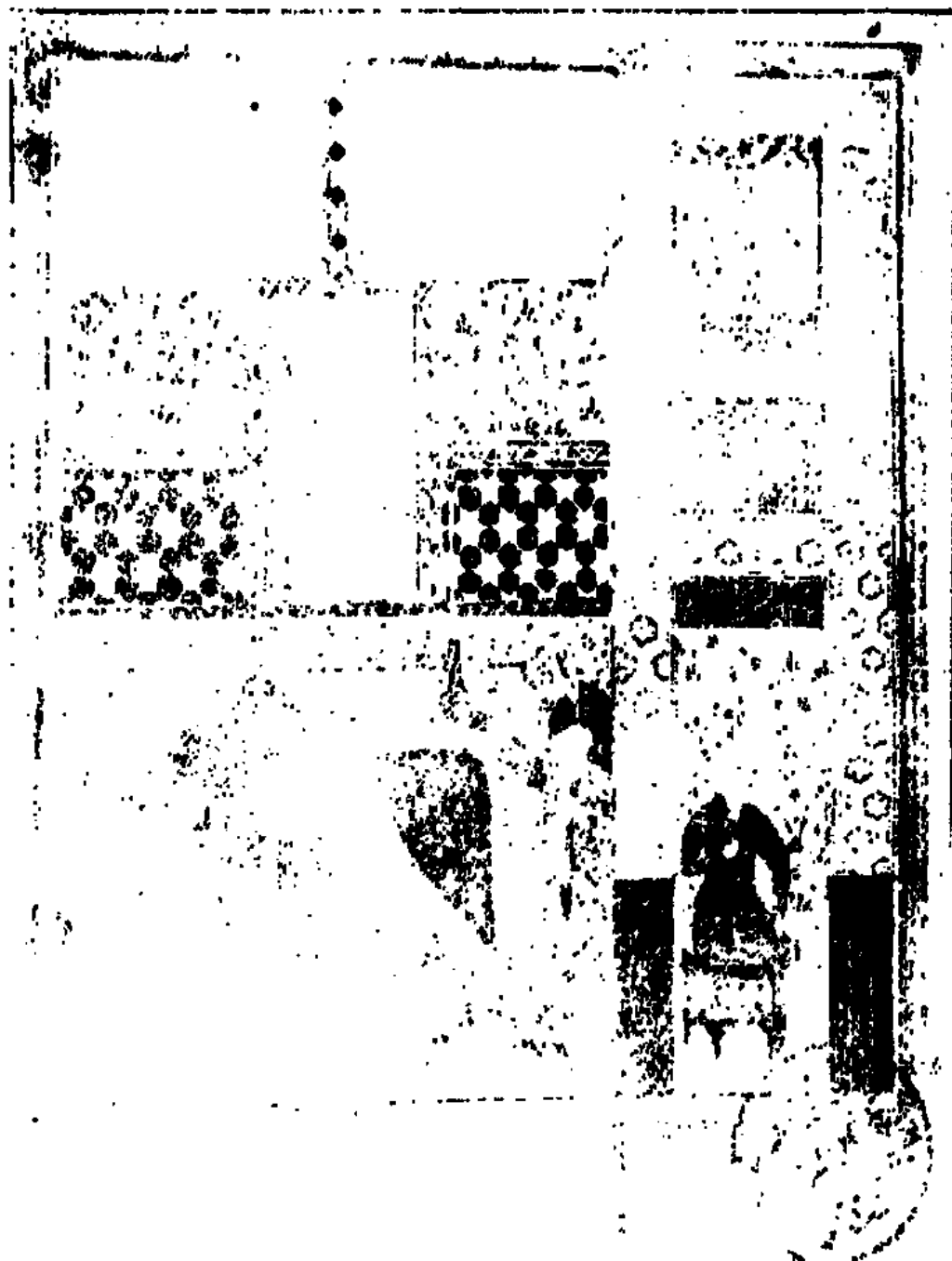
۲- مراجعه شود به Dimand A Handbook ص ۴۶

شکل دیوشت و استخر و تالاب و دریاچه و رودخانه و کوه و دشت و آبادی و غیره و اینها را در این تابلو نشان داده است

شکل ۵۶ یوسف و زلیخا بازفتای آن از نسخه خطی منظومه یوسف و زلیخا مورخ ۱۰۲۷ هـ دارالانوار عربی

شکل ۵۰ - صندلی و میز و زایچه از گنبد خورشید و زایچه و میز و صندلی از گنبد خورشید

شکل ۵۹ شیعی که استراحت نموده - کار: رضا عباسی سال ۱۰۳۱ هجری - کتابخانه ملی پاریس

شکل ۶۰: حرام گور یا یکی از: اوان خود در آئین سبز عمل حیدر نقاش ۱۰۳۲
کتابخانه ملی پاریس

شکل ۱۱: شیخ صلی الدین که جام را تقدیم شماطیبیپ فرماید عدل رنهادباسی ۱۰۴۲ هجری. انپن گسراد

شکل ۶۲ صورت جوان عمل رضای عباسی مجموعه مستر راینو

تابلوی ۴۹ مکرر

شکل ۶۳ تصویر بانو عزرضاعیاسی مجموعه مستر دایمنو

دو شخص ۱۶۷۵: دو ساقی عمل رضا عباسی در نیمه اول قرن یازدهم هجری نقاشی بالا در کتابخانه ملی پاریس و دیگری در موزه متروبولیتن نیویورک

نام و اختلافات زیادی نموده اند که در این اختلاف کارابانشك Karabacek و سار Sarre و میتوكل بامتنفخ Mittwoch و بلوشه Blochet و ساكسیان Sakisian و ارونلد Aronld و كونل Kühnel و دیگران از بزرگان متبعین در تاریخ نقاشی اسلامی اشتراك نموده اند. علاوه بر اینها بیشتر این اشخاص بر آن متمایلند و چنین عقیده دارند که دو نفر نقاش باین اسم آقارضا و رضا عباسی بوده اند.

اما هویت استاد اولی چندان معلوم و آشکار نبوده و ظاهراً این است که او بیشتر از رضا عباسی بوده و در دربار شاه طهماسب در اواخر قرن دهم هجری کار میکرده (۱۶ تا اوایل قرن ۱۱ هجری و ۱۷ م) و با اینکه گاهی اوقات اشتباهی زیاد بین کارهای این دو استاد رخ میدهد با این وصف ثرد ما تصویری هست که تفاوت و امتیاز بین هنر و کار دو استاد مذکور را بخوبی نمودار میسازد.

استاد ساكسیان در کاری که نسبت آن با آقارضا صحیح بوده و جزء رسوم و تصاویر او است تتبع و تحقیق نموده (۱)

مابین کارهای این استاد که میتوان آنرا جزء عملیات برجسته و ممتازوی دانست صورت زیبا و بدیعی است که میسو فیفر یا ویور Vivre داراست. این تصویر امیری را با استاد آن نشان میدهد (۲) پس از آن صورت جوانی را کشیده که شاخ گلی در دست دارد و تصویر مذکور اکنون در کتابخانه ملی پاریس مضبوط است (۳)

ساكسیان نظر بر این دارد که بعضی از رسوم و صور البوم گرد آورده دكتر سار که بنام آقارضا است تصاویر آن را رضای عباسی انجام داده و کارهای مذکور باو منسوب است.

۱ - مراجعه شود به Sakisian : La miniasure Persane ص ۱۲۶ - ۱۲۹

۲ - مراجعه شود به Sakisian : ibid شكل ۱۶۳

۳ - ملاحظه به Sakisian : ibid شكل ۱۶۸ و Blochet : Les Enluminures

تابلوی ۷۸.

۴ - مراجعه شود به Sarr et Mittwoch; Zeichnungen von Riza Abbasi; München 1914

و نیز ساکیمان میگوید: آقارضا استادی است که پاشاه عباس کبیر معاصر بوده و رضای عباسی نیست.

در هر صورت خوشنویسی که نام او «علیرضای عباسی» است اشکال کار را زیاده‌تر نموده زیرا که او معاصر بارضای عباسی بوده و مورخین فنی بین آقارضا و رضا عباسی و علیرضا عباسی اشتباه مینمایند ولی آنچه بشود رسیده این است که دو نفر اخیر جداگانه و مختلف بوده‌اند و برضای عباسی عده زیادی از تصاویر و نقوش را نسبت میدهند که بعضی از آنان دارای تاریخ است و ما را بر آن میدارد که حکم کنیم دوره انجام آنان بین سالیان ۲۸-۱۰۴۹ بوده (۱۶۱۵-۱۶۳۹) و بیشتر مردمانی را که صورت کشیده از آنهایی هستند که در اواسط دوره زندگانی عیباشند و آنهارا بینی‌هایی کشیده‌است با تصاویر و سیمای دختران و پسرانی است که بیننده آنهارا عده از زنان بشمار می‌آورد و در بین آنان صوری وجود دارد که مهارت و زبردستی این استاد و استعداد و بخشایش و موهبت خاصه‌ای که باو اعطا شده دلالت خواهد داشت.

از صور بدیعه زیبایی که به آقارضای عباسی منسوب است یکی آن است که تاریخ آن در سال ۱۰۴۳ هجری (۱۶۳۳ م) میباشد و صورت شاه صفی را نشان میدهد که بطیب مشهور محمد شمسه جامی باده اعطا مینماید (۱) و دیگری که در کتابخانه ملی پاریس است صورت بانومی را کشیده که آن زن یکی از وزرای شاه عباس بوده. (۲)

در موزه ویکتوریا و البرت لندن نسخه خطی از منظومه خمسه نظامی قسمت خسرو شیرین آن مشتمل بر ۱۷ صورت است که دارای اعضای رضای عباسی است و یکی از آنها مورخ ۱۰۴۲ هـ - ۱۶۳۲ میلادی میباشد (۳)

گمان زیاد بر آن است که باقی صورتها هم باین تاریخ بر میگردد خلاصه آنکه کار مزبور در هر حال برای رضای عباسی تمام افتخارات و اهمیت را احراز نموده و

۱ - ملاحظه بتابلوی ۴۸ شکل ۶۱

۲ - ملاحظه به Blochet : Les Enluminures ص ۱۲۹

۳ - مراجعه شود بقاله سر توماس ارنولد از نسخه خطی در شماره ژانویه ۱۹۲۱ مجله

شکل ۶۲ - صورت جوان - عنبر رضای عباسی مجموعه رایتو

شکل ۶۹ - صورت بانو مورخ سال ۱۰۶۷
هجری مجموعه مستر راینو

شکل ۶۸ - صورت مردی که نشسته مورخ سال
۱۰۷۴ هجری مجموعه مستر راینو

شکل ۷۰ - تصویر بانو با لباس اردبانی - قرن ۱۲ هجری
بامنه‌ای خواجه شادمان افشار مجموعه اوکی هرس

نمیتوان آنرا بصورت نسخه های دیگر که در ادوار گذشته جهت عین قصه تهیه شده پیوست نمود.

اشخاص در این تصاویر نه تنها عادی بوده بلکه آنان را با شخصیهایی که در نقاشی ها و رسوم مستقلمه منسوب برضای عباسی دیده میشوند شباهت است و برای رنگها ابداع و تناسبی در ترکیب آن نیست.

در کلکسیون مستر رابینو (Rabion) موجوده در قاهره دو صورت است که بر آن اعضای (رضا عباسی) رقم شده و یکی از آندو جوانی را نشان میدهد که زیر شاخه درختی نشسته و سر او باندازه کمی بجانب دوش موشانه چپ وی متمایل است و در جلو آن دو ظرف دیده میشود که روی یکی از آنها صورت انسان و حیوانی ترسیم گردیده (۱) و در تصویر دوم در نیمه بالای صورت تصویر بانوعی است که بر سر آن گل و پرها نصب شده (۲).

استاد ساکسیان عقیده دارد بسیاری از رسوم و تصاویر که دکتر سارد در البروم خود گرد آورده و منسوب برضای عباسی دانسته بعضی از آنان کارهای رضا است و برخی دیگر عمل آقارضا و بعضی هم از عملیات معین نقاش و پاره دیگر از جمله کارهای نقاشان ناشناخت میباشد و هم دیده میشود مزایا و رجحانی را که در این روش و طراز برضای عباسی داده اند این امتیاز شامل نقاش دیگری هم خواهد شد که به حیدر نقاش موسوم است و او نسخه خطی از منظومه خمسه نظامی را که در کتابخانه ملی پاریس وجود دارد بین سالیان ۱۰۳۰ و ۱۰۳۴ (۱۶۲۰-۱۶۲۴) تصویر کشیده. (۳)

در هر صورت فن نقاشی ایرانی در نیمه دوم قرن یازدهم هجری (۱۷ م) و در قرن ۱۲ هـ (۱۸) تأثیری تمام بطرز و اسلوب نقاشی رضای عباسی پیدا کرده و در خدمت این استاد شاگردانی بودند که بروش و سبك او رفتار مینمودند و مهمتر از همه آنها

۱ - ملاحظه شود بتابلوی ۴۹ شکل ۶۲ و مراجعه به Wiet : L'Exposition persane de 1931 ۸۲ - ۸۳

۲ - ملاحظه شود بتابلوی ۴۹ شکل ۶۲ و مراجعه به Wiet : ibid ۸۳

۳ - مراجعه شود به Sakisian : La Miniature Persane ص ۱۳۰ و مابعد آن

معین نقاش است که در نیمه دوم قرن ۱۱ (۱۷) کار میکرده و در سالهای اولیه از قرن ۱۲ (۱۸ م) چیزی را که ما از او می‌شناسیم صورتی است که برای استاد خود کشیده و چند صورت دیگر است که یکی از آنان در مجموعه مستر (راینو) موجود است. در این صفحه صورت جوانی کشیده شده که خروسی را در بغل گرفته و میبرد و تاریخ آن ۱۰۶۷ و (۱۶۵۶ م) است (۱)

از شاگردان رضا عباسی چهار نفر دیگرند که آنها: افضل محمد قاسم تبریزی - محمد یوسف - محمد علی تبریزی میباشند.

شاه عباس دوم

(۱۰۵۲-۱۰۷۶) - (۱۶۴۲-۱۶۶۶)

شاه عباس دوم مشوق و مروج اسلوب نقاشی غرب و فنون صورت کشی اروپایی بوده من جمله او (محمد زمان) نقاش را بروم فرستاده تا در آنجا مطالعات نموده و هنر خود را تکمیل نماید.

ظاهر این است که نقاش مذکور در آنجا کیش مسیحی را اختیار نموده بعد از آن بهند رفته و با آنجا پناهنده شده پس از آن در حدود (۱۰۸۷) (۱۶۷۶) بایران برگشته و بتصویر سه صفحه سفید از کتاب خمسه نظامی که برای شاه علماسب تهیه شده بود پرداخته که آن کتاب در حدود صد سال پیش از آن درست شده و تصویرش ناتمام مانده بود و اکنون نسخه مذکور در موزه بریتانیا است.

در این صورت و در غیر آن تاثیر فنون اروپایی در عمل این نقاش و دیگران از کسانی که علم نقاشی را در ایتالیا فرا گرفته اند ظاهر میشود و بیشتر چیزی که این اثر را نشان میدهد ترسیم صور خاندان مقدسه و قدیسین یا کشیش ها و فرشتگان و غیره از مناظر مذهبی مسیحی است. (۲)

۱ - ملاحظه شود بتابلوی ۵۲ شکل ۶۷ و مراجعه به Wiet. ibid ص ۸۴

۲ - مراجعه شود به Binyon, Wilkinson & Gray: ibid ص ۱۶۱ - ۱۶۲ و Arnola Paim ting in Islam ۱۴۸-۱۴۹ و مقاله استاد مارکوفتش - Journal of the American Oriental Society ج ۵۴ سال ۱۹۲۵ ص ۱۰۶ - ۱۰۹

با این وصف قرن دوازدهم هجری (۱۸ میلادی) بواسطه تأثیرات اروپایی و اشکالات سیاسی که در ایران رخ نموده اعلام فنا و اضمحلال نقاشی ایران را داده و برای بعد از آن در دوره (فتحعلی شاه) و آخر قرن ۱۲ هجری (۱۸م) و اول قرن ۱۳ (۱۹ میلادی) فنی قابل توجه و کاری مورد اهمیت بنظر ما نرسیده و آنچه که در این دوره عمل و انجام یافته از نقاشی های رنگ و روغنی و تابلو پرده های بزرگ است که صنعت و رنگ اروپایی آنان زیاد از صنعت و صیغه ایرانی خواهد بود .

ما در فصول این کتاب موضوع ظهور و پیدایش فن نقاشی را در نزد ایرانیان و ارسای و تتبع نموده و روزگارهایی را که فن مذکور در این سرزمین گذرانده تا اینکه پیروی و تمایل اروپایی و غرب بآن خاتمه داده بانیایش و تقریظ از تقلید نیاکانی موروثی همه را بمورد رسیدگی و تحقیق آورده و دیده ایم که چگونه هجالی پیشرفت و ترقی در ایران نسبت باین فن محصور و معسور بوده مخصوصاً از این جهت که نقاشی و تصویر در این کشور بلکه در تمام دنیای اسلامی بواسطه تعصبات احساساتی و مذهبی و عقاید دینی^۱ حرمت یافته و ممنوع بود و بالاینکه ایرانیان فن مذکور را از هنر و فنون شرقی با رثا برده و قریحه و استعداد ذاتی در آن داشته اند که آنرا از تقلید طبیعت و بیان اسرار هستی بنحوی که ما در فنون اروپایی مشاهده مینمائیم دور نموده معذک نقاشی ایرانی در عالم خصوصیت خود بمقامی رسیده که بالاتر از آن تصور نمیرود و برای این فن در قسمت رنگ آمیزی و ترکیب رنگها پیشرفت ها و موفقیتی است که شناسنده آن کسانی خواهند بود که دچار شکفت و حیرت از تماشای نسخه های خطی و مجموعات آثاری گردیده اند . ستایش خدایا که این نامه انجام یافت .

۳- بعضی از نقادان در نقاشی ایرانی عیبی که گرفته اند آن است که انجام این عمل توضیح از برای شرح دادن مطالب مندرجه در صفحات نسخه های خطی و حکایات معروفه از حادثه و پیش آمده ها میباشد در صورتیکه از روی حقیقت این موضوع مورد انتقاد و عیب جوئی نیست بویژه وقتی ما این نکته را یادآور شویم که پیشتر چیزی را که بزرگان هنر پیشه و نقاشان ایتالیائی از کشیدن صورت ها در نظر گرفته اند برای توضیح مطلب و شرح دادن حوادث کتاب مقدس یا افسانه و موهومات پیشین بوده دیگر مجالی از برای انتقاد نخواهد بود .

مدارك و مراجع كتاب

- ۱ - كتاب التصوير عند العرب احمد تيمور پاشا - نسخه خطی كه نمونه آن در مجله الهلال انتشار یافته .
- ۲ - بنون هنريشه دكتور احمد زكي ابوشادي - مقاله انتشاري مجله المقتطف شماره آوريل ۱۹۳۵
- ۳ - الفن اسلامي في مصر دكتور زكي محمد حسن (از مطبوعات دارالاثار - العربيه، كه جزه اول آن منتشر شده .
- ۴ - كتاب الاسلام والحضارة العربيه استاد محمد كرد علي .
ارنولد ، نقاشي در اسلام اكسفرده ۱۹۲۸
آثار ساسانيان و هنرهای زیبای مانی در ايران .
نقاشي نيوكاستل در تين ۱۹۲۴
دستورات قديم و جديد در صنايع ملل اسلامي ، لندن ۱۹۲۸
ارنولد و گروه همان كتاب اسلامي ، لندن ۱۹۲۹
مينين ل. صنعت آسيائي در موزه بریتانی و صنايع آسيائي جلد ۶ پاریس ۱۹۰۵
منظومات نظامي ، لندن ۹۲۸
بنين و ويلكسنس و گرای نقاشي مينياتوري ايران ، اكسفرده ۱۹۳۳
بلشه تذهيب و رنگ آميزي های كتب خطی شرقی - اعراب - تركها و ايرانيان .
کتابخانه ملی پاریس ۱۹۲۹ نقاشي اسلامي ، لندن ۱۹۲۹
کماراسووامی مينياتور های شرقی از مجموعه گلوبو در موزه صنايع مستظرفه
بستن و هنرهای آسيائي قرن ۱۳ ، پاریس ۱۹۱۹
کريسوئل - مخزن كتب (کتابشناسي) از نقاشي صنعت محمدیان ، لندن ۱۹۱۲
دیز - تاريخ اسلامي ولکر - برلن ۱۹۱۲ عنصر نقاشي ايراني .
دېماند - رساله محمدیان در صنعت تزئيني نيويورک ۱۹۳۰

- كلوك وديز - افسانه هاي اسلامي، برلن ۱۹۳۵
 گرای - نقاشی ایرانی، لندن ۱۹۳۰
 گروسه - تمدن شرقی، پاریس ۱۹۲۹
 هرتسفلد - آثار سامرا برلن ۱۹۲۷
 هوارت - خط و مینیاتورهای شرقی اسلامی، پاریس ۱۹۰۸
 کونل - مینیاتورکاری اسلامی شرق، برلن ۱۹۲۲
 هارتن - مینیاتور نقاشی و نقاشان ایرانی - هند - ترکیه از قرن هشتم تا قرن
 هیجدهم میلادی، لندن ۱۹۱۲
 میژن - رساله صنعت اسلامی دو جلد، پاریس ۱۹۲۷
 ساکیسان - مینیاتور ایرانی از قرن ۱۲ تا ۱۷ م، پاریس ۱۹۲۹
 سارومیتویخ - کارهای رضای عباسی، مونشن ۱۹۱۴
 شولز - مینیاتورهای اسلامی ایران، لپزیگ ۱۹۱۴
 استوکن ایوان - مینیاتورهای اسلامی ایرانی، کتابخانه قاهره (هنرهای زیبا)
 ویلکن سن - شاهنامه فردوسی، لندن ۱۹۳۱

فهرست اعلام کتاب

اسامی	صفحه	اسامی	صفحه
الف		الف	
اسکندر بن عمر شیخ	۶۶-۱۶	ابراهیم سلطان	۴۱
اسمعیل (شاه صفوی)	۲۸	ابن بختیشوع	۳۹
اشمونین	۲۲	ابوسعید	۵۴
آشور	۲	ابی السعود	۲۷
آشوریان	۱۷	ابوالفضل بن ابی اسحق	۳۵
اصفهان	۵	اتایک	۱۳
استخر	۷۱	احمد (از سلاطین جلایر)	۴۶
اعالی ترک	۶۹-۷۰	احمد تبریزی	۴۶
آغامیرک	۷۱-۶۷	آذربایجان	۱۷
افضل	۸۴	آرین	۳
افغانستان	۱	اردبیل	۴
آقارضا	۱۸	ارشاک	۵
آقا محمد خان	۵۴	اردشیر	۵
آق قوینلو (صاحبان گوسفندهای		اردوان	۴۳
سفید	۱۶	ارغون	۱۳-۵
اکبر	۷۴	ارمنستان	۵۶
اکباتان	۲	ارنولد	۵۴
اکمنبد	۲	آزاده	۷۳
البارسلان	۱۳	ازبک	۴
البتکین	۱۲	اسکندر مقدونی	۴۸

اسامی	صفحہ	اسامی	صفحہ
امیر تیمور	۱۵	اسامی	
اقتوان	۴	بلوچستان	۱
اقتو کوس	۴	پنجاب	۱۲
انجیل	۴۰	بنیون	۷
اقرہ	۱۵	بہرام گور	۷۴-۶۹-۹
انوشکین	۱۴	بہرام چوبینہ	۱۰-۵۳
انوشیروان	۷۱-۶	بہزاد	۶۹-۶۷-۶۶
اھریمین	۳	بودا	۴۰
اھورامزدا	۳	بودائی	۱۵
ازبك	۵۴	بویہ	۱۱-۱۰
الغ یك	۴۵	پسران بویہ	۱۰
اورس (سلطان)	۴۶	بایسنقر	۴۸-۴۹-۵۰
ابلخانی (خانوادہ)	۱۴	ب	
ب		پارت	۴
بابل	۳-۲	پلیو	۳۹
بارون	۷۲	پہلوی	۱۹
بلزوان	۷۴	پیرسید احمد تبریزی	۵۵
بامیان	۲۲	ن	
بخارا	۶۲-۵۵-۱۰	تبریز	۱۶-۴۹-۵۵
بدیع الزمان	۶۲	تتار-تاتار	۳۹-۴۷
براق	۵۱	ترك	۱۲-۱۱
برلن	۳۳	ترکیہ	۲۵
بغداد	۳۶-۳۰	ترکستان	۱
بلخ	۱۰	نیمورلنک	۴۸-۵۶-۵۴

اسامی	صفحه	اسامی	صفحه
ج		ج	
جزری - جزیره	۲-۳۱	جلال الدین	۷۹
جلایر	۴۶-۱۵	چنگیز	۴۱-۱۴
جنید سلطانی	۴۶	ح	
حاج میرک	۷۰	حافظ	۴۴
حسین (شاه سلطان حسین)	۱۷	حسین بایقرا	۵۸-۵۵
حیدر نقاش	۸۳	خ	
خراسان	۹-۴	خسروشیرین	۷۱-۵۰
خواجه میرک	۷۰	خواجو کرمانی	۴۵
خوارزم	۱۴	خولندامیر	۵۶
خیوه	۳۵	د	
دارا	۴	دارالانارالعریبه	۷۹-۲۷
دارالکتب مصر (کتابخانه ملی)	۴۷		
دازونت			
دقیقی	۱۰		
دهلی	۱۵		
دورر	۷۸		
دوست محمد	۸۵		
دیلم	۱۱		
دیموت	۶۴		
دیمند	۸۰		
ر			
راینو	۸۳. ۸۴		
رستم	۴۲		
رشیدالدین	۴۰		
رضا شاه پهلوی	۱۹		
رضا عباسی	۷۶-۷۹		
رودکی	۱۰		
روسیه	۱۵		
روم	۵-۱		
ری	۳۵		
ز			
زردشت	۶۳		
زلیخا	۵۹		
زندیه	۱۸		
س			
سار	۲۶		

اسامی	صفحه	اسامی	صفحه
ساسانی	۵-۱-۲۸	شاهرخ	۴۵-۴۸-۱۶
ساکسیان	۵۷-۳۶	شاه قلی تبریزی	۷۵-۷۱
سامان	۱۱-۱۰	شاه محمد	۷۵
سامرا	۱۷-۲۴	شاه محمود نیشابوری	۷۰
سام میرزا	۷۱	شاهنامه	۳۱-۱۰
سامی	۲۴	شستربنی	۴۷-۶۰
سبکتکین	۱۲	شولتر	۴۳
سیستان	۹	شیخ زاده خراسانی	۶۲
سلاجقه	۱۲	شیخ محمد شیرازی	۷۸
سلطان اویس	۴۶	شیراز	۵۲-۱۵
سلطانیه	۴۳	شیمه - شیعی	۲۵-۱۶
سلطان سلیم	۱۶	شیفر	۳۴
سلطانعلی		ص	
سلطان محمد	۷۰-۷۳-۷۲	صالح - صلاح الدین	۳۶
سلطان محمد نور	۶۹	صفاریان - صفاری	۹
سلوکوس	۵-۴	صفی الدین	۱۶
سلیمان خان قانونی	۷۱	صفویه	۶۶-۱۷-۱۶
سمرقند	۴۹-۴۵-۱۰	ط	
سنجر	۶۴-۱۳	طاهریان	۹
سوریه	۶	طارفان (ترقان)	۲۱
سید علی	۷۰	طغریک	۱۳
سید بیر نقاش	۷۵	طهران (تهران)	۱۸
ش		طیمناسب	۶۷-۷۳
شاپور	۷		

اسامی	صفحہ	اسامی	صفحہ
فالریان (والریان)	۶	عباس کبیر (شاه)	۷۶-۸۲-۱۷
فیفر (ویور)	۸۱	عبدالرزاق	۴۹
فیت (ویت)	۳۹	عبدالصمد	۷۴-۷۳
ق		عبدالله بن فضل	۳۳
قاجار	۱۸	عبدالله مصور (نقاش)	۶۴
قاسمعلی	۶۱	عبدالعلی	۴۵
قراقوینلو		عضدالدوله	۱۱
قزوین		عازہ الدین جوینی	۴۳
قزوینی (محمد)	۵۶	علی رضا عباسی	۲
قریل	۲۲	غ	
قصہ امیر حمزہ	۷۴	غازان خان	۳۹
ک		غزالی	۱۳
کانرمیر	۴۹	غزنویان	۱۱
کاخ عمرا	۲۵-۲۴	غیاث الدین	۴۹
کتابخانہ ملی پاریس	۶۴-۸۲	ف	
کتابخانہ مرکان	۳۹	فاطمہ بن	۳۴
کتابخانہ مصر	۵۶	فتحعلی شاہ	۸۵
کاشغر	۱۰	فرارز	۴۲
کامبیز	۱	فردوسی	۱۰-۲۲
گدار	۱۷-۲۲	فرغانہ	۱۰
کرت (دولت)	۱۵	فرہاد	۵۲
کرمان	۱۵	فون لوکوک	۲۱
کریم خان زند	۱۸	فیوم	۲۸
کریںویدل	۲۱		

اسامی	صفحہ	اسامی	صفحہ
محمد زمان	۸۴	کلیله و دمنہ	۳۱
محمد علی تبریزی	۸۴	کلدانیان	۳
محمد قاسم	۸۴	گلستان	۳۱
محمد مؤمن	۸۳	کمال الدین عبدالرزاق	۴۹
محمد یوسف	۸۴	کونل	۵۸-۵۷-۵۶
محمدی	۷۵	کوروش	۳
محمود سبکتکین	۱۲	کیان	۳
محمود کاتب	۵۳	کیکائوس	۵۲
محمود مذهب	۶۷	ل	
مزدک	۷	لطف الله بن یحیی	۴۷
مستعصم	۴۱	لوور	۳۴
مصر	۵۷	لیدی	۳
مطلع السعدین	۴۹	لرستان	۳
مظفر علی	۶۲-۷۳	لیلی	۶۹-۷۳
مظہر علی	۷۰	م	
معتصم	۲۶	مارتن	۳۳
متمد	۲۶	ماری مذهب	
معراجنامہ	۵۱	مذهب	۵۹
معینہ صور	۸۴-۸۳	مازندران	۱۹
مغول	۱۴-۳۷	مأمون	۹
مقامات حریری	۳۱	ہانی	۷
مقریزی	۳۰	مجنون	۶۹-۷۳
ملاذکرد	۱۳	محمد بن احمد	۳۶
ملکشاه	۱۳	محمد خان شیبانی	۵۳-۵۸-۵۲

صفحه	اسامی
۳۶	ناصرالدین محمد
۴۳	نصر بن احمد
۱۳	نظام الملك
۲۰	نظامی
۱	نهاوند
۱۰	نوح بن نصر
۷۳	ولكنسون
۴۸-۶۹	هرات
۱	هرتسفلد
۶	هرقل
۷۴	همابون
۷۴	هند
۴۱	هلاکو
۳۴	یحیی بن محمود
۲۹	یعاقبه
۹	یعقوب لیث
۵۷	یلدوز
۶	یمن
۴۹	یوان
۵۹	یوسف

صفحه	اسامی
۳۶	ملك صالح
	ملویه
۲۹	منافع الحيوان
۵۰-۵۱	منج (منك)
۲۵	موزیل
۷۰	موزه بریتانیا
۵۰-۸۰	موزه متروپولیان
	موزه هنرهای زیبا پاریس
۸۲	موزه ویکتوریا
۱۵	موسکو
۹	موفق
۵	مهرداد کبیر
۲	میدی‌ها
۷۴	میرسید علی
۵۴-۶۴	میرعلی تبریزی
۶۹	میرعلی شیر
۶۲	میرمصور سلطان
۷۰	میرزا علی
۶۷-۷۰-۵۵	میرک نقاش
۸۱	میتوک
	ن
۱۸	نادرشاه
۷۴	نادر الملك

فهرست تابلوها و تصاویر

تابلو	شکل	
۱	۲۱	دو صورت در دیوار های حمام فاطمین در جهت ابی السعود در جنوب قاهره
۲	۳	ساعت طاوسی
۳	۵ و ۴	تصویر بالا - جوان مارگزیده و آمدن بز شك برای مداوا - تصویر زیر - مارگزیده و استغاثه او
۴	۷ و ۶	دو منظره از مقامات حریری
۵	۸	امیر علی بر تخت و پهلوانان
۶	۹	اسکندر بر تخت خود
۷	۱۰	فره مرز و مبارزه با شاه کابل
۸	۱۱	سلطان غازان با بانوان خود
۹	۱۲	او کتای با فرزندان خود
	۱۳	تصویر بالا - سنك طماع و صورت آن در آب - تصویر زیر - شیری که گاو را میدرد
۱۰	۱۴	دو محبوبه
۱۱	۱۵	منظره در باغ
۱۲	۱۶	دو سوار جنگی و اسبهای ایشان
	۱۷	منظره دو باغ
۱۳	۱۸	خسرو و کشتن بهرام
۱۴	۱۹	دیدار هما و همایون در باغ کاخ
۱۵	۲۰	رستم و اسفندیار پیش از مبارزه
۱۶	۲۱	خسرو شیرین
۱۷	۲۲-۲۳	نقاشی بطرز چین
۱۸	۲۴-۲۵	زبانۀ جلد خطی بنام شاه رخ

شکل	تابلو	
۲۶ -	۱۹	ربودن دختر در کشتی
۲۷	۲۰	جماعتی از صوفیها در باغ
۲۹-۲۸	۲۱	سلطان حسین میرزا در مهمانی
۳۰	۲۲	حضرت یوسف و فرار او از زلیخا
۳۱	۲۳	شبان و دارا پادشاه ایران
۳۲	۲۴	منافق مسجد
۳۳	۲۵	فقها ر مباحثه ایشان
۳۴	۲۶	صورت درویش بغدادی
۳۵	۲۷	نقاشی ایرانی در تابلوی ژنتیلی
۶	۸	منظره حمام
۳۷	•	بنای مسجد
۳۸	۲۹	زنهای در حمام و نظر خیانت کار بایشان
۳۹	•	آموزشگاه در هوای آزاد
۴۰-۴۱	۳۰	پیرزن و دادخواهی او از سلطان سنجر
۴۲	۳۱	تاجگذاری خسرو
۴۳	۳۲	دو پز شک و دیدنی آندو از یکدیگر
۴۴	۳۳	مجنون و کشیدن او بمنزلگاه لیلی
۴۵	۳۴	معراج
۴۶	۳۵	خسرو و آمدن او بناگهانی بالای سر شیرین
۴۷	۳۶	مجلس وعظ
۴۸	۳۷	پیرزن و دادخواهی او از سلطان سنجر
۴۹	۳۸	مجلس باده گساری
۵۰	۳۹	صورت امیر
۵۱	۴۰	•

شکل	تابلو	
۵۲	۴۱	بهرام گور بایکی از بانوان خود در قصر شاه
۵۳	۴۲	بهرام گور با یکی از بانوان خود در کاخ شاه
۵۴	۴۳	نمایشگاه دهاتی
۵۵	۴۴	یوسف و زلیخا در حالت پیری
۵۶	۴۵	یوسف و زلیخا با رفقای خود
۵۷	۴۶	صفا بین یوسف و زلیخا
۵۸	۴۷	زلیخا در هودج
۵۹	۴۸	شیخ بحالت استراحت
۶۰	۴۹	بهرام گور بایکی از بانوان در قصر سبز
۶۱	۴۹	شیخ صفی الدین و بز شك شمس
۶۲	۵۰	صورت جوان
۶۳	۵۱	صورت خانم
۶۵-۶۴	۵۲	دو ساقی
۶۶	۵۳	تصویر رضا عباسی
۶۷	۵۴	تقاشی با اعضای معین مصور
۶۸	۵۵	صورت مردی که نشسته
۶۹	۵۶	صورت یکنفر بانو
۷۰	۵۷	صورت يك بانو با لباس اروپائی

فهرست کتاب

مقدمه مترجم و تقریظ ها

صفحه

۱	مقدمه تاریخی
۲۰	فصل اول - پیدایش نقاشی در ایران
۳۰	فصل دوم - هنرستان بغداد یا مدرسه عراق
۳۷	فصل سوم - هنرستان ایرانی و تاتار
۴۴	فصل چهارم - عصر تیمور و جانشینان او
۶۲-۵۵	فصل پنجم - بهزاد و معاصرین او - هنرستان بخارا
۶۶	فصل ششم - هنرستان صفویه
۷۶	فصل هفتم - عصر شاه عباس و جانشینان او

فهرست اعلام

پایان کتاب بقلم مترجم

پایان کتاب

بسمه تعالی

اکنون که ترجمه کتاب گرانمای (تاریخ نقاشی در ایران) پیاپی رسید اندیشه بدان کشید که صفحاتی چند راجع به محتوبات بعضی از کتابخانه های پایتخت بنوبت خود بعنوان پایان کتاب ضمیمه و پیوست سازد .

در اینجا گفته میشود که استاد دانشمند دکتر زکی محمد حسن در اثر تالیف این کتاب خدمتی بزرگ و شایسته نسبت به بین ما انجام داده و از سرزمین وادی نیل این هدیه نفیس را بجهانیان تقدیم نموده و این زحمت و همت ایشان مخصوصاً مورد تقدیر و منظور و نظر اولیای وزارت فرهنگ ایران شده و بتصدیق و گواهی استادان فنی و هنرمندان و دانایان، مؤلف محترم در مجموعه مزبور بدقایق و نکاتی راجع باین فن متوجه شده که کمتر کسی بآنها پی برده و بهترین سبک را در کلاس بندی آن ایجاد نموده لیکن باید دانست برای ما نمونه کار و مفاخر اساتید و هنرمندان دوره و اعصار قرون سالفه و ادوار گذشته و حال در این سرزمین بسیار و آثار هنری ایشان در مخازن و کتابخانه های همه ایران از قبیل کتابخانه دربار شاهنشاهی و کتابخانه آستان قدس رضوی و کتابخانه ملی و موزه و کتابخانه مدرسه سیه سالار بالاخره در کتابخانه های شخصی عمده مانند کتابخانه آقای حاج حسین آقا ملک و کتابخانه مرحوم حاج سید نصرالله تقوی و دیگران یشمار است بطوری که هر قسمتی بیننده را دچار حیرت نموده و از دیدن هر کدام دیده حالت جذبه و بهت لزلزل و کردار این سرآمدان هنر و لطایف و ظرایف عمل ایشان پیدا خواهد نمود و میتوان گفت که شخص در برابر تماشای هر هنری فریفته و مدهوش و بالاخره دلباخته و مبهوت میگردد که آیا این هنروران بزرگ و استادان توانا چگونه این همه بدایع و هنریدی را بکار برده و خامه سحر طراز ایشان

بدینسان آثار بدیعه و اعمال ظریفه و حیرت‌آور را نگاشته و پرداخته اند و آنان وجه فکرهای باریک و دقیق را پیروی و تعقیب نموده و از عالم اندیشه بمعرض شهود آورده اند که فقط هر کدام تنها بقریحه و استعداد خاص ایرانی و هوش سرشار هنروران این کشور باستانی اختصاص دارد .

ما اگر بخواهیم اسامی کتب قدیمه و مصرر بدیعه بعضی از کتابخانه‌های مرکزی (بایتخت) ایران را بمورد بیان و نگارش بیاوریم و در اطراف هر یک از آنان قلمفرسایی کنیم فی الواقع بایستی خود در این باب کتابها بنویسیم و مجلداتی ترتیب دهیم .

چه خوب بود موقمی که دو استاد دانشمند دکتر عبدالوهاب عزام و استاد عبدالحمید عبادی برای شرکت در جشن هزارمین سال حکیم سخندان ابوالقاسم فردوسی سفری باین سامان نموده و در آثار زیبا و عمارات دلگشا و ابتیه فرح افزا و معماری‌های مهمه ما مشاهداتی مینمودند در آنوقت استاد هنرپیشه آقای دکتر زکی محمد حسن هم با آندو هموطن محترم خود همراه بوده در کتب مخطوطه و پرده‌های نقاشی و مرقعات محفوظه در کتابخانه‌ها و غیره اینجا مطالعات و مشاهداتی میکرد و بعداً این مولفه نفیس و گرانبهای خود را که در آثار تصاویر و نقاشی باستان ایران اختصاص داده اند محتوی بسیاری از نفایس و ظرایف دوره باستان و زمان کنونی کشور ما مینمودند و بر مزایا و محسنات و زیبایی و ظرافت کتاب خود می‌افزودند باید دانست توجه خاصی را که امروزه از طرف دولت شاهنشاهی ایران نسبت ببسط و ترویج هنر و صنعت میشود و از تسویه‌ی که از اساتید و کارکنان و صاحبان هنر بعمل می‌آید هم اکنون نمینوان گفت که ایران امروزی در ابراز قریحه و ذوق و استعداد و اظهار هنر و صنعت از ایران باستان کم‌تر و استادان آن فرومایه تر از اساتید گذشته و پیشین باشد بلکه با این روشی که فعلاً پیروی و تعقیب میشود و قدمهایی که در راه پیشرفت و ترقیات این کشور میدارند امید است که ایران بالا ترین مقام مجد و عظمت و اعلی مراتب بزرگی و افتخار را در تحت توجه شاهنشاه جوان هنر دوست و مبین‌خواه خود در دنیای متمدن امروزی احراز نماید .

این همه نمایشگاه‌های فنی و صنعتی که در بایتخت و دیگر شهرهای این کشور

در تمام جریان سوات بمورد نمایش گذاشته میشود و سرکشی و مواظبت و بازدید و مراقبت و تشویقی که از طرف شاهنشاه محبوب ما بعمل میآید یقیناً طولی نمیکشد که سرافتخار ایران و ایرانیان باعلی درجه بر نری و اعتبار خواهد رسد.

باش تا صبح دولتت بدد کاین هنوز از تایج بهراست
اینک چند نمونه از آثار نفیسه و کتب مخطوطه ایران بدست آورده و عکس برداری نموده بعنوان هدیه بمقام وزیر دانشمند و محبوب فرهنگ آقای مسعود کیهان در خاتمه این کتاب می افراید ضمناً شرحی برای بیان و توضیح آن نفایس نگاشته و تقدیم میدارد.

از جمله نفایس منتخبه تصویری است که در نسخه خطی قدیمی دیوان امیر خسرو دهلوی مورخ ۸۸۶ هجری مدرسه عالی سپهسالار طهران (دانشکده معقول و منقول) بخط میرعلی مشهدی کاتب معروف است که آنرا یگانه استاد مشهور (بہزاد نقاش) برای (سلطان حسین بایقرا) در کتاب مذکور ترسیم نموده و در بالای صفحه تصویر کتیبه ایست که باخط نسخ اعلا طلائی و متن لاجوردی این عبارت نگاشته شده.

(بشارة السلطان الاعظم والخاصان المعظم ابوالغازی سلطان بہار حسین خلد اللہ
ملکہ فی شہور سنہ ست وثمانین وثمانہ ائنة).

این صفحه مجلس بزمی زنانه است که برای شاه برپا شده و در آن کمال وجد و طرب و حالت رقص و نشاط و خوشی و انبساط را نشان داده و شاه در صفہ بالا جلوس نموده و مشغول بادہ گساری است و زنان خواننده و نوازنده برای او در ساز و نوازند و جمعی از زنان دیگر بالبسه رنگارنگ قرار دارند، در ضمن رنگ آمیزی متناسب صورتگر توانا منتہای قدرت و مهارت را بخرج داده و در ریزہ کاری و مینیاتور سازی آن نہایت دقایق قلمی و طراحی را از کل سازی و طلار بزی و رنگ آمیزی رعایت کرده بیان دقایق و نکات و ظرافت و زیبایی این کار جز بدیدن و حیرت نمودن از آن نباید.

شاهکار دیگر بہزاد کہ آن استاد زبردست بسبک چینی نقاشی نموده و در آن

داد هنر داده دوصفحه اول آفتاب خمه نظامی قدیمتر مدرسه سپهسالار است (۱) که نسخه مزبور بخط خوش کانی شیرازی که نام آن محکوک است و در سنه احد عشر و تسعمائه هجری (۹۱۱) انجام گرفته و مقارن با سنوات آخر سلطنت سلطان حسین بایقرا است (۹۱۳)

این کتاب بقلم توانای بهزاد در ۳۵ مجلس بسبك اعلی چینی نقاشی شده و هر صفحه از تصویر آن نمونه بزرگی از صنعت و هنر این استاد است و ارفرینه برمیآید که این نسخه برای سلطان مذکور تهیه شده

بدیعت از همه دوصفحه اول کتاب است که نگارنده از آن عکس برداری نموده و جزء متمم کتاب «تاریخ نقاشی در ایران» قرار داده چیزی که باعث تاسف است این دوصفحه در اثر کثرت استعمال و قدمت قدیمی از صور آن سوده و محو گردیده و عکس برداری با اینکه دوه مرتبه بدان مبادرت نمود بخوبی انجام نگرفت ولیکن نفاست کتاب و ظرافت و زیبایی نقاشی و صنعت ممتاز آن بجای خود محرز و محفوظ است و طلاکاری و رنگ آمیزی و زینت و زیبایی آن بوصف نیاید.

در این دوصفحه برابر یکدیگر «بهزاد» وضعیت دوره سلطنت خوش و زمان راحت و رفاهیت «سلطان حسین بایقرا» را مجسم نموده و در پنجره ردیف قرار داده ردیف اول - پوش و سراپرده جلال و عظمت شاه است که بهترین طرحی آنرا نقاشی کرده و سلطان در زیر سراپرده روی تخت سلطنت جلوس نموده و در برابرش وزیر باتدبیر او امیرعلی شیرنوائی و یکی از بزرگان دیگر که شاه بآن دو اذن جلوس داده نشسته، در طرف دیگر شاه چند نفر از خادمان و گزیدگان شاهی ایستاده اند.

ردیف دوم - جمعی از ارباب هنر و کمال در طرفی ایستاده و اوضاع را تماشا مینمایند و در طرف دیگر مجلس رقص و بزم طرب و باده گساری است که در آن تشویق شادمانه ارباب کمال و ادب نمایش داده و خوشی و عشرت عموم را نشان میدهد.

ردیف سوم - در جلو یکی از کمانداران شاهی است که کمانی در دست گرفته

و عده از مقصرین را بادت بسته بجانب محاکم با زندان میبرند و در دنبال آنان دوفتر از بازداران شاهی است و در طرف دیگر دوفتن از شکوچیان اند که دویلتك را بزنجیر کشیده و در بالای سرایشان دوفتر از شاطران و یساولان شاهی قرار گرفته که هر کدام تبریزی بدست دارند و این ردیف طرز مجازات و وضع یاسا و جلوگیری از جنایات را خاطر نشان میسازد و این وضعیت حالت روحی مملکت و جلوگیری از متمردین و سرکشان را میرساند و میفهماند که شاه نافرمانان را مانند دودام بدینگونه مطیع فرمان نموده و شکار مینماید و از مجازات و تنبیه ایشان فروگذار نمیکند.

ردیف ۴ - نیز سیاست و جلوگیری و اجرائی یاسا و قانون را حکایت میکنند که یکی چوبی در دست گرفته و چند تن را تحت تنبیه و سیاست آورده و پاره بشفاعت برخاسته و یکنفر از میر آخوران شاهی است که عنان اسب را در دست گرفته و خود در جلو آن پیاده ایستاده.

ردیف ۵ - صورت مودیان عواید دیوانی و مالیات دهندگان یا برندگان تحف و هدایا را نشان میدهد که هر کدام طبقی را در دست گرفته زر و سیم و جواهر بهدیه و تقدیم میبرند و در جلو آنها کمانداری است که حفظ و حراست و موجبات امنیت کشور را حکایت میکنند.

نفیس کتابخانه مدرسه سپهسالار زیاده و بسیار است و برای نگارنده ممکن نیست که تواند در این مختصر بذکر آن پرداخته یا عکسهایی چند از آنها تدارك نماید لیکن بمضمون مالایدرك كله لایترك كله رالمیسور لایترك بالعمسور اینك شش صفحه از کتاب زیبا و نسخه گرانهای دومین خمه نظامی این کتابخانه که در ۱۳۱۴ خورشیدی آنرا بنمایشگاه صنعتی ایران در لنینگراد جزء ظرایف برده و جلب توجه سرامدان هنر و صنعت اروپا در آنجا بخود نموده در این مورد عکس برداری کرده و تقدیم میدارد.

این نسخه شاید بهترین نسخه دنیا و زیبا ترین نمونه باشد که از کتاب خمه

نظامی تهیه و تصویر شده

نسخه مذکور دارای ۳۱ صفحه مجلس بی بدیل و نقاشی بی نظیر است ده بقلم
هیرك و بهزاد و سلطان محمد و دیگر استادان عالی رتبه زمان شاه طهماسب صفوی
صورت کشی و تزیین شده و بهترین صنعت نقاشی و مینیاتور کاری در آن انجام گرفته
و بخط کاتبی شیرازی که باز دست خطا کاری نام آنرا محو نموده در سنه ۹۵۶ هجری تمام گردیده

دو صفحه اول آن در سر لوحه مصور و مذهب بمتن فیروزه و لاجوردی و طلایی
و بوته های قشنگ رنگارنگ است که در صفحه اول آن این رباعی بخط نسخ زیبا
و برجسته الوان با خطی بسیار خوب و مرغوب ترسیم شده

کنجینه کشای گنجه آن مؤبد راد   کامد اینك سخنوران را استاد
در پای معانی از کهر کرد نهی   روزی که بنای پنج کنجینه نهاد
در صفحه برابر نیز با اوصاف مذکور و تزیینات تمام این رباعی مسطور است:

خمسه که بمخزنش بود زیب تمام   از خسرو و شیرینش فروز گشت نظام
لیلی مجنون و هفت پیکر ز عقب   تاریخ سکنندرش دهد ختم کلام
در تجلید این کتاب و صحافی و تذهیب آن منتهای ظرافت کاری و کمال مهارت
استادی را بکار برده اند که خود بهترین شاهکار این هنر و پیشه ظریف و زیبا است و
برای آن ارج و بهائی که در خور و شایسته باشد بآسانی نتوان تعیین نمود.

خلاصه و توصیف صفحات و مجالس تصاویر این کتاب با این مختصر بوصف
نیاید و باید هر کس که آنرا دید بر آثار صنعتی بدیع و هنریدی اساتید بزرگ آن
هزاران تحسین و آفرین و دست مرزاد گوید.

بطوریکه از قرنیه معلوم میشود این کتاب هم مانند کتاب خمسه نظامی موجود
در موزه بریتانیا برای کتابخانه شاه طهماسب اول صفوی تهیه شده و بواسطه اینکه
هفت سال بعد از خمسه موزه نامبرده نگاشته و ترسیم گردیده مسلماً در ظرافت و نفاست
و بها و اهمیت بالاتر از آن خواهد بود بویژه از حیث تصویر که خمسه نظامی موزه بریتانیا

صویر اول بزم و ناه برای سلطان حسین بایقرا از دیوان خطی امیر خسرو دهلوی کتابخانه مکتبه
سپهسالار تهران مورخ ۸۸۶ هجری

تصویر ۲ - مجلس سلطان حسین بایقرا از خدمه نظامی قدیمی در محفل خطی مدرسه شیخالار تهران مورخ ۹۱۱ هجری

تصویر ۳ - مجلس سلطان حسین باقر از غنچه رضای قدیمی ده خلی

را چهارده صورت مجلس است و این نسخه را ۳۱ صفحه تصویر اعلی و ممتاز میباشد و تشخیص و بقایای مزایا و محسنات آنرا بعهده بینندگان کتاب واکگذار مینماییم. در اینجا شش صفحه از تصاویر کتاب مذکور عکس برداری شده.

تصویر اول - صورت یلقوس یا قیاب است که با ح ضرین رکاب و سواران خود بالای سر زن مرده و طفل نوزاد وی آمده که طفل را نکشت خود را در دهان گذاشته و بجای پستان میمکد و امر دادن او چاکران خود جهت دفن زن و از خاک برداشتن طفل و پرورش دادن او و لیعهد نمودن وی پس از آن میباشد (۱)

تصویر دوم - صفحه ایست از شرفنامه خمه نظامی که در آن میدان جنگ اسکندر را با دارا نشان میدهد. در اینجا اسکندر بر اسبی که دارای برگستان است سوار و سپاهیان او بکار نبرد و کارزار اشتغال دارند تقاش با مهارت استادی خود وضعیت میدان جنگ را در نهایت خوبی و جسم نموده و در برابر اسکندر و دارا سلطان مدعی و متخاصم او است که تخت مجلل و باشکوه ویرا بغیل زده و سپاهیان اسب سوار با او روانند و در صف دیگر جنگ مغلوبه جنگ آوران و کمانداران است که در قسمت بالا بجنگ وجدال و تیراندازی یکدیگر مشغولند در بالا طبالان و شیپورچیان رعایا داران و غیره از طرفین سپاهیان میباشد. (۲)

تصویر سوم - صفحه ایست که اسکندر سر کشته دارا آمده و سر او را در از خاک برداشته و بزنانو نهاده اظهار تأسف و تحسر از قتل دارا مینماید و بالای سر وی پرچم شاهی سایه افکنده و سران سپاه پیاده در برابر ایستاده و دسته اسب سوار و فیل سوار بحالت بهت و حیرت وضعیت را نگرانند و دوتن کشندگان دارا: ماهیار و جانوسپار را گرفته و دستهای آنها را پشت بسته، در برابر اسکندر واداشته اند و در قسمت بالای صفحه طبالان و بعضی از یاسبانان و پیش جنگیان اند که بحالت آشفته گی دیده میشوند (۳)

تصویر چهارم - صورت اسکندر در شکارگاه و صید افکنی او در میان گوزنان

۱- تصویر چهارم - از کتاب شرفنامه خمه نظامی مدرسه سپهسالار

۲- تصویر پنجم از کتاب شرفنامه خمه نظامی

۳- تصویر ششم از کتاب شرفنامه خمه نظامی

و آهوان است که حالات مختلفه هريك از آنان را از فرار و اضطراب احوال در این مجلس نشان داده و سواران شکارچی دیگر دربالا که آنها نیز بمید شکار اشتغال دارند و اوضاع طبیعی کوه و دشت و عرصه بیابان را باریزه کاری فنی و حسن سلیقه باستانی نشان میدهد. (۷)

تصویر پنجم - صورت اسکندر و خضر و الیاس در ظلمات است که اسکندر بر مرکب راهوار خود سوار و موکب شاهی از وزراء و سران سپاه با وی همراهند و مشغول راه نوردی است و خضر و الیاس بلب آب حیات رسیده از اسب پیاده شده در لب چشمه آب زندگانی جلوس نموده اند و ماهی خشك از دست ایشان بآب افتاده و حیات تازه یافته و نوشیدن آندو از آب زندگانی و محروم شدن اسکندر از نوشیدن آب است. (۲)

تصویر ششم - بهترین صفحه نقاشی است که در آن مراسم تشییع جنازه اسکندر را تصویر کرده دربالا زنان عزادار را در غرفلت بانهایت زیبایی و ظرافت ترسیم و تزیین نموده و ارائه میدهد که چگونه هر کدام اظهار اندوه و حسرت مینمایند و در متن صفحه درب و ابواب وصفه و رواق و کاخ با عظمت شاهی را نشان داده که در برابر آن وجوه اعیان و رجال محترم هريك از تأسف نموده و در پی اعتباری دنیا بایکدیگر سخن میرانند و دسته از زنان در جلو آنان با چادرهای سفید نشسته و نوحه سرایی میکنند و در میان صفحه تابوت مجلل و باشکوه اسکندر است که چهارتن پایه تابوت را بدوش گرفته و جمعی از سران و بزرگان خاصه و سروران روان اند، در اینجا دست اسکندر از گوشه تابوت بیرون آمده و نمایان است که تهی دست رفتن او را از این خاکدان نشان میدهد.

شمع و مشعل زیادی در موقع این تشییع فروزان و از غم مرك او گدازان و سوزانند و در جلو همه هنادبان مرگند که بر شترها سوار و دستها را بر بناگوش نهاده خبر مرگ اسکندر را اعلام مینمایند. (۴)

۱- تصویر هفتم - از کتاب شرفنامه خمه نظامی مدرسه سپهسالار تهران

۲- تصویر هشتم - از کتاب شرفنامه

۳- تصویر نهم - از کتاب خمه نظامی

خلاصه آنکه بقدری این وضعیت را مجسم نموده که بوصف نمی آید.
نگارنده بعضی از نقایس این کتابخانه و اسامی و اوصاف نسخه های مصور و گرانهای کتابخانه مدرسه را در کتاب «تاریخ مدرسه سپهسالار» تألیف خود که تاریخی جامع و مشتمل بر فهرست وقایع امروزی و شرح حال مفصل مرحوم حاجی میرزا حسینخان سپهسالار و تراجم بعضی از رجال معاصر او و تاریخچه بنای مسجد و مدرسه و طرز معماری آن و تمام تشکیلات قدیمه و جدیده از اول تاکنون این مؤسسه میباشد گنجاییده و فهرست بعضی از کتب مانند شاهنامه های خطی و با تصاویر این کتابخانه و دیوان عماد فقیه مورخ ۷۶۳ و کتاب یوسف زلیخای چاپی و نسخه کلیله و دمنه آن با مجلس تصویر و دیوان مکرر و مصور امیر خسرو دهلوی و حیات الحیوان دمیری و تاج المآثر حسن بسطامی و منظومه سلاطین آن در تاریخ مغول با ۲۱ مجلس تصویر اعلی و کتاب های مصوراً تشکیده آذر و مثنوی مصور نقایس امیر خسرو دهلوی با چهار مجلس تصویر مورخ ۸۸۴ و خط میرعلی خطاط مشهدی و کتاب آثار الباقیه بیرونی آن با ۲۶ صورت چینی ممتاز و دیوان فغانی و بهرامیه امیر خسرو و حدیقه حکیم سنائی و فرقعات نفیسه و گرانها در ۳۶ مجلد و دیگر طرائف و ظرائف و افتخارات تاریخی این مؤسسه را در آن تاریخ بمورد نگارش آورده و امید است که باهمت اولیای امور مدرسه بزودی طبع و انتشار یابد.

از آثار نفیسه نقاشی در ایران حواشی مرقع گلشن است که از جمله ظرائف و نقایس عجیبه کتابخانه دربار شاهنشاهی ایران واقع در عمارت کاخ گلستان است و کتابخانه مزبور محتوی بسیاری از کتب ممتاز و یادگارهای آثار بدیعہ خطوط و نقوش و تصاویر و تذهیب شاهکارهای استادان عالیرتبه از نقاشان و خطاطین و مذهبین و غیره است.

مرقع گلشن را در سنه ۱۹۳۱ میلادی از ایران بلندن فرستاده و در نمایشگاه ایران در لندن بمعرض نمایش گذاشته بودند.

در این مرقع دو صفحه ایست که سلطان حسین بایقرا را در باغ خود نشان میدهد و صفحاتی در آن است که به بهزاد و عبدالصمد نقاش نسبت داده اند و نیز بسیاری از شاهکارها

مدیر آن لداآله و خانم امیرتیمور زیادی از این مرقع برداشته و درج نمودند و ما در اینجا
از درج تصاویر صرف نظر نموده و توجه خوانندگان را به جنب آن کتاب نفیس معطوف
می‌داریم.

علاوه بر این در موقع مذکور از عملیات یدی و نمونه هنرهای نقاشی دوات نقاش
دوره جهانگیر از نواده های امیر تیمور بسیار است.

جهانگیر عشق و علاقه زیادی بجمع آوری آثار صنعتی داشته و از دوره پدر و
پدش نقاشی های بدیعه و زیبایی از اساتید یادگار برده بود او دستور داده تا آن خطوط
و نقوش را در مجموعه گرد آورند که اکنون البومی در برلن موسوم بآلبوم جهانگیر
است: کونل Kunhel و گوئتز Goetz در آن مطالعاتی نموده اند.

در مرقع گلشن چند فقره هم از کار منوهر نقاش بالمشاء او وجود دارد و او در
دوره اکبر و جهانگیر و شاه جهان نواده های تیمور از نقاشان مشهور بوده و آثار یدی
او در تیمورنامه و بابرنامه و اکبرنامه بسیار است.

در این مرقع صورت پشنداس نقاش معروف هندی دربار اکبر و جهانگیر کشیده
شده که او باخان عالم سفیر جهانگیر بایران و اصفهان آمده و بخدمت شاه عباس رسیده
و جهانگیر در نامه از او معرفی کرده که خان عالم را با پشنداس نقاش بایران فرستادم
تا صورت شاه عباس را کشیده که هر کس او را دیده شباهت تمام آنرا تصدیق مینماید.
در این موقع حواشی از عمل آقا رضا است که نمونه کامل نقاشی است و نهایت
زیبائی و ظرافت را داراست و متن آن بخط علی کتاب سلطانی خطاط معروف است
جهانگیر دستور داده که قطعات پراکنده را در این مرقع بصورتی بهم پیوسته در آورده
و بر او راقی بقطع متساوی بچسباند و اختلاف پهنای حواشی را با نقوش و کلو بونه
و آثار طبیعی و صورت اشخاص و غیره ترسیم نمایند لذا حاشیه هر قطعه را با قلم کمرنگ
و ملایم تصویر کشیده و با الوان متناسب و طلاکاری آنرا آرایش و زینت داده.

آقا رضا بمجالسی خوش داشته که در آن بانوان درباریان و خدمه بوده و هربك
بکاری مشغول باشند و نیز بمجلس غذا خوری و شکار و مجالس طرب و تفریح حرم-
نشینان علاقه داشته.

تصویر چهارم - صورت قبلیس بالای سر زن مرده و بچه آن از خانه نظامی

تصویر پنجم میدان جنگ اسکندر با دارا از کتاب هرفنامه خیمه نظامی نسخه خطی مدرسه سیمسالار

تصویر ششم اسکندر پسر کشته دالار از کتاب شرفنامه مدرسه سپهسالار

تصویر هفتم صورت اسکندر در شکار گاه از کتاب شرفنامه خسته نظامی مدرسه سپهسالار

تصویر هشتم - صورت اسکندر و خضر و الیاس در طلب آب از گناب شرمانه خبه نظامی خانی

تصویر نهم مراسم تشییع جنازه اسکندر از نسخه خطی خیمه نظامی مدرسه پهلای تهران

و آثار هنری و فنی آقا رضا هرانی نقاش در اینموقع وجود دارد که امضای او در ضمن صفحات مسطور و تصاویر او دارای آب و رنگ ملت و کم جلوه است.

در کتاب آثار ایران (۱) نشریات موزه و اداره باستان شناسی تألیف مسیو گدار مدیر موزه از کارهای دولت تصویر یکی از شاهزادگان جوان است که لباسی سفید در بر و گردن بندی از مروارید بگردن رکوشواره های الماس در گوش و در برابر رحلی زانو زده که کتابی روی آن نهاده و با آن خط میخورد و در کنار آن کتابی با جای آن قرار گرفته ورقم دولت در آن نگاشته شده است.

و در مقابل این تصویر صورت مولانا محمد الرحمن جامی است که کتابی در جلو خود نهاده و امضای دولت در آن است.

مولانا بصورت پیری با محاسن سفید و عمامه کوچک ژولیده و قبای ساده تیره خاکستری نشسته و شالی بر کمر دارد.

در صفحه دیگر مردی است با محاسن سیاه و موی بلند پریشان سر و ردائی بخود پیچیده که بر زانو نشسته با قلمی از پر غاز «مخالف عادت شرقی که با قلم نی کار میکنند» در طوماری مشغول بکار است.

روی این طومار امضای آقا رضای نقاش است که آنرا در اکبریه ۲۸ رمضان ۱۰۰۸ تصویر نموده.

در برابر آن صورت جوانی است که روی قطعاتی از خزه یا تخته سنگ نشسته و با لباسی کمرنگ بالوان نارنجی و سبز و گلپای سرخ رنگین و کتابی در دست دارد که هم در روی آن امضای آقا رضا مندرج است.

خلاصه چنانکه نگاشته شد نقایس و ظرایف کتابخانه های ایران نهایت بسیار وافزون از احصاء و آمار است و نگارنده برای رعایت اختصار بدین قدر در اینجا اکتفا نمود.

تهران ۱۸ اردی بهشت ماه ۱۳۲۹ خورشیدی

۱. سحاب

۱- جلد اول آثار ایران تألیف مسیو گدار رئیس موزه باستان که در پنج جلد انتشار

داده و بزبان فرانسه نگاشته است و دو جلد آن به فارسی ترجمه شده